

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (βησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογική μελέτη)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (η ημέρα του Κυρίου)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ (η Θεότητα του Ιησού Χριστού)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΆλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - 890 σελ.)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 βέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Ύμνοι και Τραγούδια (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ / ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ & ΜΟΝΟΘΕΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖωοΦΙΛΙΑ και ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ερμηνευτική και τυπολογική μελέτη)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητικές - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ.Γαρδέλης)

επικοινωνία - "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ / FILADELFOS" - πληροφορίες
 Site: www.AlkiviadisFiladelfos.com
 Τηλ - Viber: 694 - 49 21 318 # Facebook: Alkiviadis Tzelepis

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

50

ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

*που πρέπει να γνωρίζει ο
ΑΝΑΓΕΓΝΗΜΜΕΝΟΣ ΠΙΣΤΟΣ*

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

**ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ
ΟΔΗΓΟΣ**
**50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

που πρέπει να γνωρίζει ο
ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ ΠΙΣΤΟΣ

Β' έκδοση: 2021
Ανατύπωση: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2012

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
ALKIVIADIS TZELEPIS

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ: 09/2012
ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ: 03/2021
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων
ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. - Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos Holy Bible

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 2 - 9

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	05
01. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ	07
02. ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	08
03. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	08
04. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ	09
05. ΤΟ «ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ» ΕΙΝΑΙ Ο «ΚΥΡΙΟΣ»	10
06. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΜΕΣΙΤΗΣ	12
07. ΙΗΣΟΥΣ: ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ	13
08. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ και ΣΩΤΗΡΙΑ	14
09. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ στο όνομα του ΙΗΣΟΥ	15
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	17
11. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	18
12. ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	19
13. ΘΕΙΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ από ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ.....	21
14. Ο ΠΙΣΤΟΣ και ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ	22
15. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ απευθείας ΣΤΟΝ ΘΕΟ	24
16. ΝΗΣΤΕΙΑ – ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ	25
17. ΠΙΣΤΟΙ: ΛΑΟΣ ΙΕΡΕΩΝ (κατάργηση ιερατείου)	26
18. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»	28
19. ΤΙ ΕΙΝΑΙ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»	29
20. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ	30
21. ΤΑ 5 ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ	32
22. Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ δεν συμφωνεί με την ΒΙΒΛΟ	34
23. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ.....	35
24. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ	37

25. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ και ΑΓΙΑ ΖΩΗ	38
26. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ	40
27. ΣΧΕΣΗ ΑΝΔΡΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ	41
28. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ	43
29. ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ ΚΑΙ Ο ΠΙΣΤΟΣ	44
30. Ο ΟΡΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΙΣΤΟΣ	45
31. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Λευιτικό ΙΑ΄/11)	46
32. ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ ΑΓΙΩΝ - ΑΝΡΘΩΠΩΝ	48
33. ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ ΕΙΚΟΝΩΝ - ΓΛΥΠΤΩΝ	50
34. ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	52
35. Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ και ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ	54
36. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ (το σχέδιο της σωτηρίας)	56
37. ΟΙ 7 ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ	58
38. ΑΡΙΘΜΟΙ και ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ	61
39. ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ	63
40. ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ	64
41. ΚΡΙΣΗ ΔΙΚΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΔΙΚΩΝ	64
42. ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΚΟΛΑΣΗ	65
43. Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	65
44. Η ΔΕΞΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	67
45. ΟΙ 2 ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ	68
46. ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΝΤΙΒΙΒΛΙΚΩΝ ΟΡΩΝ	71
47. ΤΟ «ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ» (μη παραδοχή)	72
48. ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ	72
49. Ο ΠΙΣΤΟΣ και ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ	75
50. ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ	76
- ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ «ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ - ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ».....	79
- ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ «ΕΚΘ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»	81
- ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ 6 ΒΙΒΛΙΩΝ «ΕΚΘ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»	83

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

1. Το βιβλίο αυτό περιέχει **50 βασικές διδασκαλίες και αρχές** της χριστιανικής πίστης, που πρέπει να γνωρίζει ο κάθε πιστός, ανεξάρτητα σε ποια δογματική ομολογία ή κίνηση ανήκει. Ίσως να είναι το μοναδικό κείμενο που παρουσιάζει τόσα πολλά θέματα με έναν **υπέρ συνοπτικό τρόπο**, γιατί ο στόχος του βιβλίου είναι να αποτελέσει έναν **ΟΔΗΓΟ ΕΥΡΕ-ΣΗΣ** των θεμάτων που παρουσιάζονται, ώστε ο κάθε αναγνώστης να ανατρέχει στην Βίβλο και σε άλλες πηγές, που παρουσιάζουν και αναλύουν το κάθε θέμα με λεπτομέρειες.

2. Στο τέλος του κάθε θέματος αναγράφεται με ψιλά γράμματα ο τίτλος των **βιβλίων** ή των **μαθημάτων** σε CD, στα οποία μπορεί να ανατρέξει ο ενδιαφερόμενος αναγνώστης για περισσότερες πληροφορίες και λεπτομερή ανάλυση. Οι υπάρχουσες κενές γραμμές είναι για τυχόν ιδιόχειρη καταχώρηση σχετικών βοηθημάτων. Στο τέλος του βιβλίου παρατίθενται κατάλογοι με βιβλία (εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ») και με μηνύματα-μαθήματα σε CD/DVD, όπου ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ανατρέξει για πληρέστερη ενημέρωση. Ο αύξων αριθμός (Α/Α) των βιβλίων ή των CD αποτελεί και τον κωδικό αριθμό της κάθε σειράς. Όλα τα βιβλία έχουν αναρτηθεί σε pdf στην ιστοσελίδα μου (www.AlkiviadisFiladelfois.com) και όλα τα μηνύματα έχουν αναρτηθεί στο youtube στο κανάλι **Filadelfos Channel 1**. Η μεγάλη πλειοψηφία των θεμάτων που περιέχονται στο βιβλίο αυτό, παρουσιάζονται **με λεπτομέρειες** στο βιβλίο «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» (κωδικός 02).

3. Ο αναγνώστης, επειδή τα θέματα παρουσιάζονται με **συνοπτικό τρόπο**, είναι εύλογο να έχει ερωτηματικά και απορίες. Αυτό έχει γίνει για δύο βασικούς λόγους: **ΠΡΩΤΟΝ**, για να συμπεριληφθούν όσο το δυνατόν περισσότερα θέματα μέσα σε λίγες γραμμές, ο δε αριθμός των 50 συμπεριλαμβανομένων θεμάτων θεωρείται υπερβολικά μεγάλος για ένα ολιγοσέλιδο βιβλίο και **ΔΕΥΤΕΡΟΝ**, για να δοθεί κίνητρο στον ενδιαφερόμενο αναγνώστη να ανατρέξει απευθείας στην πρωτότυπη πηγή από την οποία αντλήθηκαν οι πληροφορίες και τα σχόλια, καθόσον σε μερικές περιπτώσεις, χρησιμοποιούνται «ακραίες» εκφράσεις ή λέξεις, που χρειάζονται περισσότερο εξήγηση και ερμηνεία.

4. Το παρόν βιβλίο θεωρείται ότι είναι μια **ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ** του αναγεννημένου πιστού για τις βασικές δογματικές διδασκαλίες και αρχές της Βίβλου, που ακολουθεί. Επισημαίνεται το γεγονός ότι τα παρατιθέμενα **50**

θέματα δεν αντιπροσωπεύουν όλες τις **δογματικές ομολογίες** στην Ελλάδα, καθόσον κάτι τέτοιο θα ήταν αδύνατον, αφού υπάρχουν εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις σε μερικές βασικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής, που ερμηνεύονται διαφορετικά. Σημειώνεται ότι στον Ελλαδικό χώρο δραστηριοποιούνται κυρίως έξι (6) μεγάλες κατηγορίες αναγεννημένων χριστιανών: Ευαγγελικοί, Πεντηκοστιανοί, Τριαδικοί, Μονοθεϊστές, Αντβε-ντιστές και Ορθόδοξοι αναγεννημένοι. Για τις βασικές δογματικές διαφορές των κατηγοριών αυτών, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ανατρέξει στο βιβλίο «**ΔΟΓΜΑΤΑ και ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**» (κωδικός 34)

Για παράδειγμα, αναγεννημένος πιστός που ανήκει σε **Ευαγγελική κίνηση** δεν δέχεται ότι το «βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα», που συνοδεύεται από το φαινόμενο του «λαλείν ξένας γλώσσας» είναι και για τις ημέρες μας, ενώ το αντίθετο δέχεται ο πιστός που ανήκει σε **Πεντηκοστιανή** ή σε άλλη χαρισματική κίνηση. Αυτό όμως αποτελεί ένα σοφό και ειλικρινές κίνητρο για να εξετάσει και την αντίθετη άποψη, οπότε μπορεί να ανατρέξει στις αναγραφόμενες πηγές για να πληροφορηθεί «γιατί ερμηνεύεται με αυτόν τον τρόπο και που στηρίζεται ο συγγραφέας και δίνει αυτή την ερμηνεία». Άλλο παράδειγμα έχουμε την περίπτωση που οι **μη τριαδικοί (μονοθεϊστές) πιστοί** δεν δέχονται το «Σύμβολο της Πίστης», προϊόν των δύο πρώτων Οικουμενικών Συνόδων, ότι αποτελεί καθαρή πηγή πληροφόρησης των δογματικών αρχών της χριστιανικής πίστης των πρώτων αιώνων, ενώ ο **τριαδικός πιστός**, το θεωρεί ότι έρχεται σε πλήρη συμφωνία με την Βίβλο..

5. Στη σύντομη περιγραφή του κάθε θέματος γίνεται και απλή αναφορά **πολλών εδαφίων** μέσα από την Βίβλο, ώστε ο αναγνώστης να ανατρέξει στην Βίβλο για να τα διαβάσει και να μπορεί με αυτόν τον τρόπο να αποκτήσει μια πρώτη δική του αντίληψη και γνώση του θέματος, χωρίς να χρειάζεται να ανατρέξει στο αναγραφόμενο στο τέλος βιβλίο, δηλαδή στην πηγή από την οποία έχουν ληφθεί οι πληροφορίες του κάθε θέματος.

6. Το κείμενο της Αγίας Γραφής που χρησιμοποιείται στα παρατιθέμενα (αυτούσια) εδάφια είναι της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη **Ν.Βάμβα**. Σε όσες περιπτώσεις χρησιμοποιείται το αρχαίο Ελληνικό κείμενο της Καινής Διαθήκης υπάρχει σχετική ένδειξη.

7. Εύχομαι ολόψυχα κάθε ειλικρινή καρδιά, που ψάχνει και ερευνά για την «αλήθεια», μέσα από τις σελίδες αυτού του συνοπτικού εγχειριδίου να βρει απαντήσεις σε πολλές απορίες και ερωτηματικά που έχει σε διάφορα πνευματικά θέματα και με προσευχή να εκζητήσει από τον Κύριο να του αποκαλύψει τις αλήθειες του Λόγου Του.

01. ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ της ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Βασικό θεμέλιο της χριστιανικής πίστης είναι αποδοχή της θεοπνευστίας της Βίβλου: «*Όλη η γραφή είναι ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΣ και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχο, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης...*» (Β' Τιμόθεου Γ/3:16). Ως θεόπνευστο κείμενο θεωρείται το πρωτότυπο **Εβραϊκό κείμενο** της Παλαιάς Διαθήκης και το πρωτότυπο (αρχαίο) **Ελληνικό κείμενο** της Καινής Διαθήκης. Όλα τα υπόλοιπα κείμενα είναι **μεταφράσεις** και κατά συνέπεια οι υπάρχουσες διαφορές και η χρησιμοποίηση λέξεων, ορολογιών, κλπ, που δεν υπάρχουν στα πρωτότυπα κείμενα, δεν θεωρούνται θεόπνευστες (βλέπε 46^ο θέμα). Από τις υπάρχουσες μεταφράσεις στην Ελληνική αξιόπιστες θεωρούνται: **(α)** Η μετάφραση των Εβδομήντα (Ο') της Παλαιάς Διαθήκης, **(β)** Η μετάφραση ολόκληρης της Αγίας Γραφής από τον αρχιμ.Νεόφυτο Βάμβα και **(γ)** Η μετάφραση της Καινής Διαθήκης από τους 4 καθηγητές του Πανεπιστημίου Αθηνών - έκδοση Βιβλική Εταιρία.

Η Αγία Γραφή αποτελείται από **66** βιβλία και χωρίζεται σε 2 μέρη, στην Παλαιά Διαθήκη (**39** βιβλία) και στην Καινή Διαθήκη (**27** βιβλία). Γράφτηκε σε διάστημα 1600 περίπου ετών. Το πρώτο βιβλίο της, η Γένεση, γράφτηκε από τον Μωϋσή το **1500 π.Χ.** και το τελευταίο, που είναι η Αποκάλυψη, γράφτηκε στη νήσο Πάτμο από τον απόστολο Ιωάννη περίπου το **95 μ.Χ.** Οι συγγραφείς της Αγίας Γραφής ανήκαν σε διάφορες κοινωνικές τάξεις, ήταν από απλοί άνθρωποι μέχρι βασιλιάδες. Για παράδειγμα, ο Πέτρος ήταν **ψαράς** στο επάγγελμα, ο Λουκάς **γιατρός**, ο Παύλος ήταν **μορφωμένος**, ο Δανιήλ ήταν **πολιτικός**, ο Δαβίδ **βασιλιάς**, κλπ.

Υπάρχουν πλούσιες μαρτυρίες για τη θεοπνευστία και την αξιοπιστία των κειμένων της Καινής Διαθήκης. Στα συγγράμματα των εκκλησιαστικών πατέρων (Ιουστίνος, Ιγνάτιος Αντιοχείας, Πολύκαρπος Σμύρνης, Κλήμης Ρώμης, κλπ) περιλαμβάνονται πλήθος περικοπών από τα βιβλία της Καινής Διαθήκης. Ο Πέτρος αναγνώριζε τα συγγράμματα του Παύλου (βλ. Β' Πέτρου Γ/3:15-16), ενώ ο Παύλος προέτρεπε την ανάγνωση των γραπτών επιστολών στις τοπικές εκκλησίες (βλ. Κολλοσσαείς Δ/4:16, Β' Τιμόθεου Δ/4:13, κλπ). Τέλος υπάρχουν μαρτυρίες από ειδωλολάτρες συγγραφείς (Κέλσος, Μαρκίων, κλπ), που επικαλούνται μαρτυρίες από τα κείμενα της Καινής Διαθήκης.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδ. **20**.
- (2) «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός **02**.
- (3) Μαθήματα & Μηνύματα σε κασετίνα των **4 CD** ή σε **1 CD mp3** με τον ίδιο τίτλο.
- (4) .....
- (5) .....

02. ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Θεός, που δημιουργήσε το σύμπαν (Γη και Ουρανό) είναι: **ΠΝΕΥΜΑ** (Γένεση Α/1:1-2, Ιωάννης Δ/4:24, Β' Κορινθ. Γ/3:17, Πράξεις ΙΖ/17:24-28). **ΑΠΕΙΡΟΣ** (Α' Βασιλέων Η/8:27, Ιερεμίας ΚΓ/23:24, Ιώβ ΛΖ/37:23-24, κλπ). **ΑΟΡΑΤΟΣ** (Κολοσ. Α/1:15, Α' Τιμόθεου Α/1:17, ζ' /6:16, Α' Ιωάννου Δ/4:12, κλπ). **ΑΙΩΝΙΟΣ** (Δευτερ. ΛΓ/33:27, Α' Τιμόθεου Α/1:17, Ησαΐας Μ/40:28, ΝΖ/57:15, κλπ). **ΠΟΙΗΤΗΣ-ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ** (Γένεση Α/1:1, Ησαΐας Μ/40:28, Αποκάλ. Δ/4:11, κλπ). **ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ** (Ιώβ ΛΖ/37:23, Λουκάς Α/1:37, Α' Τιμόθεου ζ' /6:15, κλπ). **ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΣ** (Μαλαχίας Γ/3:6, Ιάκωβος Α/1:17, Ψαλμός ΡΒ/102:25-27, κλπ). **ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΣ** (Ιώβ Ε/5:8-9, ΙΑ//11:17, Ησαΐας Μ/40:28, Ρωμαίους ΙΑ/11:33). **ΑΓΑΠΗ** (Εξοδος ΛΔ/34:6-7, Ιωάννης Γ/3:16, Εφ. Β/2:4, Α' Ιωάννου Δ/4:16, κλπ). **ΕΝΑΣ** - «**ΕΙΣ**» (Δευτερονόμιο ζ' /6:4, Μάρκος ΙΒ/12:28-29, κλπ - βλ. επόμενο 3^ο θέμα). **ΠΑΝΣΟΦΟΣ, ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ, ΑΓΙΟΣ** (υπάρχουν σχετικά εδάφια στην Βίβλο).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός **23**.
- (2) Μαθήματα - Μηνύματα σε κασετίνα των **8 CD** ή σε **1 CD mp3** με τον ίδιο τίτλο.
- (3) .....

03. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Θεός είναι ΕΝΑΣ και αυτή είναι η **πρώτη ΟΛΩΝ των εντολών** της Βίβλου, όπως το διαβεβαίωσε και ο ίδιος ο Ιησούς, λέγοντας: «*Ο δε Ιησούς απεκρίθη ότι πρώτη έστιν πασών των εντολών ΑΚΟΥΕ ΙΣΡΑΗΛ, ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ, ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΣ* (=ένas) *ΕΣΤΙΝ...*» (Μάρκος ΙΒ/12:29-30/αρχαίο κείμενο, Δευτερονόμιο ζ' /6:4). Το ότι Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ και τα δαιμόνια το «*πιστεύουσι και φρίττουσσι*» (Ιάκωβος Β/2:19). Ο ίδιος ο Πατέρας αναφέρει για τον εαυτό Του:

- «**Προ Εμού (άλλος) Θεός ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ, ουδέ ΘΕΛΕΙ ΥΠΑΡΧΕΙ μετ' Εμέ. Εγώ, Εγώ (είμαι) Κύριος, εκτός Εμού ΣΩΤΗΡ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ**» (Ησαΐας ΜΓ/43:10-11).
- «**Ούτω λέγει ο Κύριος, ο βασιλεύς του Ισραήλ....Εγώ (είμαι) ο**

ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ και εκτός Εμού ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ»
(Ησαΐας ΜΔ/44:6 - Βλέπε: Αποκάλυψη Α/1:8,17 και ΚΒ/22:13).).

- «Εγώ είμαι ο Κύριος και ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ, δεν υπάρχει εκτός Εμού Θεός» (Ησαΐας ΜΕ/45:5).
- «Εγώ (είμαι) ο Κύριος, τούτο (είναι) το όνομά Μου, και ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΔΩΣΕΙ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΜΟΥ ΕΙΣ ΑΛΛΟΝ» (Ησαΐας ΜΒ/42:8).

Σχετικά εδάφια για τη μοναδικότητα του Θεού είναι: Δευτερονόμιο ς´/6:4 & ΛΒ/32:39, Ψαλμός ΠΓ/83:18 & Πς´/86:10, Ησαΐας ΜΒ/42:8, ΜΓ/43:3,10-11, ΜΔ/44:8,24, ΜΕ/45:5-6,18,22, Ζαχαρίας ΙΔ/14:9, Ρωμαίους Γ/3:20, Γαλάτας Γ/3:20, Α΄ Κορινθίους Η/8:4-6, Εφεσίους Δ/4:4-6, Α΄ Τιμόθεου Β/2:5, κλπ).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλία: «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ» και «ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ» - Κωδικοί 23 και 30.
- (2) Βιβλίο: «ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ» - Κωδικός 37.
- (3) Μαθήματα σε κασετίνα των 8 CD ή σε 1 CD mp3 με τίτλο «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ».
- (4) Μάθημα αυτοτελές σε CD με τίτλο «Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ» - Κωδικός CD:100.
- (5) .....

04. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ)

Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός που υπάρχει «εφανέρωθη εν σαρκί» (Α΄ Τιμόθεου Γ/3:16), φανερώθηκε μέσα στον «άνθρωπο Χριστό Ιησού», διότι σε Αυτόν «κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα σωματικά» (βλ. Κολοσσαείς Α/1:19, Β/2:9), Ο Πατέρας Θεός «γέννησε» τον Υιό Του από την κεχαριτωμένη και ευλογημένη μεταξύ των γυναικών, την παρθένο Μαριάμ, η οποία «ευρέθη εν γαστρί έχουσα ΕΚ Πνεύματος αγίου» (Ματθαίος Α/1:18 - Επίσης: Εβραίους Α/1:5, Λουκάς Β/2:11) και τον ονόμασε:

- (α) «**ΙΗΣΟΥΣ**» που είναι σύνθετη λέξη (ΓΙΑΧΒΕ+ΟΣΗΑ), που σημαίνει ο «**ΓΙΑΧΒΕ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ**» (Λουκάς Α/1:31), και
- (β) «**ΕΜΜΑΝΟΥ-ΗΛ**», που σημαίνει ο «**ΗΛ ΜΕΘ΄ ΗΜΩΝ**» (Ματθ.Α:23)

Δεν ενσαρκώθηκε ο «Θεός Υιός» (τέτοιος όρος δεν υπάρχει μέσα στην Αγία Γραφή), αλλά ο ΛΟΓΟΣ του Θεού: «**Ο Λόγος σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν**» (Ιωάννης Α/1:14 – αρχαίο κείμενο), ο Λόγος, αφού έγινε «άνθρωπος», έστησε τη σκηνή Του μέσα μας, **Πως;** Ως Πνεύμα ζωοποιούν, όπως αναφέρεται παρακάτω.

Ο Ιησούς είχε δύο φύσεις, την ανθρώπινη και τη θεία φύση. **Ως άνθρωπος** είχε σώμα, ψυχή και πνεύμα και ως άνθρωπος έπαθε,

τάφηκε, αναστήθηκε και αναλήφθηκε και τώρα βρίσκεται μέσα στο θρόνο του Πατέρα, ως ο ΜΟΝΟΣ μεσίτης για τον άνθρωπο.

Ω προς τη θεότητά που κατοικούσε μέσα Του είναι:

- (01) «**Ο Θεός (=ο ΗΛ) μεθ΄ ημών: ΕΜΜΑΝΟΥ-ΗΛ**» (Ματθαίος Α/1:23) «ΕΛ» και «ΗΛ» είναι ο ενικός αριθμός του «ΕΛΟΧΙΜ».
- (02) «**Ο Αληθινός Θεός και η Ζωή η αιώνιος**» (Βλέπε: Α΄ Ιωάννου Ε/5:20, Ιωάννης ΙΖ/17:3).
- (03) «**Ο ΕΛ ΓΚΙΜΠΟΡ**» (=Θεός Ισχυρός) και «**Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ**» Δεν υπάρχουν «πολλοί» Πατέρες - Είναι λάθος η μετάφραση του Ν. Βάμβα ως «Πατήρ του μέλλοντος αιώνος» (Ησαΐας Θ/9:6).
- (04) «**Ο ΩΝ, και ο ΗΝ και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ, ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**» Δεν υπάρχουν «πολλοί» Παντοκράτορες» (Αποκάλυψη Α/1:8).
- (05) «**Ο ΕΛΟΧΙΜ**» (Ησαΐας ΛΕ/35:4 και Μ/40:3, Ματθαίος Γ/3:3, κλπ).
- (06) «**Ο ΓΙΑΧΒΕ**» (Λουκάς ΚΑ/21:8, Ιωάννης Η/8:24, 28, 58 και ΙΓ/13:19).
- (07) «**Ο ΚΥΡΙΟΣ**» Πράξεις Β/2:34-36, Ι΄/10:36, Θ/9:5, κλπ).
- (08) «**Η ΟΡΑΤΗ εικόνα του Θεού του ΑΟΡΑΤΟΥ**».
- (09) «**Ο ΛΟΓΟΣ**» του Πατέρα, που ήταν ΜΕΣΑ στον Πατέρα: «**Εν αρχή ήν ο Λόγος και ο Λόγος ήν ΠΡΟΣ τον Θεόν**» (Ιωάννης Α/1:1, αρχαίο κείμενο - Βλέπε: Ιωάννης Η/8:42, ΙΓ/13:3, Ις΄/16:27-30, κλπ).
- (10) «**Το ΑΠΑΓΑΥΣΜΑ**» (=ακτινοβολία) και ο **ΧΑΡΑΚΤΗΡ της (όχι «των») ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ του Θεού**» (Εβραίους Α/1:3).

Ο Υιός είναι η ΟΡΑΤΗ φανέρωση του ΑΟΡΑΤΟΥ Πατέρα Θεού. Ο ίδιος ο Ιησούς είπε ότι «**όστις ΕΙΔΕΝ Εμέ, ΕΙΔΕ τον Πατέρα, ο Πατήρ είναι εν** (=μέσα) **τω Υιώ και ο Υιός εν** (=μέσα) **τω Πατρί**» (βλ. Ιωάννης ΙΔ/14:9-11, ΙΖ/17:21, κλπ) και ότι «**πας ο αρνούμενος τον Υιόν, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ουδέ τον Πατέρα**» (Α΄ Ιωάννου Β/2:23).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλία: «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ» και «ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ» - Κωδικοί 23 και 30.
- (2) Βιβλίο: «ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ» - Κωδικός 37.
- (3) Μαθήματα σε κασετίνα των 8 CD ή σε 1 CD mp3 με τίτλο «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ».
- (4) Μάθημα αυτοτελές σε CD με τίτλο «Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ» - Κωδικός CD: 42.
- (5) .....

05. ΤΟ «ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ» είναι Ο «ΚΥΡΙΟΣ»

Ο Θεός είναι «Πνεύμα» και πληροί τους ουρανοί των ουρανών και εφόσον ο Θεός είναι «άγιος» και το Πνεύμα Του είναι «άγιο Πνεύμα». Αυτό το Πνεύμα του Πατέρα είναι που κατοίκησε «παν το

πλήρωμα», «χωρίς μέτρο» μέσα στον Ιησού Χριστό, γι' αυτό με αποκάλυψη ο Παύλος, ο απολογητής του χριστιανικής πίστης, διακηρύττει για τον Ιησού «*ο δε Κύριος ΕΙΝΑΙ το Πνεύμα*» (Β' Κορινθίους Γ/3:17). Στην Εφεσίους Δ/4:4-6 αναφέρει: «*ΕΝ σώμα και ΕΝ (=ένα) Πνεύμα, καθώς και προσεκλήθητε με ΜΙΑΝ ελπίδα της προσκλήσεώς σας· ΕΙΣ (=ένας) Κύριος, ΜΙΑ πίστις, ΕΝ βάπτισμα· ΕΙΣ Θεός και Πατήρ πάντων, ο ων επί πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν*».

Ο ΙΗΣΟΥΣ αναφέρεται ως **παράκλητος** (Α' Ιωάννου Β/2:1) αλλά και το ΠΝΕΥΜΑ αναφέρεται ως **παράκλητος** (Ιωάννης ΙΔ/14:16). Δεν μπορεί να υπάρχουν δύο «παράκλητοι», ούτε μπορεί το Πνεύμα του Θεού να μεσιτεύσει αφού η Βίβλος ξεκαθαρίζει ότι ο ΜΟΝΟΣ ΜΕΣΙΤΗΣ μεταξύ Θεού και ανθρώπων είναι ο Ιησούς, άλλωστε δεν πέθανε ο Πατέρας ή το Πνεύμα Του για να είναι μεσίτες μας.

Άρα, όταν λέμε «άγιο Πνεύμα» ή «Πνεύμα» ή «Πνεύμα του Θεού», ή «άγιο Πνεύμα του Θεού», εννοούμε τον Πατέρα που κατοικεί εν πληρότητι μέσα στον Ιησού Χριστό, γι' αυτό και ο Ιησούς αποκαλείται «**παράκλητος**» (Α' Ιωάννου Β/2:1), «**Πνεύμα ζωοποιούν**» (Α' Κορινθίους ΙΕ/15:45), «**Πνεύμα Ιησού**» (Πράξεις Ις'/16:6-7, αρχαίο κείμενο), «**το Πνεύμα**» (Ιωάννης Δ/4:24), κλπ.

«*Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα*» (Ιωάννης ΙΔ/14:16). Σύμφωνα με το λεξικό της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας η λέξη «**ΕΤΕΡΟΣ**» μεταφράζεται «άλλος» και η λέξη «**ΑΛΛΟΣ**» μεταφράζεται «διαφορετικός». Εδώ ο Ιησούς λέγει στους μαθητές ότι ο Πατέρας θα τους δώσει «**διαφορετικόν**» παράκλητο, όχι κάποιον «**άλλον**» (με τη σύγχρονη έννοια του όρου) παράκλητο, αλλιώς θα τους έλεγε «*θέλει σας δώσει ΕΤΕΡΟΝ παράκλητον*».

Άρα όταν λέμε «ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟ» εννοούμε «Ο ΠΑΤΗΡ ΕΝ ΤΩ ΥΙΩ». Έφυγε ο Ιησούς σωματικά με την ανάληψή Του και είναι σήμερα μαζί μας ως «Πνεύμα ζωοποιούν», γεγονός που το διακήρυξε με καθαρότητα και σαφήνεια ο απ. Πέτρος μετά την Πεντηκοστή, λέγοντας: «*Προς εσάς πρώτον ο Θεός αναστήσας τον Υιόν αυτού Ιησούν απέστειλεν Αυτόν διά να σας ευλογή όταν επιστρέφητε έκαστος από των πονηριών υμών*» (Πράξεις Γ/3:26). Ο Πατέρας «**αναστήσας τον Υιόν Του**» (1^η φάση) «**τον απέστειλε**» (2^η φάση). Πως τον απέστειλε;

Ως Πνεύμα ζωοποιούν και κατοικεί πλέον μέσα στις καρδιές μας.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 12.
- (2) «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**» (Θεότητα του Ιησού) - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδ. 23.
- (3) .....

06. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ είναι Ο ΜΟΝΟΣ ΜΕΣΙΤΗΣ

Ο Ιησούς, ο κεχρισμένος του Θεού Πατέρα είναι ο ΜΟΝΟΣ ΜΕΣΙΤΗΣ μεταξύ Θεού και ανθρώπων: «*Διότι είναι ΕΙΣ Θεός, ΕΙΣ και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός*» (Α' Τιμόθεου Β/2:5, Εβραίους Θ/9:24-28, κλπ). Ο «μεσίτης» ΘΕΟΥ και ΑΝΘΡΩΠΩΝ, πρέπει να μετέχει και των δύο φύσεων (ανθρώπινης και θείας) και ο Ιησούς είχε και τις δύο φύσεις, την τέλεια ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ φύση και την τέλεια ΘΕΙΑ φύση του Πατέρα. Πλήρη ταύτιση: «**ο Πατήρ εν τω Υιώ**» και ο Υιός είναι ο ΜΟΝΟΣ μεσίτης προς τον Πατέρα.

Ο Λόγος του Θεού λέγει «*Πας όστις επικαλεσθή ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ θέλει σωθεί*» (Ρωμαίους Ι'/10:13 /Πράξεις Β/2:21, Θ/9:24) και εφόσον ο Ιησούς είναι ο ΜΟΝΟΣ μεσίτης μας, Αυτόν θα επικαλούμαστε πάντοτε, σε όλες τις περιπτώσεις γιατί:

Στο όνομα του ΙΗΣΟΥ λαμβάνουμε ΣΩΤΗΡΙΑ: «*Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου σωτηρία, διότι ΟΥΤΕ ΟΝΟΜΑ άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, δια του οποίου πρέπει να σωθούμε*» (Πράξεις Δ/4:12 - Βλέπε: Ις'/16:31, ΚΒ/22:16). Είναι το μόνο όνομα που μπορεί να επικαλεσθεί ο κάθε άνθρωπος για να σωθεί.

Στο όνομα του ΙΗΣΟΥ λαμβάνουμε ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Ο Πέτρος και ο Ιωάννης, είπαν σε έναν εκ γενετής χωλό: «*Αργύριον και χρυσίον δεν έχω, αλλ' ό,τι έχω, τούτο σοι δίδω, ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΝΑΖΩΡΑΙΟΥ, σηκώθητι και περιπάτει*» (Πράξεις Γ/3:6). Όταν βρισκόταν στην πόλη Λύδδα είπε σ' έναν παραλυτικό «*Αινέα, σε ιατρεύει Ιησούς ο Χριστός, σηκώθητι...*» (Πράξεις Θ/9:34).

Στο όνομα του ΙΗΣΟΥ εκβάλλουμε ΔΑΙΜΟΝΙΑ: Ο Ιησούς πριν αναληφθεί είπε: «*ΣΗΜΕΙΑ εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια, θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας ....επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι*» (Μάρκος Ις'/16:17-18). Ο Παύλος

όταν βρισκόταν στους Φιλίππους, είπε σε κάποια δούλη που είχε πνεύμα πύθωνος (δαιμόνιο μαντείας): «**Προστάζω σε ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, να εξέλθης απ' αυτής**» (Πράξεις Ις'/16:18).

Στο όνομα του ΙΗΣΟΥ βαπτίζομαστε με ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟ: Ο Ιησούς είπε: «**ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ ....θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας**» (Μάρκος Ις'/16:17-18). Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής είπε: «**Ο δε οπίσω μου ερχόμενος ...αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι αγίω και πυρί**» (Ματθαίος Γ/3:11, Ιωάννης Α/1:3).

Στο όνομα του ΙΗΣΟΥ βαπτίζομαστε στο ΝΕΡΟ: Την ημέρα της Πεντηκοστής ο Πέτρος είπε: «**Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, εις άφεισιν αμαρτιών...**» (Πράξεις Β/2:38). Αυτό εφαρμόζε και η πρώτη εκκλησία (βλ. Πράξεις Η/8:16, Ι'/10:48, ΙΘ/19:5, ΚΒ/22:16, Γαλάτας Γ/3:27, Ρωμαίους ζ'/6:3, κλπ).

Στο όνομα του ΙΗΣΟΥ ενεργούμε τα ΠΑΝΤΑ: «**Και παν ό,τι αν πράττετε εν λόγω ή εν έργω, ΠΑΝΤΑ εν τω ονόματι του Κυρίου ΙΗΣΟΥ (πράττετε)....**»

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΣΚΙΣΙΜΟ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ & ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ**» - Κωδικός 19.
- (2) Βιβλίο: «**ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδ. 24.
- (3) Μάθημα σε διπλό CD με τίτλο «**ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**» (ομιλ: Αλκιβ. Τζελέπης).
- (4) .....
- (5) .....

07. «ΙΗΣΟΥΣ», ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ, που ανήκει στον ΠΑΤΕΡΑ, στον ΥΙΟ και στο άγιο ΠΝΕΥΜΑ

Το όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη είναι **ΓΙΑΧΒΕ**, με αυτό το όνομα φανερώθηκε ο Θεός στο Μωϋσή (Γένεση Γ/3:13-14). Το όνομα του Θεού στην Εβραϊκή είναι τετραγράμματο (ΓΧΒΧ), χωρίς φωνήεντα και φανερώνει ότι υπάρχει συνέχεια, ότι ακολουθεί κάποια ιδιότητα του Θεού. «**ΓΙΑΧΒΕ**» σημαίνει «**ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ.....**» και το ερώτημα είναι «**Τι ΕΙΝΑΙ**» ο Γιάχβε;

Αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές περιπτώσεις ιδιοτήτων του Θεού:

- Αυτός είναι **ΘΕΡΑΠΕΙΑ** (=Γιάχβε ΡΑΦΑ).
- Αυτός είναι **ΣΗΜΑΙΑ** (μας) (=Γιάχβε ΝΙΣΙ).
- Αυτός είναι **ΣΩΤΗΡΑΣ** (=Γιάχβε ΟΣΗΑ).
- Αυτός είναι **ΕΚΕΙ** (=Γιάχβε ΣΑΜΑ), κλπ.

Από τα αναφερόμενα ονόματα του Θεού, το κατ' εξοχήν όνομα με το οποίο φανερώνεται είναι «**Γιάχβε ΟΣΗΑ**», δηλαδή «**Αυτός είναι ΣΩΤΗΡΑΣ**» και το όνομά του ο Πατέρας το έδωσε στον Υιό. Η Ελληνική μετάφραση του **ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ** είναι **ΙΗΣΟΥΣ**, που στην Εβραϊκή γλώσσα προφέρεται «**ΓΕΣΟΥΑ**» (δηλ. ΓΙΑ+ΟΣΗΑ). Άρα ο άνθρωπος Χριστός **ΙΗΣΟΥΣ** της Καινής Διαθήκης είναι η φανέρωση του **ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ** της Παλαιάς Διαθήκης.

Κατά συνέπεια, έχουμε:

- «**ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ**» στην Παλαιά Διαθήκη (= ΙΗΣΟΥΣ Ελληνικά).
- «**ΙΗΣΟΥΣ**» στην Καινή Διαθήκη (= ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ Εβραϊκά).
- «**ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ**» (= ΙΗΣΟΥΣ = ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ).

Ο Θεός Πατέρας, «**ός εφανερώθη εν σαρκί**» (Α' Τιμόθεου Γ/3:16 αρχ. κείμενο), που μίλησε «**εν Υιώ**» (Εβραίους Α/1:1), το όνομά Του το έδωσε στον Υιό Του, οποίος είναι «**ο χαρακτήρ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ του Πατέρα**» (Εβραίους Α/1:3) και μας λέγει η Γραφή για τον Υιό ότι «**τοσούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον ΕΞΟΧΟΤΕΡΟΝ υπέρ αυτούς ΟΝΟΜΑ εκληρονόμησε**» (Εβραίους Α/1:4). Το ίδιο είπε και ο Ιησούς όταν προσευχόταν για τους μαθητές Του: «**Πάτερ άγιε, τήρησον αυτούς ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ, ώ** (το οποίο) **δέδωκάς μοι....**» (Ιωάννης ΙΖ/17:11, αρχ. κείμενο), δηλαδή «**Πάτέρα άγιε, φύλαξέ τους ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ, το οποίο (όνομα) μου έδωσες...**» Άρα το ΟΝΟΜΑ του Πατέρα, του Υιού και του άγιου Πνεύματος είναι το ίδιο, είναι **ΙΗΣΟΥΣ = ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ**, είναι το όνομα το ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ, το οποίο τρέμουν οι δυνάμεις της κόλασης.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**» (Θεότητα του Ιησού) - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδ. 23.
- (2) «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 02.
- (3) «**ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ**» - Κωδικός 10.
- (4) «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**» - Κωδικός 37.
- (5) .....
- (6) .....

08. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ και ΣΩΤΗΡΙΑ

«**Αναγέννηση**», σημαίνει «**ξανά-γέννηση**» (νέα γέννηση). Ο άνθρωπος γεννιέται μια φορά **ΣΑΡΚΙΚΑ** από τους γονείς του και έρχεται στο φυσικό κόσμο, γεννιέται όμως και **ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ** από το Πνεύμα του Θεού και από τον άγιο Λόγο Του και γίνεται παιδί Θεού, εφόσον μετανοήσει ειλικρινά για τις αμαρτίες του και αποδεχθεί τη

λυτρωτική θυσία του Ιησού, ότι Αυτός πήρε τη δική του θέση. Η πνευματική αναγέννηση είναι το ΜΟΝΟ εισιτήριο που οδηγεί τον άνθρωπο στον ουρανό, στην αιώνια ζωή. Ο Ιησούς είπε: «*Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή **ΑΝΩΘΕΝ**, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού...Εάν τις δεν γεννηθή **εξ ΥΔΑΤΟΣ και ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα*» (Ιωάννης Γ/3:1-6). Ο Πέτρος αναφέρει: «*Επειδή **ανεγεννήθητε** ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του Λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα*» (Α΄Πέτρου Α/1:23).

Ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί με τα καλά του έργα: Ο απ. Παύλος το αναφέρει καθαρά: «*Κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι, δια της πίστεως· και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον, ουχί εξ έργων, διά να μη **καυχηθή** τις*» (Εφεσίους Β/2:8-9) και «*εξ έργων νόμων δεν δύναται να δικαιωθεί ουδείς*». Ο Λόγος του Θεού διακηρύττει ότι «*πάσα η δικαιοσύνη σας είναι ως ρυπαρόν μάτιον*». Με την αναγέννηση, ο άνθρωπος αποκτά τη «**βεβαιότητα της σωτηρίας**» γνωρίζει πως όταν φύγει από τη ζωή αυτή, θα είναι με τον Ιησού. Με την αναγέννηση ο άνθρωπος φεύγει από το στρατόπεδο του Διαβόλου και έρχεται στο στρατόπεδο του Ιησού. Πριν ήταν **τέκνο οργής** και πήγαινε στην απώλεια, τώρα είναι **τέκνο Θεού** και έχει κερδίσει την αιώνια ζωή.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 24.
- (2) «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (3) Μάθημα σε CD με τίτλο «**Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**» - Κωδικός CD 24.
- (4) .....
- (5) .....

09. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ στο όνομα του ΙΗΣΟΥ

Μετά την αναγέννηση, το δεύτερο βήμα του πιστού είναι το βάπτισμα στο νερό, το οποίο απεικονίζει τη σωτηρία του: «*Όστις πιστεύση και βαπτισθή θέλει σωθή, όστις όμως απιστήση θέλει κατακριθή*» (Μάρκος Ις΄/16:16). Δεν είναι προαιρετικό, είναι υποχρεωτικό, γιατί το βάπτισμα του πιστού στο νερό είναι τύπος του πραγματικού θανάτου του Ιησού, που πέθανε στη δική μας θέση για να εξιλεώσει τη θεία δικαιοσύνη και να μας αγιάσει, επειδή «*ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος*» (Ρωμαίους ζ΄/6:23) ο αμαρτωλός πρέπει να πεθάνει. Κατά

συνέπεια το **ΝΗΠΙΟΒΑΠΤΙΣΜΑ** δεν συμφωνεί με τον Λόγο του Θεού και ποτέ δεν το εφάρμοσαν οι απόστολοι και η πρώτη εκκλησία, αλλά καθιερώθηκε πολύ αργότερα με τη Σύνοδο της Καρθαγένης το έτος 418 μ.Χ.. Στην Α΄ Πέτρου Γ/3:20-21 αναφέρεται ότι το βάπτισμα δεν αποβάλλει την αμαρτία, αλλά αποτελεί μαρτυρία της αγαθής συνειδησης προς τον Θεό, γεγονός που φανερώνει ότι τα νήπια δεν είναι υπόλογα και υπεύθυνα για τις πράξεις τους ενώπιον του Θεού.

Το βάπτισμα στο νερό γίνεται **στο όνομα του ΙΗΣΟΥ**, και όχι στους τίτλους των ονομάτων (Πατέρας, Υιός και άγιο Πνεύμα, δεν είναι ονόματα, αλλά τίτλοι). Όταν ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του «*Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣ αυτούς εις το **ΟΝΟΜΑ** του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος*» (βλ. Ματθαίος ΚΗ/28:18-19) δεν έδωσε εντολή να βαπτίζομαστε στα «**ονόματα**» (πληθυντικός αριθμός) του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, γιατί τότε θα έπρεπε να έχουμε τρία ονόματα, αλλά να βαπτίζομαστε στο «**όνομα**», να βαπτίζομαστε δηλαδή στο ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ, που ανήκει και στον Πατέρα και στον Υιό και στο άγιο Πνεύμα του Θεού και στο οποίο όνομα βάπτιζε ολόκληρη η πρώτη αποστολική εκκλησία και το όνομα είναι ΙΗΣΟΥΣ: «*Μετανοήσατε, και ως βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...*» (βλ. Πράξεις Β/2:38, Η/8:16, Ι΄/10:48, ΙΘ/19:5, ΚΒ/22:16, Ρωμαίους ζ΄/6:3, κλπ.)

Ο πιστός βαπτίζεται στο όνομα Εκείνου που τον έσωσε και τον ακολουθεί συμβολικά σε όλη την πορεία του μαρτυρίου Του (σταύρωση, θάνατο, ταφή και ανάσταση): «*Όσοι βαπτισθήκαμε εις ΧΡΙΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ, εις τον θάνατο Αυτού βαπτισθήκαμε...*» Ειδικότερα ο αναγεννημένος πιστός ακολουθεί τον Ιησού σε 7 στάδια:

- **ΣΥΝΕΣΤΑΥΡΩΘΗΚΕ** με τον Ιησού (Ρωμαίους ζ΄/6:6, Γαλάτας Β/2:20).
- **ΣΥΝΑΠΕΘΑΝΕ** με τον Ιησού (Ρωμαίους ζ΄/6:3,7-8).
- **ΣΥΝΕΤΑΦΗΚΕ** με τον Ιησού (Ρωμαίους ζ΄/6:4, Κολοσσαείς Β/2:12).
- Γίνεται **ΣΥΜΦΥΤΟΣ** με τον Ιησού (Ρωμαίους ζ΄/6:5, Φιλιππ.Γ/3:10-11).
- **ΕΝΔΥΕΤΑΙ** τον Ιησού (Γαλάτας Γ/3:26, Ρωμ. ΙΓ/13:14, Εφεσίους Δ/4:22-24).
- **ΣΥΝΑΝΕΣΤΗ** με τον Ιησού (Ρωμαίους ζ΄/6:5, Κολοσ.Β/2:12, Εφεσ. Β/2:6).
- **ΣΥΖΕΙ** και **ΣΥΜΒΑΣΙΛΕΥΕΙ** με τον Ιησού (Ρωμ. ζ΄/6:18, Εφεσίους Β/2:6).

Το βάπτισμα στο νερό πρέπει να γίνεται: (α) **Με ολοκληρωτική κατάδυση** του πιστού στο νερό, αφού ακολουθεί συμβολικά τον Ιησού στο θάνατό Του. Κατά συνέπεια βάπτισμα με οποιοδήποτε

άλλον τρόπο (π.χ. διά ραντίσματος) δεν ευαρεστεί τον Θεό, και (β) **Με μία μόνο κατάδυση**, γιατί ο Ιησούς **«απέθανεν ΑΠΑΞ δια την αμαρτίαν»** (Ρωμαίους 7/6:10 - Βλέπε: Εβραίους 7/7:27, Θ/9:12, Ι΄/10:12).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ» - Κωδικός 10.
- (2) «ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (3) «ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ (2012)» - Κωδικός 33.
- (4) .....
- (5) .....

10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΆΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Μετάνοια, αναγέννηση, βάπτισμα στο νερό. Αυτή είναι η σειρά της πνευματικής πορείας του πιστού. Το επόμενο στάδιο είναι το **βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα** που εκδηλώνεται με το υπερφυσικό σημείο της ομιλίας άγνωστων γλωσσών από τον πιστό, όπως συνέβη για πρώτη φορά στους μαθητές την ημέρα της Πεντηκοστής: *«Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. Και εξαίφνης έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως άνέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθησεν επί ένα έκαστον αυτών, και ΕΠΛΗΣΘΗΣΑΝ άπαντες Πνεύματος Αγίου, και ήρχισαν ΝΑ ΛΑΛΩΣΙ ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν»* (βλ. Πράξεις Β/2:1-2).

Η εμπειρία της Πεντηκοστής δεν ήταν μόνο για την πρώτη αποστολική περίοδο, αλλά είναι για όλες τις εποχές και φυσικά είναι και για σήμερα. Αυτό το γεγονός το ξεκαθάρισε ο Πέτρος την ίδια ημέρα, όταν κήρυξε στο συγκεντρωμένο πλήθος, λέγοντας: *«Μετανοήσατε και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού, εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του αγίου Πνεύματος, διότι...»* (Πράξεις Β/2:38-39). Για να λάβει κάποιος το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να προηγηθούν η μετάνοια και το βάπτισμα στο νερό. Αυτό το διευκρινίζει ο Πέτρος λέγοντας ότι η επαγγελία (η υπόσχεση) του αγίου Πνεύματος είναι **«διότι.....προς ΕΞΑΣ...»** (σε αυτούς δηλαδή που μιλούσε τη στιγμή εκείνη) **«...και προς ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΣΑΣ...»** (στους άμεσους απογόνους τους) **«...και προς πάντας ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΜΑΚΡΑΝ...»** (για όλους τους ανθρώπους, σε όλες τις εποχές) **«...όσους ΑΝ ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΗ Κύριος ο Θεός ημών».**

Εφόσον ο Ιησούς σε προσκάλεσε και σε αναγέννησε, θέλει να σε βαπτίσει και με το Πνεύμα Του, γιατί η επαγγελία Του είναι και για σένα. Με την «αναγέννηση» ο πιστός έχει ΕΞΟΥΣΙΑ ενάντια στις πονηρές δυνάμεις. Με το «βάπτισμα εν Πνεύματι αγίω» έχει και τη ΔΥΝΑΜΗ για να επιβάλλει την εξουσία του.

Για να λάβει ο κάθε αναγεννημένος πιστός το άγιο Πνεύμα του Θεού, θα πρέπει να κάνει πέντε σημαντικά (πνευματικά) βήματα:

- **ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙ** και **ΝΑ ΜΗΝ ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙ** στον Λόγο του Θεού ότι αυτό που λέγει θα το εκπληρώσει στη ζωή σου (Ιωάννης 7/7:38, Εβραίους ΙΑ/11:6, Ρωμαίους ΙΔ/14:23).
- **ΝΑ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΕΙ**, δηλαδή να υπακούσει στον Λόγο του Θεού και η υπόσχεσή Του θα γίνει πραγματικότητα (Πράξεις Ε/5:32).
- **ΝΑ ΕΚ-ΖΗΤΗΣΕΙ** από την καρδιά του την επαγγελία του αγίου Πνεύματος (Λουκάς ΙΑ/11:13).
- **ΝΑ ΤΟ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ** όπως ο Ιησούς παρήγγειλε (Πράξεις Α/1:4).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 12.
- (2) «ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (3) .....
- (4) .....

11. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Πνευματικά χαρίσματα» ή **«χαρίσματα του αγίου Πνεύματος»** ονομάζονται οι υπερφυσικές δυνάμεις που δίνει ο Θεός στον πιστό και που είναι απαραίτητες για τη συντριβή των σκοτεινών πονηρών δυνάμεων, αλλά και για την οικοδομή του σώματος της εκκλησίας. Συνέχεια η Γραφή μας προτρέπει **«ζητείτε μετά ζήλου...»** τα καλύτερα χαρίσματα και ειδικότερα **«το προφητεύειν και το λαλείν γλώσσας μη εμποδίζετε»** (βλ. Α΄ Κορινθίους ΙΒ/12:31, ΙΔ/14:1, 39).

Στην επιστολή Α΄ Κορινθίους, κεφ.ΙΒ/12:4-11, βλέπουμε ότι η ενέργεια του αγίου Πνεύματος του Θεού εκδηλώνεται με εννέα (9) χαρίσματα, που διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες χαρισμάτων και μεταξύ των κατηγοριών αυτών υπάρχουν και διαιρέσεις. **«Διαιρώ»** δεν σημαίνει «χωρίζω», αλλά **«διανέμω»**. Οι τρεις κατηγορίες των χαρισμάτων με τις διαιρέσεις τους είναι: **Χαρίσματα ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ** (λόγος σοφίας, λόγος γνώσεως και διακρίσεις πνευμάτων). **Χαρίσματα ΔΥΝΑΜΗΣ** (ενέργειες θαυμάτων, πίστη και χαρίσματα ιαμάτων), **Χαρίσματα**

ΟΜΙΛΙΑΣ (προφητεία, είδη γλωσσών και ερμηνεία γλωσσών).

Στην Εφεσσίους Δ/4:11, βλέπουμε άλλα πέντε (5) χαρίσματα, τα οποία είναι διαφορετικές ενέργειες του Πνεύματος του Θεού από τις παραπάνω εννέα (9) και τα οποία είναι: **Απόστολοι, Προφήτες, Ευαγγελιστές, Ποιμένες και Διδάσκαλοι**. Βασικά τα 9 χαρίσματα είναι για όλο το σώμα της εκκλησίας, ενώ τα άλλα **5** παρατηρούνται ιδιαίτερα στην πνευματική ηγεσία της εκκλησίας.

Τα χαρίσματα δόθηκαν για να οικοδομείται ΟΛΟ το σώμα του Χριστού και τα χαρίσματα δεν σε κάνουν «πνευματικό», αντίθετα μπορείς να υπερηφανευτείς και αυτό να σε οδηγήσει σε πτώση. Ο καρπός όμως του Πνεύματος είναι για την πνευματική αύξηση και οικοδομή του κάθε πιστού: *«Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια· κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος»* (Γαλάτας Ε/5:22-23).

Είναι πλάνη και απάτη του Διαβόλου να εκζητούμε μόνο τους ΚΑΡΠΟΥΣ και όχι τα ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ του Πνεύματος, επειδή μπορούν να μας οδηγήσουν σε υπερηφάνεια και σε σαρκικότητες. Η Βίβλος μας προτρέπει να τα εκζητούμε *«με ζήλο»*, με θέρμη, γιατί αποτελούν και ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΟΠΛΑ μας. Αυτό το γνωρίζει ο Διάβολος και θέλει να παροπλίσει τον πιστό και να τον κάνει να ταμπουρωθεί πίσω από τη μάσκα της «αγάπης», αλλά εκκλησία μόνο με «αγάπη» και χωρίς «χαρίσματα» ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να οικοδομηθεί πνευματικά. Ο Κύριος θέλει και τα δύο, δείχνοντας την υπερέχουσα οδό της αγάπης, που γκρεμίζει τα τείχη του εχθρού, αλλά χωρίς τα χαρίσματα η «αγάπη» δεν μπορεί να έχει αποκάλυψη για τα διανοήματα του Διαβόλου.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) **«ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ»** - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 12.
- (2) Σειρά μαθημάτων σε CD & CDmp3 με τίτλο **«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ»**.
- (3) **«ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»** - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (4) .....
- (5) .....

12. ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Η Αγία Γραφή ρητά αναφέρει ότι πρέπει οι πιστοί να τηρούν την τελετή που ονομάζεται **«Δείπνος του Κυρίου»**. Ο όρος αυτός μόνο μια φορά αναφέρεται μέσα στην Καινή Διαθήκη (βλ. Α΄ Κορινθίους Ι΄/10:20). Ευρύτατα όμως χρησιμοποιούνται οι όροι **«Θεία Κοινωνία»**

και **«Μεταλαβιά»**, χωρίς όμως αυτοί να αναφέρονται στην Βίβλο.

Ο «άρτος» αντιπροσωπεύει το ΣΩΜΑ του Ιησού, που κόπηκε για να λυτρωθούμε εμείς, γι' αυτό ο άρτος που χρησιμοποιούμε σαν τύπο (σύμβολο) ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ, σύμφωνα με την Γραφή, ΣΥΜΒΟΛΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ, και ένα τέτοιο στοιχείο είναι η **ζύμη**, που είναι σύμβολο υποκρισίας, ψευδοδιδασκαλίας, κακίας, πονηρίας και πορνείας (βλέπε: Λουκάς ΙΒ/12:1 /Ματθαίος Ις΄/16:5-12 /Γαλάτας Ε/5:9 /κλπ). Για τον λόγο αυτό ο Θεός είχε διατάξει του Ισραηλίτες *«Και θέλουσι φάγει το κρέας την νύκταν εκείνην, ΟΠΤΟΝ ΕΝ ΠΥΡΙ, με ΑΖΥΜΑ, (και) με ΠΙΚΡΑ ΧΟΡΤΑ...»* (Εξοδος ΙΒ/12:8). Τα άζυμα που έφτιαχναν για να εορτάσουν το Πάσχα ήταν από **αλεύρι, νερό, λάδι και αλάτι**, τα οποία όλα συμβολίζουν τον Ιησού Χριστό.

Ο άρτος που θα χρησιμοποιούμε για την τέλεση του Δείπνου του Κυρίου θα πρέπει να είναι ΑΖΥΜΟΣ, αλλιώς χαλάει ο τύπος που συμβολίζουν τον Ιησού: *«Δεν θέλεις προσφέρει το αίμα της θυσίας με άρτον ΕΝΖΥΜΟΝ»* (Εξοδος ΚΓ/23:18). Το ένζυμο (προζύμι) φουσκώνει το ψωμί, κάτι που συμβολίζει την υπερηφάνεια, αλλά ο Ιησούς ήταν ταπεινός και υπάκουος κατά πάντα στο θέλημα του Πατέρα. Εάν χρησιμοποιούμε «ένζυμο άρτο», διακηρύττουμε, ακούσια ή εκούσια, ότι πέθανε για μας, όχι ο «αζυμος (αναμάρτητος) Ιησούς» αλλά ο «ένζυμος (αμαρτωλός) Ιησούς».

Το «ποτήριο» (ο οίνος) αντιπροσωπεύει το **ΑΙΜΑ του Ιησού** που χύθηκε για την κάλυψη των δικών μας αμαρτιών και επειδή το αίμα είναι κόκκινο, πρέπει και ο οίνος που χρησιμοποιείται στο Δείπνο του Κυρίου να είναι κόκκινος, για να μη χαλάει ο τύπος της διδαχής. Ολόκληρη η Καινή Διαθήκη περιέχεται σε τύπους μέσα στην Παλαιά Διαθήκη, γι' αυτό δεν πρέπει να τους αλλοιώνουμε.

Στην Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:23-34 αναφέρεται τι πρέπει να γνωρίζει ο αναγεννημένος πιστός για τη συμμετοχή του ή όχι στο Δείπνο του Κυρίου, που στην περίοδο της Καινής Διαθήκης είναι το **«πάσχα»** του πιστού. Δεν τελείται πλέον κάθε χρόνο, αλλά **«οσάκις»** αναφέρει ο απ. Παύλος, γι' αυτό ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΤΑΙ καμιά χριστιανική ομολογία εάν το εφαρμόζει ή μία φορά την εβδομάδα, ή κάθε δεύτερη εβδομάδα, ή μια φορά το μήνα.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (2) «ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 30.
- (3) .....
- (4) .....
- (5) .....

13. ΘΕΙΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ από ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ

Ο Λόγος του Θεού μας λέγει ότι «ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος ΧΘΕΣ και ΣΗΜΕΡΟΝ και εις τους ΑΙΩΝΑΣ» (Εβραίους Γ/13:8), γι' αυτό σώζει, βαπτίζει με το Πνεύμα Του, **θεραπεύει από ασθένειες και ελευθερώνει από πονηρές δυνάμεις**, τον καθένα που **σήμερα** θα Τον επικαλεσθεί στο οποιοδήποτε πρόβλημά του (βλ. Πράξεις Δ/4:12, Ρωμαίους Ι'/10:13, Κολοσσαείς Γ/3:17, κλπ).

Ο Ιησούς θεράπευε **όλων των ειδών** τις αρρώστιες. **Γι' Αυτόν δεν υπήρχαν ανίατες ασθένειες**. Θεράπευε επιληψία, σχιζοφρένεια, λέπρα, παράλυση, πυρετό, χλωούς, τυφλούς, κωφούς και ανάστανε νεκρούς (βλ. Ματθ.Δ/4:23-24, Θ/9:32-33, Μάρκος Α/1:32-34).

Ο Ιησούς θεράπευε **χρόνιες παθήσεις**. Θεράπευσε μια γυναίκα που υπέφερε για 12 χρόνια (Ματθαίος Θ/9:20), μια άλλη που έπασχε για 18 χρόνια (Λουκάς Γ/13:11) και κάποιον άλλον που έπασχε για 38 ολόκληρα χρόνια (Ιωάννης Ε/5:5).

Θεράπευε αρρώστιες που έφερναν τα **ακάθαρτα πνεύματα** (τα δαιμόνια), τα οποία επιτιμούσε και τα εξέβαλε (βλέπε: Λουκάς Θ/9:42, ΙΑ/11:14, ΙΓ/13:10-14, Ματθαίος Η/8:28, Θ/9:32, ΙΒ/12:22, Μάρκος Α/1:23, Ε/5:1-20, Ζ/7:32, Θ/9:17, Β' Κορινθ.ΙΒ/12:7, Πράξεις Ι'/10:38, κλπ).

Ο Ιησούς θεράπευε **επιθέτοντας** τα χέρια Του επάνω στους πάσχοντες, ή με τον να Τον αγγίζουν οι άλλοι, ή θεράπευε με ένα πρόσταγμα ή με έναν λόγο Του (βλ. Ματθαίος Η/8:3, Λουκάς ς'/6:10, Η/8:44, Μάρκος Α/1:31, Ζ/7:34, κλπ).

Στις ημέρες μας (21^{ος} αιώνας) ο Ιησούς ενεργεί δυνάμεις θεραπείας και θαυμάτων σε όλα τα μέρη τη Γης, **δια μέσου των πιστών** που ζουν άγια και καθαρή ζωή και είναι γεμάτοι από το χρίσμα της παρουσίας Του: «*Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, Εν τω ονόματί μου θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας· όφεις θέλουσι πιάνει· και εάν θανάσιμόν τι πίωσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και*

θέλουσιν ιατρεύεσθαι»(Μάρκος Ις'/16:17-18). Ο πιστός έχει ΔΥΝΑΜΗ και ΕΞΟΥΣΙΑ να επιτιμά κάθε ασθένεια, πρόβλημα, δυσκολία, εμπόδια, κλπ και να συντρίβει τις πονηρές δαιμονικές δυνάμεις. Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ από αρρώστιες και η ΕΠΙΤΙΜΙΣΗ των πονηρών δυνάμεων είναι διακονίες που πρέπει να ασκεί το σώμα του Ιησού Χριστού.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλία: «ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Η ΓΡΑΦΗ» και «ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ» - Κωδικοί 02 και 30.
- (2) Μαθήματα σε 4 CD με τίτλο «ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΣ;» (ομιλ: Γιώργος Παππάς).
- (3) Μαθήματα σε 1 CD mp3 με τίτλο «ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ & ΘΕΡΑΠΕΙΑ» (ομιλ:Γιώργος Παππάς).
- (4) Μαθήματα σε 4 CD με τίτλο «ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ» (ομιλητής: Αλκιβ.Τζελεπής).
- (5) Βιβλίο: «ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ» - (Τ. Osmond).
- (6) .....
- (7) .....

14. Ο ΠΙΣΤΟΣ και ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ

Όταν ο άνθρωπος αναγεννηθεί από το Πνεύμα του Θεού και μένει στο άγιο θέλημά Του, ζώντας καθαρά και άγια, τα δαιμόνια φεύγουν από μέσα του, αλλά εάν δίνει «τόπον εις τον Διάβολον» (Εφεσίους Δ/4:27), **τότε ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ σ' αυτά να εισέρχονται και πάλι μέσα του**, με αποτέλεσμα να υπάρχουν στο άγιο σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού θλιβερά φαινόμενα και ανεπίτρεπτες καταστάσεις, όπως χαρακτηριστικά διαβάζουμε μέσα στη Γραφή και που τα βλέπουμε καθημερινά και στην προσωπική μας ζωή (βλ. Εφεσίους Ε/5:3-4, Κολοσσαείς Γ/3:5, Α' Κορινθίους Γ/3:3, ς'/6:9-11, Β' Κορινθίους ΙΒ/12:21, Ρωμαίους Ζ/7:14-23, κλπ).

Ο αναγεννημένος πιστός δεν **«κατέχεται»** σε καμιά περίπτωση από τα πονηρά πνεύματα, αλλά όταν δώσει τόπο στο Διάβολο τότε **«φιλοξενεί»** μέσα του πολλά πνεύματα-δαιμόνια πονηρίας, όπως πνεύμα θυμού, πνεύμα εγωισμού, πνεύμα ασθένειας, πνεύμα καταλαλιάς, έριδας, κλπ. και όσο πιο γρήγορα καταλάβει ότι τα πονηρά πνεύματα δεν βρίσκονται μόνον γύρω του για να τον πειράζουν απ' έξω, αλλά βρίσκονται συνήθως μέσα του, τόσο πιο εύκολα θα ματαιώνει τα σχέδια του εχθρού της ψυχής. Για παράδειγμα θα καταλαβαίνει ότι θυμώνει εύκολα, επειδή μέσα του φιλοξενεί «πνεύμα οργής και θυμού», οπότε με την εξουσία του ονόματος του Ιησού. θα μπορεί να ελευθερώνεται εύκολα

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι **ο Διάβολος ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟΝ**

ΞΕΣΚΕΠΑΖΟΥΜΕ και να ξέρουμε τον τρόπο με τον οποίο ενεργεί, ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ τις μεθοδείες του, γι' αυτό πολεμά με φοβερή μανία και λύσσα να μη γνωρίζει η εκκλησία του Ιησού αυτή τη θαυμαστή αποκάλυψη που έδωσε ο Κύριος στο σώμα Του στις έσχατες ημέρες που ζούμε για να *«καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός ΜΟΛΥΣΜΟΥ σαρκός και πνεύματος, εκπληρώντες αγιοσύνην εν φόβω Θεού»* (Β' Κορινθίους Ζ/7:1).

Ο Διάβολος, ο πλανών όλη την οικουμένη, σαν άγγελος φωτός μας λέγει "Πως είναι δυνατόν να συγκατοικεί ο Θεός με το Σατανά μέσα σου, μην το πιστεύεις αυτό, είναι μεγάλη πλάνη". Αυτό δεν είναι αλήθεια, γιατί ο Θεός **κατοικεί μέσα στον ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ άνθρωπο**, τον οποίο ο απ. Παύλος ονομάζει *«εσωτερικό άνθρωπο»* (βλ. Εφεσίους Γ/3:16-17, Β' Κορινθίους Δ/4:16, Ρωμαίους Ζ/7:22) και ο απ. Πέτρος *«κρυπτό άνθρωπο της καρδιάς»* που έχει έναν άφθαρτο στολισμό, έχει το γλυκό και ήσυχο πνεύμα, που είναι πολύτιμο ενώπιον του Θεού (Α' Πέτρου Γ/3:4). Αντίθετα ο Διάβολος κατοικεί στο **ΣΑΡΚΙΚΟ άνθρωπο**, γιατί εκεί είναι η τροφή του, εφόσον ο πιστός του δίνει τόπο. Ο Παύλος τον αποκαλεί ο *«εξωτερικός άνθρωπος»* και ο *«παλαιός άνθρωπος»* (βλ. Β' Κορινθ.Δ/4:16, Κολοσσαείς Γ/3:10, Εφεσίους Δ/4:22). Γι' αυτό έχουμε τους **σαρκικούς χριστιανούς** και τους **πνευματικούς χριστιανούς** και όταν αναφερόμαστε σε "χριστιανούς" εννοούμε τους αναγεννημένους και βαπτισμένους με το άγιο Πνεύμα του Θεού και όχι τους κατ' όνομα χριστιανούς. Ο Παύλος μας προτρέπει *«να απεκδυθήτε τον ΠΑΛΑΙΟΝ (=σαρκικό) άνθρωπον ... και να ενδυθήτε τον ΝΕΟΝ (=πνευματικό) άνθρωπον»* (Εφεσ. Δ/4:22-24) και στόχος μας είναι ο εξωτερικός άνθρωπος να φθειρείται και ο εσωτερικός να ανανεώνεται καθημερινά (Β' Κορινθίους Δ/4:16).

Ο σαρκικός χριστιανός δίνει τροφή στο Διάβολο: *«Άρτος δε του ΟΦΕΩΣ θέλει είσθαι το ΧΩΜΑ»* (Ησαΐας ΞΕ/65:25). Όφισ είναι ο Διάβολος (Γένεση Γ/3:1-4, Αποκάλυψη ΙΒ/12:9) και που συνέχεια τρέφεται με σαρκικούς χριστιανούς: *«Και είπε Κύριος ο Θεός προς τον όφιν ....και χόμα ΘΕΛΕΙΣ ΤΡΩΓΕΙ πάσας τας ημέρας της ζωής σου»* (Γένεση Γ/3:14) και το ΧΩΜΑ αυτό είναι ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Δεν συγκατοικεί ο Θεός με το Διάβολο σε καμιά περίπτωση, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνία του φωτός με το σκοτάδι. Ο Θεός κατοικεί στον εσωτερικό (κρυπτό) άνθρωπο, ενώ ο Διάβολος

κατοικεί στη σάρκα, στον εξωτερικό άνθρωπο. Η Γραφή μας προτρέπει να νεκρώσουμε τα μέλη μας, να νεκρώσουμε τον εξωτερικό, το σαρκικό άνθρωπο, όπου κατοικεί ο εχθρός της ψυχής μας: *«Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν, και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία»* (Κολοσσαείς Γ/3:5-8). Γι' αυτό υπάρχει συνεχής πόλεμος μεταξύ του σαρκικού και του πνευματικού ανθρώπου, αλλά *«όσοι δε (είναι) του Χριστού, εσταύρωσαν την ΣΑΡΚΑ ομού με τα ΠΑΘΗ και τας ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ. Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατόμεν και κατά το Πνεύμα»* (Γαλάτας Ε/5:24-25).

Έτσι εξηγείται, γιατί πολλοί χριστιανοί, ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ και ΒΑΠΤΙΣΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, παρουσιάζουν ζωή πνευματικά χαμηλή, ζωή σαρκική, ζωή χωρίς πνευματικούς καρπούς, μια ζωή γεμάτη από καταλαλιά, φθόνο, έριδες, διχοστασίες, άγχος, υπερηφάνεια, μικρότητες, προβλήματα διάφορα, κλπ..

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλία: **«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ»** - Κωδικός 17-18.
- (2) Βιβλίο **«ΘΕΛΟΥΣΙ ΕΚΒΑΛΕΙ ΔΑΙΜΟΝΙΑ»** - Derek Prince - Εκδόσεις **«Το ΑΝΩΓΕΙΟ»**.
- (3) Μαθήματα σε 4 CD με τίτλο **«Η ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ»** (ομιλ: Αλκιβιάδης Τζελέπης).
- (4) Μάθημα σε 1 CD με τίτλο **«Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ 2 ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ»** - Κωδικός CD 41.
- (5) .....
- (6) .....

15. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ απευθείας ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Η Αγία Γραφή διδάσκει δύο είδη (τρόπους) εξομολόγησης: **Πρώτον, απευθείας προς τον Κύριο Ιησού** δια της προσευχής για να κάνει χάρη και έλεος και να δώσει λύση στο πρόβλημά μας (βλ. Αΐωάννου Α/1:9 και Β/2:12, Εβραίους Δ/4:14-16 και Ζ/7:25, και **δεύτερον προς τους άλλους δημόσια** (φανερά) για να ομολογήσουμε πως ο Ιησούς μας ελευθέρωσε από την αμαρτία ή να ζητήσουμε δημόσια συγγνώμη από αυτούς που αδικήσαμε, κάτι που για να γίνει προϋποθέτει ταπεινή καρδιά (βλέπε: Ιάκωβος Ε/5:16, Β' Κορινθίους Β/2:5-11).

Πολλοί έχουν την εσφαλμένη διδασκαλία ότι *«οι απόστολοι στην Καινή Διαθήκη είναι συνέχεια των ιερέων της Παλαιάς Διαθήκης και ότι οι σημερινοί ιερείς είναι διάδοχοι των αποστόλων»* και αυτό το σπηρίζουν στην εξουσία του *«δεσμείν»* και *«λύειν»* που έχουν οι ιερείς, δηλαδή την εξουσία να συγχωρούν ή όχι τις αμαρτίες των

ανθρώπων, στηριζόμενοι στα λόγια του Ιησού που αναφέρονται στο Ματθαίο ΙΗ/18:15-20.

Πουθενά όμως δεν αναφέρει η Βίβλος για **μυστική εξομολόγηση** σε κάποιον άνθρωπο, όπως πιστεύει γενικά ο κόσμος σήμερα. Ακολουθούμε το παράδειγμα των αποστόλων, που πάντοτε κήρυτταν μετάνοια και σωτηρία δια του Ιησού Χριστού και **ποτέ δια μέσου άλλων ανθρώπων**. Έδειχναν στους ανθρώπους Αυτόν που είναι ο μόνος δρόμος για τον ουρανό και η μόνη θύρα για να μπουν στη βασιλεία του Θεού (βλ. Πράξεις Β/2:38, Η/8:22, Πράξεις Ις'/16:30-32).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (2) «ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 30.
- (3) «ΑΝΑΠΟΔΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ» (Συγγραφέας: Στυλιανός Χαραλαμπίκης).
- (4) .....
- (5) .....

16. ΝΗΣΤΕΙΑ - ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ

Η λέξη «νηστεία» είναι σύνθετη, προέρχεται από το αρνητικό μόριο «νη» και το ρήμα «εσθίω», που σημαίνει «δεν τρώγω», πλήρης αποχή από το φαγητό και όχι μερική ή αλλαγή φαγητού. Αυτή είναι η μια προϋπόθεση, η άλλη είναι **να συνοδεύεται η νηστεία πάντοτε με προσευχή**, για να είναι ευπρόσδεκτη ενώπιον του Κυρίου και να εισακούεται το αίτημα ή το πρόβλημά μας. Ο κάθε πιστός που έχει κάποιο πρόβλημα (οικογενειακό, οικονομικό, υγείας, κλπ), ή θέλει πνευματική αύξηση και αγιασμό ή έχει πνευματικό πόλεμο με τις πονηρές δυνάμεις και χρειάζεται δύναμη, τότε ΝΗΣΤΕΥΕΙ και ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ. Νηστεύει **χωρίς να φάει τίποτα**, όσες ημέρες κρίνει ότι μπορεί (μία, δύο, ή περισσότερες). Η Αγία Γραφή διδάσκει ρητά ότι η νηστεία πρέπει να γίνεται **μυστικά** και όχι **φανερά**.

Επειδή ο Ιησούς δεν καθιέρωσε τακτές ημέρες νηστείας και επειδή ο ίδιος και οι μαθητές Του νήστευαν μυστικά, ή δεν νήστευαν όταν οι άλλοι νήστευαν, οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι συχνά τους κατηγορούσαν γι' αυτό (βλέπε: Μάρκος Β/2:18-20, Ματθαίος ΙΑ/11:16-19, Θ/9:14-15, Λουκάς Ε/5:33-35, κλπ). Ο πιστός στην περίοδο της Καινής Διαθήκης δεν έχει συγκεκριμένες ημέρες που πρέπει να νηστεύει. Έχει την ελευθερία να κρίνει ποια ημέρα της εβδομάδας θα αφιερώσει στον Κύριο Ιησού για να Τον λατρέψει με νηστεία και προσευχή

και σύμφωνα με τον Λόγο Του *«κανείς δεν μπορεί να μας κρίνει για ΦΑΓΗΤΟ, ή για ΠΟΤΟ, ή για ΣΑΒΒΑΤΑ, κλπ»*, γιατί όλα αυτά είναι «σκιά μελλόντων» (βλ. Κολοσσαείς Β/2:16-17). Το «Σάββατο» στην Παλαιά Διαθήκη ήταν ημέρα αγία και αφιέρωσης στον Θεό και σημαίνει **«ανάπαυση»**, είναι τύπος της «κατάπαυσης του Θεού» (βλ. Εβραίους Δ'/4^ο). Στην Καινή Διαθήκη «Σάββατο» είναι το «βάπτισμα του αγίου Πνεύματος», είναι η ανάπαυση του Θεού μέσα μας. Κανένας λοιπόν δεν θα μας κρίνει πότε θα φάμε ή πότε θα πιούμε, ή ποια ημέρα θα αφιερώσουμε στον Κύριο Ιησού. Η καθιέρωση από τους ανθρώπους συγκεκριμένων (φανερών) ημερών, αργιών και εορτών για νηστεία, είναι ΑΝΤΙΘΕΤΗ με τη διδασκαλία του Ιησού (Ματθαίος ζ'/6:16-18).

Αληθινή νηστεία ενώπιον του Θεού είναι: **«Να λύσεις τους δεσμούς της κακίας, να διαλύεις τα βαριά φορτία, να αφήνεις ελεύθερους τους καταδυναστευόμενους, να συντρίβεις κάθε δεσμό, να διαμοιράζεις τον άρτο σου εις τον πεινώντα, να δέχεσαι στην οικία σου άστεγους πτωχούς, να ντύνεις όταν βλέπεις τον γυμνόν...»** (βλ. Ησαΐας ΝΗ/58:6-7).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (2) «ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 30.
- (3) .....
- (4) .....

17. ΠΙΣΤΟΙ: ΛΑΟΣ ΙΕΡΕΩΝ (κατάργηση ΙΕΡΑΤΕΙΟΥ)

Στην περίοδο των πρώτων αποστολικών χρόνων δεν υπάρχει **«ειδική τάξη ιερέων»**, όπως είναι σήμερα οργανωμένη η Ορθόδοξη και η Καθολική εκκλησία, **αλλά ΟΛΟΙ ΟΙ αναγεννημένοι πιστοί είναι ενώπιον του Θεού ΙΕΡΕΙΣ**. Η εκκλησία του Ιησού είναι «λαός ιερέων». Η εκκλησία προσεύχεται (μεσιτεύει) για τον αμαρτωλό κόσμο. Η Γραφή το διακηρύσσει καθαρά: *«Και σεις, ως λίθοι ζώντες, ΟΙΚΟΔΟΜΕΙΣΘΕ ΟΙΚΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ, ιεράτευμα άγιο, διά να προσφέρητε πνευματικές θυσίας, ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού ....Σεις όμως (είσθε) γένος εκλεκτόν, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησε ο Θεός...»* (Α' Πέτρου Β/2:5-9). Στην Αποκάλυψη Α/1:6 αναφέρει ότι ο Ιησούς έκανε όλους τους πιστούς **«βασιλείαν, ΙΕΡΕΙΣ τω Θεώ και Πατρί αυτού»** (αρχ.κείμενο). Η εκκλησία είναι «βασιλείο ιεράτευμα».

Στην περίοδο του Μωυσαϊκού νόμου, μεσίτες μεταξύ Θεού και ανθρώπων **ήταν μόνον οι ΙΕΡΕΙΣ** και κανένας άλλος, προερχόμενοι από τη φυλή του Λευί, κατά την τάξη του Ααρών. Αποστολή τους ήταν να προσφέρουν θυσίες ζώων για τις αμαρτίες του λαού Ισραήλ (βλ. Εβραίους 1'/10:11, Αριθμοί ΚΗ/28:3). Στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, καταργήθηκε ο μεσιτικός ρόλος που είχαν οι ιερείς της Παλαιάς Διαθήκης και κεφαλή (=εξουσία) του σώματος της εκκλησίας είναι ο **Ιησούς Χριστός**, ο μόνος μεσίτης (Α' Τιμόθεου Β/2:5) και αρχιερέας από τη φυλή του Ιούδα, κατά την τάξη του Μελχισεδέκ και διοικεί πλέον το σώμα Του με τα χαρίσματα που έχει δώσει.

Σήμερα η εκκλησία ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΙΕΡΕΙΣ, αλλά έχει αποστόλους, προφήτες, ευαγγελιστές, ποιμένες και διδασκάλους (βλ. Εφεσίους Δ/4:7-13, Ρωμαίους ΙΒ/12:6-8, κλπ.) και αυτή είναι η οργάνωση της εκκλησίας Του, στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, χωρίς όμως όλοι αυτοί να αποτελούν «ειδικό ιερατείο». Ο καθένας προσεύχεται μόνος του και επικοινωνεί απευθείας με τον Θεό, χωρίς τη μεσολάβηση ειδικής τάξης ιερέων.

Οι απόστολοι και όλοι οι πιστοί της πρώτης εκκλησίας δεν ήταν «ιερείς» με τη μορφή που γνωρίζουμε σήμερα, ήταν απλοί (λαϊκοί) άνθρωποι, που εκτός από το κήρυγμα του Λόγου του Θεού έκαναν καθημερινές ασχολίες για βιοποριστικό επάγγελμα. Ο Πέτρος ήταν ψαράς, ο Παύλος σκηνοποιός, κλπ. Όταν οι απόστολοι προσευχήθηκαν και έχρισαν επτά **διάκονους**, αυτοί δεν αποτελούσαν ειδική τάξη ιερέων, αλλά ήταν «τραπεζοκόμοι», υπηρετούσαν στα κοινά τραπέζια τους έχοντες ανάγκη (βλ. Πράξεις κεφ. 6°). Η σημερινή οργάνωση της κατεστημένης εκκλησίας με το ιερατείο της, είναι αποτέλεσμα της πολιτικής που εφάρμοσε ο Μέγας Κωνσταντίνος το 313 μ.Χ και μετά. Η εκκλησία έκτοτε συμβιβάστηκε με τον κόσμο, έχασε την πνευματική της δύναμη που είχε στους πρώτους αιώνες και αργότερα έφτασε στο σημείο κάθε γνήσιο παιδί του Θεού να το θανατώνει σαν αιρετικό στο «όνομα» του Χριστού (σκοτεινοί αιώνες).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 30.
- (2) «ΣΚΙΣΙΜΟ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ & ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ» - Κωδικός 19.
- (3) «ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΕΡΑΤΕΥΜΑ» (Συγγραφέας: Στυλιανός Χαραλαμπίκης).
- (4) .....
- (5) .....

18. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»

«ΑΓΙΟΣ» σύμφωνα με την Βίβλο σημαίνει «**ξεχωρισμένος**», αυτός που έχει ξεχωρίζει από τον κόσμο, δεν ανήκει πλέον στην εξουσία του «*άρχοντα του κόσμου τούτου*», του Διαβόλου, αλλά ανήκει στον Ιησού Χριστό, τον οποίο έχει δεχτεί προσωπικό του σωτήρα και λυτρωτή. ΑΓΙΟΣ δεν είναι αυτός, που εκ των υστέρων έχει ανακηρύξει ως «άγιος» η κατεστημένη εκκλησία, αλλά άγιος είναι κάθε αναγεννημένος πιστός. **Όλοι οι πιστοί ζώντας μέσα στην Καινή Διαθήκη αποκαλούνται «άγιοι».** Ο απ. Παύλος έστειλε τις επιστολές του προς τους ζώντες αγίους των τοπικών εκκλησιών, γεγονός που στην αρχή της κάθε επιστολής του το διευκρίνιζε ρητά, γράφοντας: «*Παύλος ...προς τους ΑΓΙΟΥΣ, τους όντας εν Εφέσω και πιστούς εν Χριστώ Ιησού...*» (Εφεσίους Α/1:1, Γ/3:1 και ζ'/6:18 - **Βλέπε:** Ρωμαίους Α/1:18 και ΙΒ/12:13, Α' Κορινθ.Α/1:2, Β' Κορινθίου Α/1:1, Φιλιππησίους Α/1:1, Κολοσσαείς Α/1:2, Α' Θεσσαλονικείς Ε/5:27, Πράξεις Θ/9:32, 41, Κς'/26:10, κλπ).

Το σώμα του αναγεννημένου και βαπτισμένου με το άγιο Πνεύμα πιστού είναι «**ναός Θεού**» και μάλιστα «άγιος» ναός: «*Δεν εξερέτε ότι είσθε ΝΑΟΣ ΘΕΟΥ και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; Εάν τις φθείρη τον ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι ΑΓΙΟΣ, όστις είσθε σεις*» (Α' Κορινθίου Γ/3:16-17 - **Βλέπε:** Α' Κορινθίου ζ'/6:19, Β' Κορινθίου ζ'/6:16, Εφεσίους Β/2:21, Α' Πέτρου Β/2:5, Εβραίους Γ/3:6, κλπ).

Ο Θεός μέσα σε ολόκληρη την Βίβλο αναφέρεται ως «**άγιος**» και όχι ως «**ΠΑΝ-άγιος**» ή «**ΠΑΝ-αγιότατος**», κλπ. Κατά συνέπεια, αφού ο Θεός είναι ΑΓΙΟΣ και οι πιστοί είναι ΑΓΙΟΙ, δεν είναι αποδεκτοί τίτλοι, βαθμοί, τιμητικές προσφωνήσεις, κλπ. ανώτερες του Θεού, γιατί αυτό είναι βλασφημία και προσβολή κατά του «άγιου» Θεού, που μας δίδαξε δια Ιησού Χριστού την οδό της ταπεινοφροσύνης. Η μητέρα του Κυρίου μας Ιησού, η Μαριάμ, είναι «**αγία**», είναι η «*κεχαριτωμένη και ευλογημένη μεταξύ όλων των γυναικών*», δεν μπορεί όμως να έχει τιμητική προσφώνηση και τίτλο ανώτερου του Θεού, του δημιουργού του σύμπαντος κόσμου, δηλαδή να αποκαλείται «**ΠΑΝ-αγία**» (=αγία ΠΑΝΤΩΝ). Οι απόστολοι αποκαλούσαν τους εαυτούς τους «**δούλους**» μέσα στις επιστολές τους (Α' Πέτρου Α/1:1, Ιάκωβος Α/1:1, Ρωμαίους Α/1:1, Λουκάς ΙΖ/17:10, κλπ).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (2) «Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 21.
- (3) .....
- (4) .....

19. ΤΙ ΕΙΝΑΙ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ» δεν είναι τα άψυχα κτίρια, ή ο χώρος που συγκεντρώνονται οι πιστοί για να λατρεύουν τον Θεό. «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» είναι το σύνολο των αναγεννημένων ζωντανών πιστών. Όπου υπάρχουν πιστοί, άγιοι, εκεί είναι η άγια «εκκλησία του Κυρίου Ιησού» και μάλιστα δεν χρειάζεται να είναι πολλοί μαζεμένοι, αλλά το λιγότερο μπορεί να είναι και δύο ή τρεις, γιατί ο ίδιος ο Ιησούς είπε ότι «όπου είναι ΔΥΟ ή ΤΡΕΙΣ συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι και Εγώ εν τω μέσω αυτών» (Ματθαίος ΙΗ/18:20).

Ο όρος «εκκλησία» προέρχεται από την αρχαία Ελλάδα και σήμαινε τις τακτικές «συνελεύσεις» των πολιτών, οι οποίοι προσκαλούντο για τη λήψη αποφάσεων επί δημοσίων υποθέσεων («Εκκλησία του Δήμου» στην αρχαία Αθήνα, κλπ). Την έννοια της «εκκλησίας» είχαν και οι «ΣΥΝΑΞΕΙΣ» του λαού Ισραήλ στην περίοδο προ Χριστού. Ο Στέφανος, απολογούμενος στο συνέδριο των Φαρισαίων, είπε για το Μωϋσή ότι «ούτος είναι όστις εν τη ΕΚΚΛΗΣΙΑ εν τη ερήμω εστάθη μετά του αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν...» (Πράξεις Ζ/7:38). Χρησιμοποίησε δηλ. τη λέξη «εκκλησία» για τη «σύναξη» των Ισραηλιτών (βλ. Ψαλμοί Κς'/26:12, ΚΒ/22:22, ΞΗ/68:26, ΡΖ/107:32, ΡΙΑ/111:1).

Αργότερα ο όρος «εκκλησία» έγινε μια καθαρή χριστιανική λέξη, παρ' όλο που είχε προχριστιανική προέλευση. Η λέξη «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» είναι σύνθετη, είναι «εκ+κληση» και παράγεται από το ρήμα «ΕΚΚΑΛΩ» (ήτοι ΕΚ+ΚΑΛΩ), που σημαίνει «καλώ κάποιον έξω...» ή «προσκαλώ κάποιον ΕΚ των έξω... ΕΚ του κόσμου», για να αποτελέσουν όλοι αυτοί που προσκαλούνται μία σύναξη πιστών ανθρώπων. Ο Ιησούς καλεί τον άνθρωπο να βγει έξω από τη «βαβυλώνα» του κόσμου, να βγει έξω από το σαρκικό κοσμικό φρόνημα και σύστημα, γι' αυτό «εκ+κλησία» σημαίνει (ή είναι) το σύνολο των καλεσμένων ΕΚ του κόσμου (κλητών) σε κοινή πίστη και ομολογία και με συγκεκριμένη αποστολή: «Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και απο-

χωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη εγγίσητε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθή, και θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υιοί μου και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ» (Β' Κορινθίους Ϛ'/16:17-18)

Η λέξη «εκκλησία» χρησιμοποιήθηκε και από τον ίδιο τον Ιησού, όταν είπε στον Πέτρο: «...Και επί ταύτης της ΠΕΤΡΑΣ (= δηλ. της ομολογίας του Πέτρου, που είπε στον Ιησού ότι «ΣΥ ΕΙΣΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ») θέλω οικοδομήσει την ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ μου, και πύλαι άδου δεν θέλουσι ισχύσει κατ' αυτής» (βλ. Ματθαίος Ις'/16: 13-19). Άρα στη χριστιανική περίοδο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» είναι η «συγκέντρωση ή συνάθροιση» και σημαίνει το «ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΚΕΚΛΗΜΕΝΩΝ (αναγεννημένων) ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ», και ενώ η εκκλησία του Ιησού είναι «μία» και «παγκόσμια», απαρτίζεται όμως από άπειρες «τοπικές» συναθροίσεις πιστών, που συναθροίζονται, είτε σε δημόσιους χώρους για λατρεία, είτε κατ' οίκον.

Σήμερα η λέξη «εκκλησία» έχει χάσει εντελώς την καθ' εαυτή έννοιά της και όλοι πιστεύουν ότι «ΕΚΚΛΗΣΙΑ είναι το ΚΤΙΡΙΟ όπου συναθροίζονται οι πιστοί για να λατρεύσουν τον Κύριο». Αυτό είναι πλάνη και απάτη του Διαβόλου για να βγάλει τον άνθρωπο έξω από την αληθινή εκκλησία του Ιησού.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 21.
- (2) .....
- (3) .....

20. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

Η οργάνωση και ο τρόπος λατρείας της εκκλησίας των πρώτων αποστολικών χρόνων είναι το γνήσιο πρότυπο (υπόδειγμα) που πρέπει να ακολουθούμε εμείς σήμερα. Συνοπτικά, η λατρεία της εκκλησίας πρέπει να έχει τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

(1) **ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ:** Η βάση της λατρείας των πιστών είναι το **ΚΗΡΥΓΜΑ** («η διδαχή των αποστόλων», βλ. Πράξεις Β/2:42, Β' Τιμόθεου Γ/3:16) και όχι η **ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ**, όπως ο πολύς κόσμος πιστεύει σήμερα.

(2) **ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ:** Ο Ψαλμός ΡΝ' (150) αναφέρει ότι μπορούμε, κατά τη λατρεία μας, να χρησιμοποιούμε όλα τα είδη των μουσικών οργάνων (έγχορδα, πνευστά, τύ-

μπανα, κλπ.). Ο Παύλος προτρέπει τους πιστούς «*διδάσκοντες και νουθετούντες αλλήλους με ΨΑΛΜΟΥΣ και ΥΜΝΟΥΣ και ΩΔΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΣ*» (βλ. Κολοσσαείς Γ/3:16, Εφεσίους Ε/5:18-20), γεγονός που σημαίνει ότι μπορούμε μεν να ψάλλουμε και χωρίς μουσική, αλλά δεν μπορούμε να άδουμε εάν δεν υπάρχει μουσική.

(3) ΠΡΟΣΕΥΧΗ και ΛΑΤΡΕΙΑ ΜΕΓΑΛΟΦΩΝΑ: Αυτό γινόταν στην πρώτη εκκλησία: «*Οι δε ακούσαντες, ΟΜΟΘΥΜΑΙΟΝ ύψωσαν την φωνήν προς τον ουρανόν*» (Πράξεις Δ/4:24). Ο Παύλος λέγει «*δια να δοξάζητε ΟΜΟΘΥΜΑΙΟΝ εν ενί στόματι τον Θεόν*» (Ρωμαίους ΙΕ/15:5). Ομοθυμαδόν σημαίνει «όλοι μαζί» και με «δυνατή φωνή». Υπάρχουν διάφοροι τρόποι προσευχής, τους οποίους ο πιστοί πρέπει να εφαρμόζουν, δηλαδή να προσεύχονται: **(1)** Ξεχωριστά, ένας-ένας και μεγαλόφωνα (Α΄ Κορινθίους ΙΔ/14:16). **(2)** Όλοι μαζί, ομοθυμαδόν (Πράξεις Δ/4:24, κλπ). **(3)** Σιωπηλά, χαμηλόφωνα. **(4)** Δυνατά, με αλαλαγμό (Ψαλμός ΜΖ/47:1, 98:4-5). **(5)** Με το νου και με το πνεύμα σε ξένες γλώσσες (Α΄ Κορινθ.ΙΔ/14:15). **(6)** Σε διάφορες στάσεις, γονατιστοί, όρθιοι, καθιστοί (Α΄ Βασιλέων Η/8:54-55, Πράξεις Γ/3:8).

(4) ΚΡΟΤΟΥΜΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ: Ο Λόγος του Θεού λέγει «*πάντες οι λαοί ΚΡΟΤΗΣΑΤΕ χείρας*» (Ψαλμός ΜΖ/47:1) και «*πάντα τα ΔΕΝΔΡΑ του αγρού θέλουσιν επικροτήσκει τας χείρας*» (Ησαΐας ΝΕ/55:12). Εάν ο άνθρωπος χειροκροτεί για ανωφελή πράγματα του κόσμου (θεάματα, πολιτική, κλπ.) για τον Κύριο της δόξας τι θα πρέπει να κάνει;

(5) ΥΨΩΝΟΥΜΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ: Ο απ. Παύλος γράφει: «*Θέλω λοιπόν να προσεύχονται οι άνδρες ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΟΠΩ υψώνοντες καθαρὰς χείρας...*» (Α΄ Τιμόθεου Β/2:8). Ο Δαβίδ επίσης λέγει: «*Υψώσατε τας χείρας εις τα άγια, και ελογοίτε τον Κύριον*» (Ψαλμός ΡΛΔ/134:2) και «*Εκτείνω προς Σε τας χείρας μου*» (Ψαλμός ΡΜΓ/143:6 - ΒΛ.Α΄ Βασιλέων Η/8:22, Νεεμίας Η/8:6, Ησαΐας Α/1:15, ΛΕ/35:3, Εβραίους ΙΒ/12:12, κλπ).

(6) ΕΠΙΘΕΣΗ ΧΕΡΙΩΝ για ΘΕΡΑΠΕΙΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ: Είναι από τις πιο βασικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής και γίνεται για:

- 1. Θεραπεία ασθενών** (βλ. Μάρκος Ις΄/16:18, Πράξεις Ε/5:15-17, Θ/9:12,17, ΚΗ/28:8).
- 2. Μετάδοση πνευματικών χαρισμάτων** (Β΄ Τιμόθεου Α/1:6, Α΄ Τιμόθ.Δ/4:14).
- 3. Εκλογή εργατών του Κυρίου** (Πράξεις ς΄/6:6).
- 4. Αποστολή σε διακονία** (Πράξεις ΙΓ/13:3).
- 5. Βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα** (Πράξεις Η/8:14-17, ΙΘ/19:6).

6. Ελευθερία από δαιμονικές δυνάμεις, κλπ..

Ο Ιησούς σχεδόν σε κάθε περίπτωση επέθετε τα χέρια Του σε όλους όσους ερχόντουσαν να Του ζητήσουν θεραπεία ή ελευθερία ή οτιδήποτε άλλο (βλ. Λουκάς Δ/4:10, ΙΓ/13:13, Μάρκος ς΄/6:5, Ζ/7:32, Η/8:23-25, Ι΄/10:16, κλπ) και σαν "κεφαλή" της εκκλησίας, δίνει την εντολή «*Υπάγετε εις όλον τον κόσμον και κηρύξατε εις όλην την κτίσιν ... (και) εν τω ονόματί Μου ...επί αρρώστων ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΠΙΘΕΣΕΙ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι*» (Μάρκος Ις΄/16:15-18).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 02.
- (2) «**ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 30.
- (3) «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 21.
- (4) .....
- (5) .....

21. ΤΑ 5 ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

Στις Πράξεις Β/2:41 η Βίβλος αναφέρει τον τρόπο για το πως θα πρέπει να λατρεύουμε τον Κύριό μας και Θεό μας «*εν πνεύματι και αληθεία*» (Ιωάννης Δ/4:24) και όχι να Του προσφέρουμε ξερούς τελετουργικούς τύπους: «*Και ενήμενον εν τη διδαχή των αποστόλων, και εν τη κοινωνία, και εν τη κλάσει του άρτου, και εν ταις προσευχαίς*». Στην Εφεσίους Ε/5:18-19 ο Παύλος γράφει: «*...Αλλά πληροῦσθε δια τον Πνεύματος, λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδὰς πνευματικὰς, ΑΔΟΝΤΕΣ και ΨΑΛΛΟΝΤΕΣ εν τη καρδία υμών εις τον Κύριον*». Η αληθινή πνευματική λατρεία του πιστού βρίσκεται συγκεντρωμένη στα πέντε (5) παρακάτω στοιχεία:

- (1) **ΔΙΔΑΧΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ:** Κήρυγμα και διδασκαλία του Λόγου του Θεού και όχι ξερή τυποποίηση της λατρείας με τη λεγόμενη «Θεία Λειτουργία» όπως γίνεται σήμερα.
- (2) **ΚΛΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ,** δηλαδή «*Δείπνος του Κυρίου*» (βλ. Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:20-34), ή «*Θεία Κοινωνία*» όπως πολλοί σήμερα το γνωρίζουν. Η κλάση του άρτου πρέπει να γίνεται πάντοτε με τον τύπο που συμβολίζει μέσα στην Βίβλο και που λεπτομερώς περιγράφεται στο κεφάλαιο ΙΒ/12 της Εξόδου (δηλ. άζυμος άρτος από ΑΛΕΥΡΙ, ΝΕΡΟ, ΛΑΔΙ και ΑΛΑΤΙ, που είναι σύμβολα του Ιησού, καθώς και ανόθευτος ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΟΙΝΟΣ, σύμβολο του ΑΙΜΑΤΟΣ του Ιησού), όπως ακριβώς έκαναν ο Ιησούς και οι μαθητές

Του στον τελευταίο δείπνο, εορτάζοντας μαζί το Πάσχα, λίγο πριν Τον συλλάβουν (βλ. Ματθαίος Κς'26:17-30, Μάρκος ΙΔ /14: 16-26, Λουκάς ΚΒ/22:13-20, Α' Κορινθίους ΙΑ/11:23-24, Έξοδος ΙΒ/12).

Ο όρος «κλάση του άρτου» εκτός από την έννοια του «Δείπνου του Κυρίου», αναφέρεται και στα «δείπνα» που έκαναν μεταξύ τους οι πιστοί, όπου είχαν τα πάντα κοινά μεταξύ τους: «*Και καθ' ημέραν εμμένοντες ομοθυμαδόν εν τω ιερῷ και κόπτοντες τον άρτον κατ' οίκους, μετελάμβανον την τροφήν εν αγαλλιάσει και απλότητι καρδίας*» (Πράξεις Β/2:46).

- (3) **ΚΟΙΝΩΝΙΑ:** Είναι η άγια επικοινωνία και συναναστροφή των λυτρωμένων αγίων μεταξύ τους. Ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει «*μη αφήνοντας το ΝΑ ΣΥΝΕΡΧΟΜΕΘΑ ΟΛΟΙ ΟΜΟΥ, καθώς (είναι) συνήθεια εις τινας, αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσοῦτω μάλλον, όσο βλέπετε πλησιάζουσα την ημέραν*» (Εβραίους Ι'/10:25). Επίσης ο Ιάκωβος ο λεγόμενος «αδελφόθεος» στην ομώνυμη επιστολή του γράφει: «*Εξομολογείσθε εις αλλήλοις τα πταίσματά (σας) και εύχεσθε υπέρ αλλήλων δια να ιατρευθήτε*» (Ιάκωβος Ε/5:16 - Βλ. Ιούδας εδ.19).
  - (4) **ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ,** οι οποίες δεν γίνονται μόνο από ένα άτομο, τον υπεύθυνο της κάθε τοπικής εκκλησίας, αλλά προσεύχονται ομοθυμαδόν, ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ οι πιστοί: «*Οὔτοι πάντες ενέμενον ΟΜΟΘΥΜΑΔΟΝ εις την προσευχήν και εις την δέησιν...*» (Πράξεις Α/ 1:14 - Επίσης: Πράξεις Β/2:1,46, Δ/4:24, Ε/5:12).
  - (5) **ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ,** με την οποία γκρεμίζονται τα οχυρά του Διαβόλου και συντρίβονται οι πονηρές δυνάμεις του: «*...πληρούσθε δια τον Πνεύματος, λαλούντες μεταξύ σας, με ΨΑΛΜΟΥΣ, και ΥΜΝΟΥΣ, και ΩΔΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΣ...*» (Εφεσίους Ε/5:18-20).
- Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο οι πρώτοι πιστοί λάτρευαν τον Κύριο Ιησού Χριστό, όπως βλέπουμε και σε άλλα κεφάλαια.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 21.
- (2) «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 02.
- (3) .....
- (4) .....

22. **Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ δεν συμφωνεί με την ΒΙΒΛΟ**

Η «Θεία Λειτουργία» που εφαρμόζει η Ορθόδοξη Ανατολική εκκλησία (αλλά και η Καθολική), δεν είναι σύμφωνη με τον Λόγο του Θεού, καθόσον καθιερώθηκε από τον 3^ο αιώνα και μετά. Οι πιο γνωστές «λειτουργίες» που βρίσκονται σε χρήση, είναι οι 4 παρακάτω:

- (1) **Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ,** η οποία είναι η μεγαλύτερη όλων και τελείται στα Ιεροσόλυμα την 23^η Οκτωβρίου ημέρα που τιμάται η μνήμη του Ιακώβου.
- (2) **Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,** η οποία είναι πιο σύντομη από του Ιακώβου και τελείται ΔΕΚΑ ΦΟΡΕΣ το χρόνο (τις Κυριακές της Μεγάλης Σαρακοστής πλην των Βαΐων, τη Μ.Πέμπη, το Μ.Σάββατο, την παραμονή των Χριστουγέννων και Θεοφανείων και στην εορτή του Αγίου Βασιλείου).
- (3) **Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,** η οποία είναι συντομότερη από τις δύο προηγούμενες και είναι η συνηθισμένη λειτουργία που τελείται τις Κυριακές όλου του έτους.
- (4) **Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ,** συντομότερη από όλες και τελείται την Τετάρτη και Παρασκευή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, καθώς και τις τρεις πρώτες ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας (Δευτέρα, Τρίτη και Τετάρτη).

Από τον 3^ο - 4^ο αιώνα και μετά, τέθηκαν σε ισχύ οι παραπάνω «λειτουργίες» στην Ανατολή, γεγονός που συνέβηκε και στη Δυτική Καθολική εκκλησία, η οποία βασικά ακολουθεί δύο Λειτουργίες, τη «**Λειτουργία της Ρώμης**» και τη «**Λειτουργία των Μεδιολάνων**». Εμείς, σαν αναγεννημένα παιδιά του Θεού **δεν πρέπει να ακολουθούμε** αυτό που πρόσθεσαν οι άνθρωποι 4 αιώνες μετά Χριστό και που δεν το εφάρμοξε **ποτέ** η πρώτη αποστολική εκκλησία.

Η Βίβλος μας προτρέπει: **(α)** «*Ο Λόγος του Χριστού ΑΣ ΚΑΤΟΙΚΗ ΜΕΣΑ ΣΑΣ πλουσίως μετά πάσης σοφίας*» (Κολοσσαείς Γ/3:16), **(β)** Να μην απομακρυνθεί το βιβλίο του Θεού «*από του στόματός σου, αλλά εν αυτώ ΘΕΛΕΙΣ ΜΕΛΕΤΑ ημέραν και νύκταν...*» (Ιησούς του Ναυή Α/1:8), και **(γ)** Είναι μακάριος ο άνθρωπος ο οποίος «*εν τω νόμω Αυτού ΜΕΛΕΤΑ ημέραν και νύκτα*» (Ψαλμός Α/1:1-2).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (όχι η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ) είναι «**ζωντανός**

και ενεργός» και σήμερα και σε όλες τις γενιές (Εβραίους Δ/4:12). Ο Ιησούς είπε ότι τα πάντα μια ημέρα θα καταστραφούν «οι δε ΛΟΓΟΙ ΜΟΥ δεν θέλουνσι παρέλθει» (Ματθαίος ΚΔ/24:35). Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ έχει ιδιότητες και ενέργειες επάνω στον άνθρωπο, που ΚΑΜΙΑ ανθρώπινη παράδοση και ΚΑΝΕΝΑ ανθρώπινο σύγγραμμα (θρησκευτικό ή όχι) δεν έχει. Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ είναι που μας οδηγεί και μας δίνει σοφία για το «πώς θα σωθούμε» (βλ. Β΄ Τιμόθεου Γ/3:15-17). Ο Ιησούς είναι ο μοναδικός «δρόμος» που οδηγεί προς τον Πατέρα Θεό. Το αίμα Του που χύθηκε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά είναι η εγγύηση των λόγων Του, είναι η αιώνια διαθήκη που έκανε μαζί σου και μαζί μου και που τη σφράγισε με το άγιο αίμα Του.

«Και δεν υπάρχει δι ουδενός άλλου σωτηρία, διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν» (Πράξεις Δ/4:12).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 21.
- (2) .....
- (3) .....

23. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

Η λατρεία του Θεού πρέπει γίνεται «εν Πνεύματι και αληθεία» (Ιωάννης Δ/4:24), δηλαδή με το «Πνεύμα» και με «αλήθεια». Το ίδιο και με την προσευχή, που πρέπει να γίνεται στο όνομα του Ιησού: «*Όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ, θέλει σας δώσει*» (Ιωάννης Ις΄/16:23). Η λέξη «όνομα» σημαίνει «ιδιότητα» και ο Ιησούς ήρθε με την ιδιότητα του ΜΕΣΙΤΗ και όταν θέλουμε κάτι από τον Πατέρα, απευθυνόμαστε στο μεσίτη, γιατί σε Αυτόν δόθηκε «*ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ εν ουρανών και επί γης*» (Ματθαίος ΚΗ/28:19). Αυτό είναι το περιεχόμενο της εντολής του Ιησού, όπως ο ίδιος έδωσε την ερμηνεία στους μαθητές Του, λέγοντας «*ό,τι αν ζητήσητε ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ*» (Ιωάννης ΙΔ/14:13-14). Το ίδιο αναφέρει και ο απ. Παύλος «*Ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού...*» (Εφεσίους Γ/3:14).

Στο Μάρκος Ις΄/16:16-18 ο Ιησούς έδωσε την εντολή στην εκκλησία Του: «*Εν τω ονόματι ΜΟΥ θέλουνσι εκβάλλει δαιμόνια· θέλουνσι λαλεί νέας γλώσσας...*» και οι απόστολοι εφάρμοζαν την εντολή αυτή,

προσευχόμενοι ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στον Ιησού (βλ. Πράξεις Γ/3:6, Ζ/7:59, Θ/9:1-18, Ις΄/16:18, κλπ). Μέσα στις Πράξεις των Αποστόλων αναφέρεται μόνο μία περίπτωση, όπου η πρώτη εκκλησία προσευχήθηκε απευθείας στον Πατέρα και όχι στον Υίο, όταν οι πιστοί ευχαρίστησαν τον Θεό, για την απελευθέρωση του Πέτρου και του Ιωάννη, λέγοντας: «*Δέσποτα, Συ είσαι Θεός, όστις έκαμες τον ουρανόν και την γην...*» (Πράξεις Δ/4:24-30), αλλά δεν είπαν «*Δέσποτα ουράνιε, στο όνομα του Ιησού, ερχόμαστε ενώπιόν Σου, Συ είσαι Θεός όστις ....*κλπ».

Όταν ο Ιησούς λέγει «**εν τω ονόματι Μου**» δεν εννοεί να λέμε τη φράση «Πατέρα ουράνιε, στο όνομα του Ιησού ζητούμε να ...κλπ» αλλά εννοεί να εφαρμόσουμε το περιεχόμενο της εντολής, προσευχόμενοι απευθείας στο όνομά Του, που είναι το όνομα το ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ και το οποίο όνομα τρέμουν οι δυνάμεις της κόλασης. Είναι όνομα ΣΩΤΗΡΙΑΣ, όνομα ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ και όνομα ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ από πονηρές δυνάμεις και ότι και αν πράττουμε «*εν λόγω ή εν έργω, ΠΑΝΤΑ εν τω ονόματι του Ιησού*» (Κολοσσαείς Γ/3:17), το πράττουμε απευθείας στο όνομα του Ιησού, κατά το παράδειγμα της πρώτης εκκλησίας.

Ο απ. Παύλος, που είναι ο δογματικός της πίστης, στις επιστολές του διακηρύττει τη μοναδικότητα του ενός Θεού, του ΠΑΤΕΡΑ, που Τον πλησιάζουμε και ευχαριστούμε «*ΔΙΑ Ιησού Χριστού...*», δηλαδή «**δια μέσου**» του Ιησού, με την ιδιότητά Του ως μεσίτη:

- «*Εις ημάς είναι ΕΙΣ (=ένας) ΘΕΟΣ, ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα και ημείς εις Αυτόν, και ΕΙΣ (=ένας) ΚΥΡΙΟΣ Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα και ημείς δι' Αυτού*» (Α΄ Κορινθίους Η/8:6).
- «*Πρώτον μεν ευχαριστώ τον Θεόν μου ΔΙΑ Ιησού Χριστού υπέρ πάντων υμών...*» (Ρωμαίους Α/1:8).
- «*Διά τούτο κάμπτω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού..... ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού....*» (Εφεσίους Γ/3:14, Ε/5:20).

Όταν η προσευχή γίνεται απευθείας προς τον Πατέρα, πρέπει να γίνεται με **επίγνωση του προσώπου Του**, δηλαδή «εν Πνεύματι και αληθεία», **επίγνωση** για το «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ**» και για το «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**». Η πρώτη εκκλησία είχε αποκάλυψη και γνώριζε τι σήμαινε να ζητήσει από τον Πατέρα «**εν τω ονόματι του Ιησού**».

Τέλος, όσον αφορά το λεγόμενο «**Πάτερ ημών**» (δηλ. "Πατέρα μας") που δίδαξε ο Ιησούς στους μαθητές Του (Ματθαίος ς'/6:9-13), δεν αφορά την εκκλησία, γιατί ο Ιησούς έζησε και δίδαξε **κάτω από την περίοδο του ΝΟΜΟΥ** και όχι στην περίοδο της ΧΑΡΙΤΟΣ, που άρχισε μετά την Πεντηκοστή και προσευχόμαστε πλέον απευθείας στο όνομά Του.

Προσευχόμαστε λοιπόν απευθείας στον Ιησού, γιατί:

- Είναι ο ΜΕΣΙΤΗΣ μου προς τον Πατέρα.
- Σε Αυτόν έχει δοθεί ΟΛΗ η εξουσία σε ουρανό και γη,
- Τα πάντα πρέπει να γίνονται στο όνομά Του,
- Μόνο το όνομα «ΙΗΣΟΥΣ» τρέμουν οι πονηρές δυνάμεις,
- Αυτό εφάρμοζαν και οι απόστολοι και η πρώτη εκκλησία.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**» - Κωδικός 37.
- (2) «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 02.
- (3) «**ΣΚΙΣΙΜΟ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ & ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ**» - Κωδικός 19.
- (4) .....
- (5) .....

24. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Επειδή το να δίνει κάποιος το **δέκατο** στην περίοδο της Καινής Διαθήκης δεν αναφέρεται με τον καθαρό (ρητό) τρόπο που αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη (βλέπε: Μαλαχίας Γ/3:8-10, Λευιτικό ΚΖ/27:30) και επειδή είναι **σημείο αντιλεγόμενο** μεταξύ των πιστών, στον λίγο αυτό χώρο δεν θα κάνω λεπτομερή ανάλυση εάν πρέπει να δίνουμε το δέκατο ή όχι, αλλά θα αναφέρω με συντομία **ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ να δίνουμε**.

Δεν δίνουμε πλέον στον Θεό το δέκατο της Παλαιάς της Διαθήκης, αλλά ξεκινάμε με το δέκατο **σαν βάση** και κάνουμε τον Θεό "συνέταιρό μας", γιατί «*του Κυρίου είναι η γη και το ΠΛΗΡΩΜΑ αυτής*» (Ψαλμός ΚΔ/24:1). Ο Θεός αγαπά τον «*ιλαρόν δότη*» (Β΄ Κορινθίους Θ/9:7) και ότι σπέρνουμε, θερίζουμε (Γαλάτας ς'/6:7).

Η Βίβλος λέγει «*Μακάριον (είναι) ΝΑ ΔΙΑΗ τις μάλλον, παρά ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΗ*» (Πράξεις Κ/20:35), αλλά όσα και να δίνουμε, δεν μπορούμε να «ξεχρεωθούμε» από τον Κύριο Ιησού, είμαστε αιώνια «χρεωμένοι» σ' Αυτόν, που έχυσε το πολύτιμο αίμα Του για μας. Δίνουμε

για να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας που μας ελευθέρωσε από τα δεσμά της αμαρτίας και αυτό το κάνουμε με «**αγάπη**» και με «**χαρούμενη καρδιά**» και όχι «**εξαναγκαστικά**», γιατί τότε η προσφορά μας δεν θα είναι ευπρόσδεκτη ενώπιόν Του.

Δίνουμε για να βοηθήσουμε να εξαπλωθεί το μήνυμα του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού σε όλη τη Χώρα μας, **δίνουμε** σε εκείνους που μας υπηρετούν πνευματικά και φροντίζουν για την πνευματική τροφή (βλέπε: Ματθαίος Ι'/10:10, Λουκάς Ι'/10:7, Α' Τιμόθεου Ε/5:18, κλπ), **δίνουμε** όπως ο Κύριος μας οδηγεί κάθε φορά, σύμφωνα με τις ανάγκες του σώματος του εκκλησίας Του. Υπάρχει μεγάλη ευλογία από τον Θεό σε εκείνους που δίνουν «*δοκιμάσατε με ΤΩΡΑ εις τούτο λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.....*» (βλ. Μαλαχίας Γ/3:10).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 44.
- (2) «**ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΚΑΜΕ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΝ ΣΟΥ**» (Florence Christie).
- (3) «**ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΛΕΤΟΥΡΝΩ**» (Αλβέρτου Λόριμερ) - Εκδόσεις «**Ο ΛΟΓΟΣ**».
- (4) «**ΕΜΠΙΣΤΕΥΣΟΥ ΤΟΝ ΘΕΟ ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ**» (Jack Hartman) - Εκδ. «**ΑΝΩΓΕΙΟ**».
- (5) «**ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ**» - Σειρά σε 16 CD (Αλκ.Τζελέπης).

25. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ και ΑΓΙΑ ΖΩΗ

Για να θεωρείται κάποιος ότι είναι συνειδητός πιστός και μέλος του σώματος της εκκλησίας του Ιησού θα πρέπει να έχει κάνει τα παρακάτω πνευματικά βήματα, που κατά σειρά είναι: **ΜΕΤΑΝΟΙΑ** - **ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ** - **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ** - **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ** - **ΟΜΟΛΟΓΙΑ** και **ΜΑΡΤΥΡΙΑ** - **ΚΑΘΑΡΗ** και **ΑΓΙΑ ΖΩΗ**:

(1) **ΜΕΤΑΝΟΙΑ:** Το πρώτο βήμα που πρέπει να κάνει ο κάθε άνθρωπος είναι **να αναγνωρίσει** ενώπιον του Θεού ότι είναι αμαρτωλός και έχει ανάγκη σωτηρίας και ότι μόνος του, με τις δικές του προσπάθειες, με τις δικές του πράξεις και τα καλά του έργα, δεν μπορεί να σωθεί από την αμαρτία που τον βαρραίνει. Να συντριφτεί η καρδιά του και να μετανοήσει για την αμαρτωλή κατάστασή του.

(2) **ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ:** Το δεύτερο βήμα είναι **να αναγεννηθεί** από το Πνεύμα του Κυρίου, ώστε ενώπιόν Του να είναι ένας νέος πνευματικός άνθρωπος (βλ. Ιωάννης Α/1:12, Γ/3:3-8, Ε/5:24-28, Β΄ Κορινθίους Ε/5:17, κλπ). Δηλαδή, **να σταυρώσει** τον παλιό αμαρτωλό εαυτό του, το «εγώ» του και **να αναστηθεί** μέσα από τον τάφο των αμαρ-

τιών του ένας νέος σωσμένος άνθρωπος.

(3) **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ στο όνομα του Κυρίου ΙΗΣΟΥ:** Μετά τη μετάνοια και τη σωτηρία (αναγέννηση) ακολουθεί το βάπτισμα στο νερό στο όνομα του Κυρίου Ιησού (βλ. Πράξεις Β/2:38, Ρωμαίους ς΄/6:3, Γαλάτας Γ/3:27, Α΄ Κορινθίους Α/1:13, κλπ). Με το βάπτισμα θάβουμε τον ΠΑΛΑΙΟ **σαρκικό άνθρωπο**, ο οποίος πεθαίνει ως προς τον κόσμο με τα στοιχεία του και τις επιθυμίες του και σηκώνει στους πνευματικούς του ώμους το σταυρό της περιφρόνησης και του διωγμού του κόσμου για να υψωθεί το όνομα του σωτήρα του και λυτρωτή Ιησού. Στη συνέχεια, όταν βγαίνει από το νερό, ανασταίνεται συμβολικά ο ΝΕΟΣ **πνευματικός άνθρωπος**.

(4) **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ:** Επόμενο βήμα είναι να λάβει ο πιστός τη δύναμη «εξ ύψους» (βλ. Πράξεις Α/1:8, Β/2:1-4, Λουκάς ΚΔ/24:49, κλπ), χωρίς την οποία είναι μπροστά στο Διάβολο ένας «άοπλος πιστός». Έχει μεν την **ΕΞΟΥΣΙΑ** ενάντια στις πονηρές δυνάμεις από τη στιγμή που αναγεννήθηκε, αλλά χρειάζεται και τη **ΔΥΝΑΜΗ** για να επιβάλλει την εξουσία του.

(5) **ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ:** Ο πιστός, έχοντας την εξουσία και τη δύναμη του Πνεύματος, αρχίζει να ομολογεί και να μαρτυρεί τον Ιησού στους άλλους. Δίνει τη μαρτυρία του, **πώς** ο Ιησούς τον έσωσε από αιώνιο θάνατο (κόλαση), **πώς** τον θεράπευσε από διάφορες ασθένειες (καρδιά, καρκίνο, παραλυσία, τα πάντα), **πώς** τον ελευθέρωσε από τα ναρκωτικά, από μαγείες και πνευματισμό, από ψυχικά προβλήματα, από άγχος, αϋπνίες, μελαγχολίες, κλπ. Η μαρτυρία της πίστης που δίνει ο κάθε πιστός δεν είναι ένα βήμα που γίνεται μόνο μία φορά, όπως συμβαίνει με την αναγέννηση, ή με το βάπτισμα στο νερό, αλλά είναι καθημερινά πνευματικά βήματα μιας νικηφόρας εν Χριστώ πορείας.

(6) **ΑΓΙΑ και ΚΑΘΑΡΗ ΖΩΗ:** Μετά από τα παραπάνω, ο πιστός κάνει και ένα ακόμα καθημερινό πνευματικό βήμα, το οποίο είναι το επιστέγασμα όλων των προηγούμενων, να ζει δηλαδή άγια και καθαρά ενώπιον του Θεού. Αναγέννηση και βάπτισμα αγίου Πνεύματος, χωρίς άγια και καθαρή ζωή, είναι «μαραμένα άνθη». Βάπτισμα στο νερό και ομολογία, χωρίς άγια ζωή, είναι μια «ξερή πηγή». Το καλό δένδρο φαίνεται από τους καρπούς του (Ιωάννης, κεφ. ΙΕ/15).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 21.
- (2) «**Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 6.
- (3) «**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**» - Εκδ. «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδ. 6.
- (4) .....
- (5) .....

26. **ΤΟ «ΟΝΟΜΑ» ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**

Όλοι πιστεύουν ότι κατέχουν **την** αλήθεια. Οι **ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ** και οι **ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ** πιστεύουν ότι αποτελούν τη συνέχεια της πρώτης αποστολικής εκκλησίας και κατά συνέπεια όλοι οι άλλοι είναι αιρετικοί. Οι **ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΙ** (Προτεστάντες) πιστεύουν ότι είναι οι μόνοι που ακολουθούν την πραγματική αλήθεια, αφού τα άλλα δύο δόγματα δίνουν πρωτεύουσα θέση σε τελετουργίες, παραδόσεις και ξερούς τύπους και όχι στο ζωντανό ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Όλοι **κόπτονται** για την «αλήθεια» και όλα τα δόγματα και τα παρακλάδια τους μάχονται και διεκδικούν το **αλάνθαστο**, πλην όμως εκούσια ή ακούσια παραβλέπουν ότι η εκκλησία που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός και είχε μια ένδοξη και λαμπρή πορεία στους αποστολικούς χρόνους, δεν ήταν ούτε «Ορθόδοξη», ούτε «Καθολική», ούτε «Διαμαρτυρόμενη», ούτε «Ευαγγελική», ούτε «Πεντηκοστιανή». **Η πρώτη εκκλησία δεν είχε ΤΙΤΛΟΥΣ και ΟΝΟΜΑΤΑ, γιατί ο Ιησούς ΔΕΝ πέθανε για να γίνουν «εκκλησίες» αντιμαχόμενες μεταξύ τους, αλλά ΠΕΘΑΝΕ για να έρθουν οι μετανοημένοι αμαρτωλοί στη μία και αγία ποίμνη Του, στη ΜΙΑ εκκλησία που Αυτός ίδρυσε και η οποία δεν έχει «κοσμικά επίθετα» και «παρατσούκλια».**

Διαβάζοντας την Καινή Διαθήκη, βλέπουμε τις παρακάτω ονομασίες, που είχαν οι πιστευόντες στον Ιησού:

- (01) **ΠΙΣΤΟΙ** (Β΄ Κορινθίους ς΄/6:15 - Α΄ Τιμόθεου Α/1:12, Δ/4:12 - Κολοσσαείς Δ/4:9 - Εβραίους Γ/3:5 - Γ΄ Ιωάννου εδ.5 - Αποκάλυψη Β/2:10,13, κλπ).
- (02) **ΑΓΙΟΙ** (Πράξεις Γ/3:21, Θ/9:13,32,41, Κς΄/26:10 - Ρωμαίους Α/1:7, ΙΕ/15:25-31 - Α΄ Κορινθίους Α/1:2 - Β΄ Κορινθίους Α/1:1 - Εφεσίου Α/1:1, κλπ. Περίπου 60 φορές αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη).
- (03) **ΜΑΘΗΤΕΣ** (Ματθαίος Ε/5:1 - Λουκάς ΙΔ/14:26-27 - Ιωάννης Κ/20:19, κλπ)
- (04) **ΤΕΚΝΑ - ΠΑΙΔΙΑ ΘΕΟΥ** (Ιωάννης Α/1:14 - Ρωμαίους Η/8:16 - Εφεσίου Ε/5:1,8 - Α΄ Ιωάννου Γ/3:2,10, Ε/5:2, κλπ).
- (05) **ΔΙΑΚΟΝΟΙ - ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΘΕΟΥ** (Β΄ Κορινθ. ς΄/6:4 - Κολοσ. Α/1:7, Δ/4:7)

- (06) **ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ** (Πράξεις ΙΑ/11:26, Κς'26:28 - Α' Πέτρου Δ/4:16).
 - Προσέξτε ιδιαίτερα τις παρακάτω ονομασίες:
- (07) **ΑΧΡΕΙΟΙ ΔΟΥΛΟΙ** (Λουκάς ΙΖ/17:10).
- (08) **ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ - ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ** (Πράξεις ΚΔ/24:5,14-17, ΚΗ/28:22)
- (09) **ΠΛΑΝΟΙ** (Ματθαίος ΚΖ:63 - Β' Κορινθίους ς'16:8 - Ιωάννης Ζ/7:12, κλπ)
- (10) **ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ:** «*Ούτοι οι άνθρωποι (ο Παύλος και ο Σίλας) ΕΚΤΑΡΑΤΟΥΣΙ την πόλιν ημών ...ότι οι ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΑΝΤΕΣ την οικουμένην, ούτοι ήλθον και εδώ...*» (Πράξεις Ις'16:20, ΙΖ/17:6)

Οι πιστοί ονομάσθηκαν για πρώτη φορά στην Αντιόχεια «**Χριστιανοί**», χωρίς κοσμητικά επίθετα δίπλα: «*Και συνελθόντες εις την εκκλησίαν (ο Παύλος και ο Βαρνάβας) έν ολόκληρον έτος, εδίδαξαν πλήθος ικανόν, και πρώτον εν Αντιοχεία ονομάσθηκαν οι μαθηταί Χριστιανοί*». (Πράξεις ΙΑ/11:25 - Επίσης: Πράξεις Κς'26:28 και Α' Πέτρου Δ/4:16). Αυτή την επίσημη ονομασία είχαν λάβει οι πρώτοι πιστοί και αναφέρεται συνολικά 3 φορές στην Βίβλο. Οι άλλοι όμως τους αποκαλούσαν «**πλάνους**» και «**αιρετικούς**» και τον μεγαλύτερο πλάνο θεωρούσαν τον ίδιο τον Ιησού (βλ. Ματθαίος ΚΖ/27:3, Πράξεις ΚΔ/24:5-6).

Οι άγιοι του Υψίστου, οι λυτρωμένοι με το αίμα του Ιησού, είναι για την «καθώς πρέπει» κοινωνία παρείσακτοι, κακοποιοί, αιρετικοί, πλάνοι και οπισθοδρομικοί, ενώ οι ίδιοι, όταν ανήκουν σε κάποιο επίσημο θρησκευτικό σύστημα ή δόγμα, οποιαδήποτε ονομασία και εάν έχουν (Ορθόδοξοι, Καθολικοί, Ευαγγελικοί, Πεντηκοστιανοί, κλπ) είναι οι σωστοί. Ο αναγεννημένος πιστός δεν ανήκει επίσημα σε κανένα δόγμα, είναι απλά ακόλουθος και μαθητής του Ιησού

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 21.
 (2) .....
 (3) .....

27. ΣΧΕΣΗ ΑΝΔΡΑ και ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ο Παύλος αναφέρει: «**Θέλω δε να εξεύρητε, ότι η κεφαλή παντός ανδρός είναι ο ΧΡΙΣΤΟΣ, κεφαλή δε της γυναικός ο ΑΝΗΡ, κεφαλή δε του Χριστού ο ΘΕΟΣ**» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:3). Ο ΘΕΟΣ είναι εξουσία πάνω από τον Ιησού (ως άνθρωπο βέβαια), ο ΙΗΣΟΥΣ είναι εξουσία πάνω από τον άνδρα και ο ΑΝΔΡΑΣ είναι εξουσία πάνω από τη

γυναίκα, γιατί αυτός πρώτος πλάσθηκε, που σημαίνει σαν δημιουργημα του Θεού και σαν ύπαρξη είναι αρχαιότερος από τη γυναίκα, η οποία πλάσθηκε **ΓΙΑ τον άνδρα και ΑΠΟ τον ίδιο τον άνδρα** (βλ. Γένεση Β/2:18-25). Η γυναίκα είναι δυστυχημένη όταν δεν υποτάσσεται στον άνδρα της, γιατί φεύγει κάτω από τη νόμιμη εξουσία που της έδωσε ο Κύριος, με αποτέλεσμα να γίνεται εύκολος στόχος του Διαβόλου και των πονηρών δυνάμεών του (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:10-11). Μια ισορροπημένη γυναίκα δεν θέλει να διοικεί, αλλά είναι ικανοποιημένη με τη συνετή διοίκηση του άνδρα της, εφόσον βέβαια και αυτός μένει κάτω από την εξουσία του Ιησού.

«**Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας ως εις τον Κύριον, ΔΙΟΤΙ Ο ΑΝΗΡ ΕΙΝΑΙ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες (ας υποτάσσονται) εις τους άνδρας αυτών κατά ΠΑΝΤΑ**» (Εφεσίους Ε/5:22-24). Όταν η Γραφή αναφέρει «εξουσία» και «υποτάσσεσθε» δεν εννοεί πουθενά την καταναγκαστική, την καταπιεστική ή τη δουλική υποταγή, αλλά το ΣΕΒΑΣΜΟ. **Ενώπιον του Θεού η γυναίκα είναι ΙΣΗ με τον άνδρα** (Γένεση Β/2:18, Γαλάτας Γ/3:28, Α' Κορινθίους ΙΑ/11:9, κλπ), ιεραρχικά διαφέρει από αυτόν, δηλαδή ως προς τη θέση ευθύνης και ιεραρχίας. Η γυναίκα οφείλει να «**υποτάσσεται στον άνδρα της με αγάπη και σεβασμό για τους έξι (6) παρακάτω βασικούς λόγους:**

- (1) Ο άνδρας είναι η **κεφαλή** της γυναίκας (Εφεσίους Ε/5:23).
- (2) Ο Αδάμ πρώτος επλάσθη (Α' Τιμόθεου Β/2:13).
- (3) Ο Αδάμ «**δεν ηπατήθη, αλλά η γυνή**» (Α' Τιμόθεου Β/2:14).
- (4) Ο «**ανήρ δεν είναι ΕΚ της γυναικός**» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:8).
- (5) Ο «**ανήρ δεν ΕΚΤΙΣΘΗ** δια την γυναίκα» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:9).
- (6) Επειδή η εκκλησία **υποτάσσεται** στον Ιησού (Εφεσίους Ε/5:24).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**» - Κωδικός 43 .
- (2) Βιβλία: «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδ. 02.
- (3) Μάθημα σε 1 CD με τίτλο «**ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΝΔΡΑ και ΓΥΝΑΙΚΑΣ**» - Κωδικός CD 54.
- (4) Μαθήματα σε 3 CD με τίτλο «**ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**» (ομιλητής: Γιώργος Παππάς).
- (5) .....
- (6) .....

28. Η ΓΥΝΑΙΚΑ και Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Η γυναίκα μπορεί να προσφέρει τις υπηρεσίες της στο σώμα της εκκλησίας, μπορεί να λαμβάνει ενεργό μέρος στη συμπροσευχή, να συμμετέχει στη συμμαλέτη της εκκλησίας, να προφητεύει εφόσον έχει το χάρισμα της προφητείας (Α΄ Κορινθ.ΙΑ/11:5) και γενικά να εξασκεί όλα τα χαρίσματα που της δίνει το άγιο Πνεύμα του Θεού. Δεν μπορεί όμως να ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα, που σε θέση ευθύνης και εξουσίας ανήκουν στον άνδρα και αυτό ισχύει και για την εκκλησία και για τον άνδρα της. Εάν συμβεί αυτό χαλάει ο τύπος που ο ίδιος ο Θεός έχει θέσει: **Ο άνδρας είναι τύπος του ΙΗΣΟΥ και η γυναίκα είναι τύπος της ΝΥΜΦΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** Κατά συνέπεια ο ΙΗΣΟΥΣ (ο άνδρας) είναι η εξουσία της ΝΥΜΦΗΣ (της γυναίκας).

Η προφητεία είναι χάρισμα από τον Κύριο και έχει δοθεί όχι μόνο στους άνδρες, αλλά και στις γυναίκες: «**Πάσα δε γυνή ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΗ ή ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΥΣΑ...**» (Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:5-6). **Τα ΕΝΝΕΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ** που αναφέρονται στην Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:4-11 είναι για **όλο** το σώμα της εκκλησίας του Ιησού και φυσικά είναι και για τις πιστές γυναίκες. **Τα ΠΕΝΤΕ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ** που αναφέρονται στην Εφεσίους Δ/4:11 είναι **μόνο** για την πνευματική ηγεσία της εκκλησίας. Η διακονία του κηρύγματος και της διδασκαλίας του Λόγου του Θεού κατά βάση έχει ανατεθεί στον άνδρα, που είναι ο τύπος του Χριστού και δεν επιτρέπεται στη γυναίκα να ασκεί δηλαδή εξουσία επάνω στον άνδρα της, γιατί αυτός είναι η δοσμένη από τον Θεό δική της κεφαλή (=εξουσία) και η προστασία της από τους αγγέλους του σκότους (βλ. Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:10 και ΙΔ/14:33-34, Α΄ Τιμόθεου Β/2:11-12 και Γ/3:11, κλπ).

Όσες περιπτώσεις γυναικών έχουμε, που είναι εργάτες στη διακονία του Λόγου του Θεού, βλέπουμε να είναι ταπεινές και υποταγμένες και στους άνδρες τους και στον τοπικό τους ποιμένα, είχαν το χρίσμα του Θεού και γενικά την καθαρή οδηγία Του για το πώς θα εργαζόντουσαν μέσα στον αγρό Του. Ο απ. Παύλος γράφει ότι «**δεν είναι (πλέον) Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι ΑΡΣΕΝ και ΘΗΛΥ· διότι πάντες σεις είσθε ΕΙΣ (=ένας) εν Χριστώ Ιησού**» (Γαλάτας Γ/3:28). Όλοι μπροστά στον Θεό είμαστε «ΕΝΑΣ», χωρίς διακρίσεις φύλου, κοινωνικής τάξης, χρώματος, κλπ..

Θα πρέπει να επισημάνουμε το γεγονός ότι η Δεβόρρα ήταν

κριτής και προφήτισσα στο λαό Ισραήλ, που σημαίνει ότι είχε θέση εξουσίας δοσμένη από τον ίδιο τον Θεό, καθόσον έκρινε υποθέσεις του λαού: «**Και η Δεβόρρα, γυνή προφήτις, γυνή του Λαφιδώθ, αυτή έκρινε τον Ισραήλ κατά τον καιρόν εκείνον**» (Κριτές Δ/4:4).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**» - Κωδικός 43.
- (2) «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (3) Μάθημα σε 1 CD με τίτλο «**Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**» (Δ.Χρηστίδης).
- (4) .....
- (5) .....

29. ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ και Ο ΠΙΣΤΟΣ

Η πρώτη αποστολική εκκλησία δεν τηρούσε καμιά από τις εορτές που έχουν σήμερα καθιερωθεί: «**Ας μη σας κρίνη λοιπόν μηδείς διά φαγητόν ή διά ποτόν ή διά λόγον ΕΟΡΤΗΣ ή νεομηνίας ή σαββάτων, τα οποία είναι σκιά των μελλόντων, το σώμα όμως είναι του Χριστού**» (Κολοσσαείς Β/2:16-17). Στην Παλαιά Διαθήκη ο ίδιος ο Θεός είχε καθιερώσει **ΕΠΤΑ ΕΤΗΣΙΕΣ ΕΟΡΤΕΣ**, που κατά σειρά είναι: (1) Πάσχα, (2) Αζύμων, (3) Δράγματος εκ των απαρχών του θερισμού, (4) Πεντηκοστής, (5) Σαλπίγγων, (6) Εξιλασμού και (7) Σκηνοπηγίας (Λευιτικό ΚΓ/23) και **ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΟΡΤΗ**, και κατά τη διάρκεια των εορτών δεν γινόταν καμιά απολύτως εργασία, παρά μόνο υπήρχε λατρεία στον Θεό. Οι εορτές αυτές ήταν «**σκιά μελλόντων**» γεγονότων, τα οποία όταν θα εκπληρώνονταν, οι εορτές θα έπαυαν να υπάρχουν. Από τις 7 ετήσιες εορτές έχουν εκπληρωθεί μέχρι σήμερα οι 4 πρώτες και η επόμενη, η 5^η κατά σειρά, εορτή των Σαλπίγγων, θα εκπληρωθεί με την «αρπαγή της εκκλησίας».

Το «**ΣΑΒΒΑΤΟ**» που σημαίνει «**ανάπαυση**» καταργήθηκε στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, γιατί την ανάπαυση τη δίνει ο Ιησούς όταν μας βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του και δεν «μεταφέρθηκε» για να εορτάζεται την «**Κυριακή**», πρώτη ημέρα της εβδομάδας, όπως πολλοί πιστεύουν σήμερα, ερμηνεύοντας λάθος τα σχετικά εδάφια της Βίβλου (βλ. Ματθαίος ΚΗ/28:1, Λουκάς ΚΔ/24:1,13, Μάρκος Ις΄/16:1-9, Ιωάννης Κ/20:1,19,26, Πράξεις Κ/20:7, κλπ – **Επίσης:** Ρωμαίους ΙΔ/14:5-6, Εβραίους Δ/4:1-10, Αποκάλυψη Α/1:10).

Οι εορτές που σήμερα έχουν καθιερωθεί δεν είναι σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού και **κατά συνέπεια ο άνθρωπος δεν είναι υπο-**

χρεωμένος να τις ακολουθεί. Όλες οι εορτές, χωρίς καμία εξαίρεση είναι αναβίωση αρχαίων ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΩΝ εθίμων.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ**» (Ημέρα του Κυρίου), Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδ. 22.
- (2) Βιβλίο: «**ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**» Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 40.
- (3) Μαθήματα σε 11 CD με τίτλο «**ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**» (ομιλ: Αλκιβιάδης Τζελέπης).
- (4) Μαθήματα σε 2 CD με τίτλο «**Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ**» (ομιλητής: Αλκιβιάδης Τζελέπης).
- (5) Μαθήματα σε 3 CD με τίτλο «**ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΕΟΡΤΩΝ**» (Αλκιβιάδης Τζελέπης).
- (6) .....
- (7) .....

30. Ο ΟΡΚΟΣ και Ο ΠΙΣΤΟΣ

Ο «όρκος» είναι η επίκληση κάποιου ανωτέρου μας για επιβεβαίωση των λεγομένων μας. Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης απαγορευόταν ρητά κάποιος να παραβεί τον όρκο του (Λευιτικό ΙΘ/19:12, Δευτερονόμιο ΚΓ /23:23, Έξοδος Κ/20:7, Αριθμοί Λ/30:2, κλπ). **Ο Θεός** στην Παλαιά Διαθήκη, επειδή δεν υπήρχε ανώτερός Του ορκίζόταν στον εαυτό Του: «*όμως εις εαυτόν*» (Εβραίους ς'/6:13-16, Γένεση ΚΒ /22:16-17, Ψαλμός ΡΕ/105:9, Λουκάς Α/1:73, κλπ). **Ο Ιησούς** που έζησε υπό Νόμο ορκίσθηκε (βλ. Ματθαίος Κς/26:63-68). **Ο απόστολος Παύλος** συχνά ορκιζόταν (Ρωμαίους Α/1:9, Θ/9:1, Γαλάτας Α/1:20, Β' Κορινθίους Α/1:23, Α' Θεσσαλονικείς Β/2:5 και Ε/5:27, Φιλιππησίους Α/1:8, κλπ). Εφόσον ορκιζόμαστε ΠΡΕΠΕΙ να τηρήσουμε τον όρκο μας, αλλιώς γινόμαστε «επίορκοι», γι' αυτό ο Ιησούς δείχνει «καλύτεραν οδόν», λέγοντας: «*Ας είναι ο λόγος σας ΝΑΙ, ΝΑΙ, ΟΥ ΟΥ, το δε πλειότερον τούτων είναι εκ του πονηρού*» (Ματθαίος Ε/5:37).

Γιατί ο Παύλος και οι πιστοί της πρώτης περιόδου ορκίζονταν, αφού ο Ιησούς είχε πει τα εξής: «**Πάλιν ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, ΜΗ ΕΠΙΟΡΚΗΣΗΣ, αλλά εκπλήρωσον εις τον Κύριον τους όρκους σου. Εγώ όμως σας λέγω να ΜΗ ΟΜΟΣΗΤΕ ΜΗΔΟΛΩΣ· μήτε εις τον ουρανό, διότι είναι θρόνος του Θεού· μήτε εις την γην, διότι είναι υποπόδιον των ποδών αυτού· μήτε εις τα Ιεροσόλυμα, διότι είναι πόλις του μεγάλου βασιλέως· μήτε εις την κεφαλήν σου να ομόσης, διότι δεν δύνασαι μίαν τρίχα να κάμης λευκήν ή μέλαιναν. Αλλ' ας ήναι ο λόγος σας Ναι ναι, Ου, ού· το δε πλειότερον τούτων είναι εκ του πονηρού**» (Ματθαίος Ε/5:33-37 - βλ. Ιάκωβος Ε/5:12). Ο Ιησούς εδώ, δεν καταργεί τον όρκο, αλλά διορθώνει μια κατάσταση.

Οι Ισραηλίτες είχαν εισαγάγει πλήθος όρκων στην καθημερινή τους ζωή, ορκίζονταν με το «παραμικρό στο **ναό**, στο **κεφάλι** τους, στον **ουρανό**, στη **γη**, ακόμα και στον Γιάχβε. Είχαν τυποποιήσει τους όρκους, όπως είχαν κάνει σε όλο το νόμο, γεγονός που ο Ιησούς τους κατέκρινε δριμύτατα για την κακή τους συνήθεια.

Ο όρκος που σήμερα δίνει ο άνθρωπος **δεν είναι αμαρτία**, εφόσον τον τηρήσει και σήμερα σε πολλούς τομείς της καθημερινής ζωής του επιβάλλεται να ορκίζεται, όπως στα δικαστήρια, στο στρατό, στην απονομή πτυχίων, στο διορισμό του, κλπ.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 02.
- (2) «**Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ και Ο ΟΡΚΟΣ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» (Τεύχος 15Ε).
- (3) .....
- (4) .....

31. ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Λευιτικό ΙΑ')

Στο κεφάλαιο ΙΑ'/11 του Λευιτικού αναφέρονται λεπτομερώς ποια ζώα είναι από τον Θεό ξεχωρισμένα ως ΑΚΑΘΑΡΤΑ και τα οποία δεν πρέπει να τρώγονται από τον άνθρωπο. Επ' αυτού σήμερα επικρατεί η άποψη ότι μπορούμε να τρώμε ελεύθερα απ' όλα τα ζώα, γιατί **αφενός μεν** ο Θεός έχει αγιάσει τα πάντα και **αφετέρου** δεν βρισκόμαστε πλέον κάτω από το δεσμευτικό νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά βρισκόμαστε στο νόμο της ελευθερίας και της χάριτος της Καινής Διαθήκης.

Όλοι Ισραηλίτες έτρωγαν μόνον καθαρά φαγητά. Ο Αβραάμ δεν είχε κοπάδια χοίρων, αλλά είχε βόδια, πρόβατα, και κατσίκες, καθώς και καμήλες για μεταφορικό μέσο. Όλοι οι εκλεκτοί του Θεού δεν έτρωγαν ακάθαρτα ζώα, **αυτό ήταν μια συνήθεια των ειδωλολατρών**. Πολλές από τις αρρώστιες που σήμερα υπάρχουν, δεν θα υπήρχαν, εάν οι άνθρωποι πρόσεχαν τι τρώνε.

Δεν υπάρχει καμιά **ΤΥΠΟΛΟΓΙΚΗ σημασία και έννοια** στο διαχωρισμό που γίνεται στο κεφάλαιο ΙΑ/11 του Λευιτικού σε «καθάρ» και «ακάθαρτα» ζώα, ούτε υπάρχει κάποια **ΣΚΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ**. Εκείνο που ήθελε ο Θεός να διδάξει τους Ισραηλίτες ήταν να γνωρίζουν τι πρέπει να τρώνε, ώστε ΟΙ ΙΔΙΟΙ να είναι υγιείς και το ΣΠΕΡΜΑ τους να είναι υγιές και εύρωστο.

Ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πήρε και τις **ΑΜΑΡΤΙΕΣ** μας και τις **ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ** μας (βλέπε: Ησαΐας ΝΓ/53:5, Ψαλμός ΡΓ/103, Α΄ Πέτρου Β/2:24, Πράξεις Ι΄/10:38, κλπ), γι' αυτό θέλει και το «πνεύμα» μας να είναι χωρίς ΑΜΑΡΤΙΑ και το «σώμα» μας να είναι χωρίς ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ. Ο απόστολος Παύλος για το θέμα αυτό μας προτρέπει, λέγοντας «ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού ΣΑΡΚΟΣ και ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, εκπληρώντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού» (Α΄ Κορινθίους Ζ/7:1).

Σύμφωνα με τις περιγραφές της Καινής Διαθήκης η πρώτη εκκλησία εφάρμοζε το νόμο περί καθαρών και ακαθάρτων και αυτό φαίνεται πολύ καθαρά, **τόσο** στα λόγια του απ. Πέτρου, όταν ο Θεός του έδωσε το όραμα με το σινδόνι και τα ακάθαρτα ζώα και του είπε «*Πέτρε, σφάξε και φάγε*» και αυτός απάντησε «*Μη γένοιτο Κύριε; Διότι ΟΥΔΕΠΟΤΕ έφαγον ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον*» (βλ. Πράξεις Ι΄/10:9-16, Α΄ Τιμόθεου Δ/4:1-5, κλπ), **όσο** και από τη διδασκαλία της πρώτης εκκλησίας προς τους νέους πιστούς εξ εθνών, που τους δίδασκαν να απέχουν «*από των μiasμάτων των ΕΙΔΩΛΩΝ και από της ΠΟΡΝΕΙΑΣ και του ΠΝΙΚΤΟΥ και του ΑΙΜΑΤΟΣ, Διότι ο Μωϋσής από γενεάς αρχαίας έχει εν πάση πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν ταις συναγωγαίς, αναγνωσκόμενος κατά παν σάββατον*» (Πράξεις ΙΕ/15:18-21). Έδιναν έμφαση στα 4 αυτά θέματα (είδωλα, πορνεία, πνικτό και αίμα) και για τα υπόλοιπα θέματα τα άφηναν στο νόμο του Μωϋσή, που διδασκόταν στους νέους πιστούς εξ εθνών κάθε Σάββατο, γεγονός που σημαίνει ότι οι παλιοί πιστοί δίδασκαν τους Εθνικούς να αποφεύγουν τα ακάθαρτα ζώα και να τρώγουν μόνο τις καθαρές τροφές που ο Θεός είχε **αγιάσει** «*διά του Λόγου Του και διά της προσευχής*». ΑΓΙΑΖΩ σημαίνει ΞΕΧΩΡΙΖΩ, τροφές που ο Θεός είχε ξεχωρίσει ως καθαρές και κατάλληλες για τροφή.

Όπως ο Παύλος συνιστά στους πιστούς να μην κατακρίνουν όσους τρώγουν **ειδωλόθυτα**, έτσι και εδώ ο κάθε πιστός με σοφία φερόμενος ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΙ αυτούς που, είτε τηρούν, είτε δεν τηρούν την εντολή του Θεού για τα καθαρά και ακάθαρτα. Δεν τρώμε ακάθαρτα ζώα, γιατί το σώμα μας είναι **ναός του Θεού** και πρέπει να το διατηρούμε καθαρό, είναι **θέμα υγείας** και εφόσον μένουμε υπάκουοι στον Λόγο του Κυρίου, ευαρεστούμε τον Θεό, που θέλει να μας αγιάσει (=καθαρίσει, ξεχωρίσει) ολοκλήρως στο ΣΩ-

ΜΑ, στην ΨΥΧΗ και στο ΠΝΕΥΜΑ και έχουμε την παρρησία να Του ζητήσουμε θεραπεία στο σώμα μας.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) «**ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 09.
- (2) «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός 02.
- (3) «**ΒΡΩΜΑΤΑ, ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ**» - Σειρά μηνυμάτων σε 2 CD.
- (4) .....
- (5) .....

32. ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ ΑΓΙΩΝ - ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Η Βίβλος ρητά διακηρύττει ότι η προσκύνηση και η λατρεία ανήκει ΜΟΝΟ στον Θεό: «*Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβείσθαι και αυτόν θέλεις λατρεύει και εις το όνομα αυτού θέλεις ομνύει*» (Δευτερονόμιο ζ΄/6:13) και είναι «*γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει*» (Ματθαίος Δ/4:10 - **Βλέπε:** Δευτερον.Ι΄/10:20, Ι.Ναυή ΚΔ/24:14, Α΄ Σαμουήλ Ζ/7:3, κλπ). Η προειδοποίηση του Θεού είναι αυστηρή: «*Διότι δεν θέλεις προσκυνήσει ΑΛΛΟΝ θεόν· επειδή ο Κύριος, τον οποίον το όνομα είναι Ζηλότυπος, είναι Θεός ζηλότυπος*» (βλέπε: Έξοδος ΛΔ/34:14, Κ/20:3-4, Δευτερον.Δ/4:24, Ε/5:9, ζ΄/6:15, Ιεζεκιήλ ΛΘ/39:25, Ζαχαρίας Α/1:14, Η/8:2, Β΄ Κορινθ.ΙΑ/11:2, κλπ).

Ο Θεός είναι «**ΕΙΣ**» (=ένας) και βδελύσσεται την ειδωλολατρεία, γι' αυτό θέλει την λατρεία «*εξ όλης της ΚΑΡΔΙΑΣ μας, και εξ όλης της ΨΥΧΗΣ μας, και εξ όλης της ΔΙΑΝΟΙΑΣ ΜΑΣ και εξ όλης της ΔΥΝΑΜΗΣ μας*» και αυτή είναι η πρώτη «**πασών των εντολών**» (Μάρκος ΙΒ/12:29-33, Ψαλμός ΡΓ/103). Η πρώτη από τις 10 εντολές Του προς τον Μωϋσή αυτό το διακήρυττε: «*Εγώ (είμαι) Κύριος ο Θεός σου... ΜΗΝ ΕΧΗΣ άλλους θεούς πλην Εμού...*» (Έξοδος Κ/20:2, Δευτερονόμιο Ε/5:7, Β΄ Βασιλέων ΙΖ/17:35, Ιερεμίας ΚΕ/25:6, ΛΕ/35:15, κλπ).

Η πρώτη αποστολική εκκλησία το εφάρμοζε αυτό αυστηρά. Ο απ. Πέτρος αρνήθηκε έντονα όταν ο Κορνήλιος πήγε να τον προσκυνήσει, λέγοντάς του: «*Σηκώθητι, και εγώ αυτός ΑΝΘΡΩΠΟΣ είμαι*» (Πράξεις Ι΄/10:25-26). Όταν ο Παύλος με το Βαρνάβα θεράπευσαν κάποιον χωλό εκ γενετής στα Λύστρα, έσκισαν τα ρούχα τους από τη βδελυρή πράξη των ιερέων που ήθελαν να τους προσφέρουν θυσία (Πράξεις ΙΔ/14:13-15). Ο απ. Ιωάννης, δύο φορές πήγε να προσκυνήσει τον άγγελο που του έδινε την αποκάλυψη και αυτός τον επέπληξε δριμύτατα, λέγοντάς του: «*Πρόσεχε (μη κάμης τούτο) ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ*

ΣΥΝΔΟΥΛΟΣ ΣΟΥ και των αδελφών σου, οίτινες έχουν την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον..» (Αποκάλ.ΙΘ/19:10 & ΚΒ/22:8).

Σήμερα οι θρησκευόμενοι άνθρωποι δεν δίνουν το δόξα στον Αληθινό Θεό, εν Χριστώ Ιησού, αλλά σε άλλους ανθρώπους και αντικείμενα: **«Διότι ΓΝΩΡΙΣΑΝΤΕΣ τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως Θεόν ουδέ ευχαρίστησαν ...Και ήλλαξαν την δόξαν του ΑΦΘΑΡΤΟΥ ΘΕΟΥ Θεού εις ομοίωμα εικόνας ΦΘΑΡΤΟΥ ανθρώπου και πετεινών και τετραπόδων και ερπετών ....Οίτινες μετήλλαξαν την αλήθειαν του Θεού εις το ψεύδος, και σεβάσθησαν και ελάτρευσαν την κτίσιν μάλλον παρά τον κτίσαντα...»** (βλ. Ρωμαίους Α/1:21-32).

Όλοι οι πιστοί των πρώτων αιώνων **τιμούσαν** τους αγίους που έδωσαν τη ζωή τους για τον Ιησού, μέσα στον ιππόδρομο της Ρώμης, στα λιοντάρια, κλπ, τους ενταφίαζαν σε κατακόμβες, αλλά δεν τους απέδιδαν θεία λατρεία και προσκύνηση. Στα συγγράμματα των αποστολικών πατέρων αυτό φαίνεται πολύ καθαρά (Πολύκαρπος, επίσκοπος Σμύρνης, Ειρηναίος, Επιφάνιος, κλπ). Εφόσον οι πιστοί της πρώτης εκκλησίας δεν προσκυνούσαν τους κοιμηθέντας αγίους, ποτέ δεν τους επικαλούντο σαν μεσίτες, εφόσον ο ΜΟΝΟΣ μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων είναι ο Ιησού (Α΄ Τιμοθέου Β/2:5, κλπ). Αυτό που γίνεται σήμερα από τους αμαθείς και αστήρικτους στην πίστη είναι αναβίωση των αρχαίων ειδωλολατρικών εθίμων. Για παράδειγμα, **ως προστάτη της θάλασσας** δεν λατρεύουμε τον Ποσειδώνα, αλλά τον άγιο Νικόλαο, **ως Βασίλισσα των ουρανών** δεν έχουμε την Ασάρτη, αλλά την κεχαριτωμένη και ευλογημένη μεταξύ των γυναικών Μαριάμ, κλπ: **«Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν ΑΠΟΣΤΑΤΗΣΕΙ τινές από της πίστεως, προσέχοντες εις ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και εις διδασκαλίας δαιμονίων»** (Α΄ Τιμόθ. Δ/4:1).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: **«ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»** Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (2) Βιβλίο: **«ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ»** - Κωδικός 37.
- (3) Βιβλίο: **«ΣΚΙΣΙΜΟ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ & ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ»** - Κωδικός 19.
- (4) Μαθήματα σε 3 CD με τίτλο **«ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΕΟΡΤΩΝ»** (Αλκιβιάδης Τζελέπης).
- (5) Μαθήματα σε 4 CD με τίτλο **«ΤΟ ΒΔΕΛΥΓΜΑ ΤΗΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑΣ»** (Αλκ. Τζελέπης).
- (6) Μαθήματα σε 2 CD με τίτλο **«ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑΣ»** (Αλκιβ. Τζελέπης).
- (7) .....
- (8) .....

33. ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ ΕΙΚΟΝΩΝ - ΓΛΥΠΤΩΝ

Ο Θεός είναι **«ΕΙΣ»**, αυτή είναι η ΠΡΩΤΗ όλων των εντολών και αυτό το γνωρίζουν και τα δαιμόνια και **«φρίττουσι»** (Μάρκος ΙΒ/12:28-29, Ιάκωβος Β/2:19). Ο Θεός σιχαίνεται την ειδωλολατρεία και απαγορεύει αυστηρά την κατασκευή ΓΛΥΠΤΩΝ, ΕΙΚΟΝΩΝ και ΟΜΟΙΩΜΑΤΩΝ γενικά. Ο προφήτης Ησαΐας, στο κεφάλαιο ΜΔ΄ (44) μας δείχνει με λεπτομέρειες τον ηθικό ξεπεσμό του ανθρώπου, ο οποίος τα άψυχα και άφωνα ξύλα, τα κόβει, τους δίνει σχήμα, τα μετατρέπει σε «θεό» και μετά τα προσκυνά. Το ίδιο ξύλο, που του περισσεύει το χρησιμοποεί για φωτιά να θερμαίνεται και για άλλες ανάγκες: **«Όσοι κατασκευάζουσιν είδωλα, πάντες είναι ματαιότης· και τα πολυέραστα αυτών (είδωλα) ΔΕΝ ΩΦΕΛΟΥΣΙ· και αυτοί είναι μάρτυρες αυτών ότι ΔΕΝ βλέπουσιν, ΟΥΔΕ νοούσι, διά να καταισχνθώσι...»** (βλ. Ησαΐας ΜΔ/44:9-20. -Διάβασε από την Βίβλο σου ΟΛΑ τα εδάφια).

Η Βίβλος διακηρύττει ότι τον Θεό **«ΟΥΔΕΙΣ έώρακεν πόποτε»** (Ιωάννης Α/1:18, αρχ.κείμενο) και ότι ο Θεός **«μόνος έχει την αθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ είδεν, ουδέ δύναται να ίδη...»** (Α΄ Τιμοθέου ζ΄/6:16). Κανείς δεν είδε ΠΟΤΕ τον Πατέρα, παρά μόνον **«Εκείνος, όστις είναι παρά του Θεού»**, ο Ιησούς (Ιωάννης ζ΄/6:46) και εφόσον ο **ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΝΕΥΜΑ**, δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς, σε ανθρώπινες κατασκευές και κατά συνέπεια **«ουδέ λατρεύετε υπό ΧΕΙΡΩΝ ανθρώπων»** (βλ. Πράξεις ΙΖ/17:24, Α΄ Βασιλέων Η/8:27, Β΄ Χρονικών Β/2:6, ζ΄/6:18, Ησαΐας Ξζ΄/66:1, κλπ).

Η πρώτη αποστολική εκκλησία δεν είχε ούτε **γλυπτά**, ούτε **εικόνες**, όλα αυτά εισχώρησαν και αλλοίωσαν τη γνήσια χριστιανική διδασκαλία από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και μετά και ιδιαίτερα επί αυτοκρατορίας του Μεγάλου Θεοδοσίου (379 – 395 μ.Χ.), όπου ο χριστιανισμός επιβλήθηκε στα γύρω ειδωλολατρικά έθνη δια της βίας, γεγονός που είχε τραγικές συνέπειες, αφού οι «πιστευόντες» ειδωλολάτρες έφερναν μαζί τους και τις δοξασίες τους, που τις έντυναν με χριστιανικό μανδύα.

Ο Λόγος του Θεού μας προειδοποιεί ότι ο Διάβολος θα πλανήσει ακόμα και τους εκλεκτούς. Όλα τα είδωλα (γλυπτά, εικόνες, ομοιώματα, κλπ) που φτιάχνει ο άνθρωπος **στόμα** έχουν, αλλά ΔΕΝ ΜΙΛΟΥΝ, **μάτια** έχουν, αλλά ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΝ, **πόδια** έχουν αλλά ΔΕΝ ΠΕΡΠΑΤΟΥΝ, **χέρια** έχουν, αλλά ΔΕΝ ΚΟΥΝΙΟΥΝΤΑΙ: **«Τα είδωλα αυ-**

τών είναι αργύριον και χρυσίον, έργα χειρών ανθρώπων· ΣΤΟΜΑ έχουνσι και δεν λαλούσιν· ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ έχουνσι και δεν βλέπουσιν· ΩΤΑ έχουνσι και δεν ακούουσιν· ΜΥΚΤΗΡΑΣ έχουνσι και δεν οσφραίνονται· ΧΕΙΡΑΣ έχουνσι και δεν ψηλαφώσι· ΠΟΔΑΣ έχουνσι και δεν περιπατούσιν· ουδέ ομιλούσι διά του λάρυγγος αυτών...» Ο μισθός όλων αυτών που κατασκευάζουν είδωλα και ελπίζουν σε αυτά είναι ότι «Όμοιοι αυτών ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά, πας ο ελπίζων επ' αυτά» (Ψαλμός ΠΙΕ/115:4-8).

Ο Θεός καταδικάζει ρητά την «πνευματική πορνεία», να αναμινγύει και να λατρεύει ο άνθρωπος τον ΑΛΗΘΙΝΟ ΘΕΟ μαζί με τα ΕΙΔΩΛΑ. Όποιος είναι «φίλος» του συστήματος κόσμου με τα είδωλά του, γίνεται εχθρός του Θεού (βλ. Ιάκωβος Δ/4:7-4). Η Βίβλος διακηρύσσει ότι η σωτηρία του ανθρώπου προσφέρεται **ΔΩΡΕΑΝ** με την αποδοχή της θυσίας του Ιησού στο Γολγοθά και κατά συνέπεια οι «εικόνες» μέσα στις εκκλησίες που είναι γεμάτες με χρυσαφικά, **τάματα** των «πιστών», δεν μπορούν να δωροδοκήσουν τον Θεό για να εξαγοράσουν τη σωτηρία τους. Τα «τάματα» είναι ειδωλολατρικά έθιμα, που με αυτά οι αρχαίοι λαοί προσπαθούσαν να εξευμενίσουν τους θεούς τους.

Πολλοί είναι εκείνοι που ισχυρίζονται ότι **δεν προσκυνούν** την εικόνα, Αλλά **τιμούν το εικονιζόμενο πρόσωπο**. Αυτό είναι η μεγαλύτερη εξαπάτηση και πλάνη του Διαβόλου στον άνθρωπο, γιατί εάν αυτό ήταν αλήθεια, τότε δεν θα πήγαιναν για παράδειγμα να προσκυνήσουν στις 15 Αυγούστου την «Παναγία» της Τήνου, αλλά θα πήγαιναν στην «Παναγία» της γειτονιάς τους, αφού είναι το ίδιο πρόσωπο. Άρα πηγαίνουν για την ΕΙΚΟΝΑ, για το ανθρώπινο κατάσκευασμα και όχι για να τιμήσουν το εικονιζόμενο ΠΡΟΣΩΠΟ, έχοντας πέσει στην παγίδα του Διαβόλου, ο οποίος «μετασηματίζεται εις άγγελον φωτός» (Β΄ Κορινθίους ΙΑ/11:14). Η Βίβλος διακηρύσσει: «*Δεν ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγής υμών ΔΙΑ ΦΘΑΡΤΩΝ, αργυρίου ή χρυσίου, αλλά ΔΙΑ ΤΟΥ τιμίου ΑΙΜΑΤΟΣ του Χριστού, ως αμνού αμόμου και ασπίλου*» (βλ. Α΄ Πέτρου Α/1:18-20). Το συμπέρασμα της Γραφής είναι «**Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ΕΙΔΩΛΩΝ, ΑΜΗΝ**» (Α΄ Ιωάννου Ε/5:21).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

(1) Βιβλίο: «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**» - Κωδικός 37.

- (2) Βιβλίο: «**ΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ**, από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ»-Κωδικός 37Α.
- (3) Μαθήματα σε 4 CD με τίτλο «**ΤΟ ΒΔΕΛΥΓΜΑ ΤΗΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑΣ**» (Αλκ. Τζελέπης).
- (4) Μαθήματα σε 2 CD με τίτλο «**Η ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑΣ**» (Αλκιβ. Τζελέπης).
- (5) Μαθήματα σε 3 CD με τίτλο «**ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΕΟΡΤΩΝ**» (Αλκιβιάδης Τζελέπης).
- (6) .....
- (7) .....

34. **ΑΓΓΕΛΟΙ του ΚΥΡΙΟΥ**

Στον άορατο υπερβατικό κόσμο, υπάρχουν οι **άγγελοι του Κυρίου** και οι ξεπεσμένοι **άγγελοι του σκότους**. Αξιόπιστη πηγή πληροφόρησης για την ύπαρξή τους είναι η Βίβλος. Μετά τους πειρασμούς του Ιησού στην έρημο «**ΑΓΓΕΛΟΙ προσήλθον και υπηρετούν Αυτόν**» (Ματθαίος Δ/4:11). Ο Ιησούς επιβεβαίωσε την ύπαρξή τους σε πολλές περιπτώσεις: «**Προσέχετε μη καταφρονήσητε ένα των μικρών τούτων· διότι σας λέγω ότι οι ΑΓΓΕΛΟΙ αυτών εν τοις ουρανοίς διαπαντός βλέπουσι το πρόσωπον του Πατρός μου του εν ουρανοίς**» (Ματθαίος ΙΗ/18:10). Μιλώντας για τη 2^η έλευσή Του είπε: «**Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι ΑΓΓΕΛΟΙ οι εν ουρανώ, ουδέ ο Υιός, ειμή ο Πατήρ**» (Μάρκος ΙΓ/13:32). Ο απ. Παύλος σε πολλές περιπτώσεις αναφέρεται για τους αγγέλους: «**Ας μη σας στερήση μηδείς του βραβείου με προσποίηση ταπεινοφροσύνης και με θρησκευάντων ΑΓΓΕΛΩΝ, εμβατεών εις πράγματα τα οποία δεν είδε...**» (Κολοσσαείς Β/2:18), και «**...εις εσάς δε τους θλιβομένους άνεσιν μεθ' ημών, όταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθή απ' ουρανού μετά των ΑΓΓΕΛΩΝ της δυνάμεως αυτού**» (Β΄ Θεσσαλονικείς Α/1:7).

Για τη φύση των αγγέλων η Αγία Γραφή μας αποκαλύπτει ότι:

- (1) **Είναι ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ** «**εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα, δια τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν**» (Εβραίους Α/1:14). Στον Ψαλμό ΡΔ/104:4 γράφει ότι ο Θεός είναι «**ο ποιών τους αγγέλους Αυτού πνεύματα, τους λειτουργούς Αυτού πυρός φλόγα**».
- (2) **Είναι ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑΤΑ**, που σημαίνει ότι ο Θεός δημιούργησε τους αγγέλους: «**Συ αυτός είσαι Κύριος μόνος· Συ εποίησας τον ουρανόν, τους ουρανούς των ουρανών, και πάσαν την ΣΤΡΑΤΙΑΝ αυτών, την γην και πάντα τα επ' αυτής...και Σε προσκυνούσιν αι ΣΤΡΑΤΙΑΙ των ουρανών**» (Νεεμίας Θ/9:6 - Βλέπε: Κολοσσαείς Α/1:16).
- (3) **Είναι ΑΝΑΡΙΘΜΗΤΟΙ**, δεν μπορούν να μετρηθούν: «**Και είδον**

και ήκουσα φωνήν ΑΓΓΕΛΩΝ πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζώων και των πρεσβυτέρων, και ήτο ο αριθμός αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων» (Αποκάλ. Ε/5:11 - Βλέπε: Εβραίου Β/12:16).

(4) Δεν διέπονται από ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ: Μπορούν να περάσουν από κλειστές πόρτες, να διασχίσουν τεράστιες αποστάσεις σε μηδέν χρόνο, κλπ. Στις Πράξεις ΙΒ/12:7 άγγελος Κυρίου ελευθέρωσε τον Πέτρο, που ήταν αυστηρά φρουρούμενος.

(5) Υπάρχει ΙΕΡΑΡΧΙΑ μεταξύ των αγγέλων. Η Βίβλος αναφέρει για αρχαγγέλους, αγγέλους, δυνάμεις, θρόνοι, κυριότητες αρχές και εξουσίες: «Επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε ΘΡΟΝΟΙ είτε ΚΥΡΙΟΤΗΤΕΣ, είτε ΑΡΧΑΙ είτε ΕΞΟΥΣΙΑΙ· τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν εκτίσθησαν» (Κολοσσαείς Α/1:16).

(6) Διαφέρουν σε ΒΑΘΟΣ και ΔΥΝΑΜΗ. Στο 10^ο κεφάλαιο του Δανιήλ, αναφέρεται το γεγονός που άγγελος Κυρίου, τον οποίο έστειλε ο Θεός να βοηθήσει το Δανιήλ, δεν μπόρεσε να υπερισχύσει κατά των σκοτεινών δυνάμεων και ο Θεός για ενίσχυση έστειλε τον Μιχαήλ «ενός εκ των αρχαγγέλων», ο οποίος αφού τελείωσε το έργο του είπε: «Τώρα, θέλω επιστρέψει να πολεμήσω μετά του άρχοντος της Περσίας» (βλέπε, Δανιήλ Ι'/10:22-21).

(7) Έχουν μεγαλύτερη ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ από τον άνθρωπο. Στο Β' Σαμουήλ ΙΔ/14:20 γράφει: «Ο κύριός μου είναι σοφός, κατά την σοφίαν ΑΓΓΕΛΟΥ του Θεού, εις το να γνωρίζη πάντα τα εν τη γη».

(8) Υπερέχουν σε ΔΥΝΑΜΗ από τον άνθρωπο. Αυτό αναφέρεται σε όλες τις περιπτώσεις στην Βίβλο: «Ευλογείτε τον Κύριον, άγγελοι Αυτού, δυνατοί εν ισχύϊ, οι εκτελούντες τον λόγον Αυτού, οι ακούοντες της φωνής του λόγου Αυτού...» (Ψαλμός ΡΓ/103:20). Ο Πέτρος γράφει «...Ενώ οι άγγελοι, μεγαλύτεροι όντες εις ισχύν και δύναμιν, δεν φέρουσι κατ' αυτών βλάσφημον κρίσιν ενώπιον του Κυρίου» (Β' Πέτρου Β/2:11). Περιπτώσεις της μεγάλης δύναμης των αγγέλων του Θεού διαβάζου-με στις ακόλουθες περικοπές: Β' Βασιλέων ΙΘ/19:35, Β' Σαμουήλ ΚΔ/24: 15-16, Ματθαίος ΚΗ/28:2-4, Αποκάλυψη Κ/20:1-3, κλπ).

Η αποστολή των αγγέλων του Θεού συνοπτικά είναι: **(1) Εκτελούν τις κρίσεις** και τους σκοπούς του Θεού - Βλ. Αριθμοί ΚΒ/22:22,

Ματθαίος ΙΓ/13:41, Πράξεις ΙΒ/12:23, **(2) Οδηγούν** τους πιστούς - Βλέπε: Πράξεις Η/8:26, **(3) Βοηθούν και** προστατεύουν τους πιστούς- Βλέπε: Α' Βασιλέων ΙΘ/19:5, Δανιήλ ζ'/6:22, **(4) Θα συνοδέψουν** τον Ιησού στη 2^η έλευσή Του - Βλ. Ματθαίος ΚΕ/25:31, Β' Θεσσαλ.Α/1:7-8, και **(5) Φέρνουν** τους πιστούς στον ουρανό – Βλ. Λουκάς Ις'/16:22, κλπ.

Η υπεροχή των πιστών έναντι των αγγέλων είναι τις ακόλουθες περιπτώσεις: **(1)** Οι άγγελοι δεν μπορούν να κηρύξουν το ευαγγέλιο της σωτηρίας του Ιησού, **(2)** Οι πιστοί κάποια ημέρα θα κρίνουν και αγγέλους - Α' Κορινθίους ζ'/6:3, **(3)** Οι πιστοί θα κυβερνήσουν μαζί με τον Ιησού, μετά τη 2^η έλευσή Του, **και (4)** Τα σώματα των αγίων που θα αναστηθούν ή που θα μεταμορφωθούν κατά την αρπαγή, θα είναι σύμμορφα με το σώμα της ανάστασης του Ιησού.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ» - Κωδικός 17.
- (2) .....
- (3) .....

35. Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ και οι ΑΓΓΕΛΟΙ του ΣΚΟΤΟΥΣ

Η Αγία Γραφή αναφέρεται με λεπτομέρειες για την προέλευση του Διαβόλου σε δύο περιπτώσεις, που είναι Ιεζεκιήλ ΚΗ/28:12-19 και Ησαΐας ΙΔ/14:12-15. **Στον Ιεζεκιήλ** αναφέρεται η αρχική του κατάσταση μέχρι την εκδίωξή του από την παρουσία του Θεού. Ήταν ένα δημιουργημα σοφίας, κάλλους και τελειότητας, αλλά εξαιτίας της υπερηφάνειάς του ξέπεσε της αρχικής του ένδοξης θέσης. **Στον Ησαΐα** ονομάζεται «Εωσφόρος» (υιός της αυγής) και περιγράφεται η πτώση του, μαζί με πλήθος άλλων αγγελικών δυνάμεων.

Στην Βίβλο χαρακτηρίζεται με διάφορες ονομασίες: «*Ο άρχων του κόσμου τούτου*» (Ιωάννης ΙΔ/14:30), «*ψεύστης και ο πατήρ του ψεύδους*» (Ιωάννης Η/8:44), «*ο θεός του κόσμου τούτου*» (Β' Κορινθ. Δ/4:4), «*ο άρχων της εξουσίας του αέρος, το πνεύμα που ενεργεί σήμερα εις τους υιούς της απειθείας*» (Εφεσίους Β/2:2), «*ο αντίδικός σας Διάβολος*» (Α' Πέτρου Ε/5:8), «*ο δράκων, ο όφης ο αρχαίος, όστις είναι Διάβολος και Σατανάς*» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9 και Κ/20:2), «*ο πειράζων*» (Α' Θεσσαλον. Γ/3:5), «*ο κατηγορος των αδελφών*» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:10).

Ο Σατανάς και οι πονηρές του δυνάμεις αντιμάχονται τον Θεό και το λαό Του. Αποκαλείται και «**Βελζεβούλ**» και είναι ο «**άρχων**

των δαιμονίων», των οποίων ο αριθμός είναι «λεγεών», αναρίθμητος, είναι ένα πανίσχυρο στράτευμα (βλ. Λουκάς ΙΑ/11:35, Η/8:30). Ο απ. Παύλος γράφει ότι «δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις αίμα και σάρκα, ἀλλ' εναντίον εις τας ΑΡΧΑΣ, εναντίον εις τας ΕΞΟΥΣΙΑΣ, εναντίον εις τους ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΑΣ του σκότους του αιώνας τούτου· εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανίοις» (Εφεσίους ς'/6:12). Ο Διάβολος είναι πανούργος και πονηρός, είναι «ο πλανών την οικουμένην όλην» (Αποκαλυψη ΙΒ/12:9), η τέχνη του είναι να «μετασχηματίζεται εις άγγελον του φωτός» και να εξαπατά» (βλ. Β' Κορινθίους ΙΑ/11:3, 13-15). Ο Διάβολος είναι φορέας της αμαρτίας: «Όστις πράττει την αμαρτίαν είναι εκ του Διαβόλου, διότι απ' αρχής ο Διάβολος αμαρτάνει» (Α' Ιωάννου Γ/3:8).

Ο Διάβολος πολεμά τον Λόγο του Θεού και όταν αυτός σπέρνεται στις καρδιές των ανθρώπων, ενεργεί για να τον αφαιρέσει (Μάρκος Δ/4:15), τυφλώνει την πνευματική διάνοια του ανθρώπου για να μην γνωρίσει τον Ιησού ως προσωπικό του σωτήρα (Β' Κορινθίους Δ/4:3-4), παραπλανά τους εκλεκτούς του Θεού, καθόσον κατέχεται από ευφυή διανοήματα, που οφείλουν τα παιδιά του Θεού να μην αγνοούν (Α' Κορινθίους Ζ/7:5, Β' Κορινθίους Β/2:11), κατηγορεί συνέχεια τα παιδιά του Θεού (Αποκάλυψη ΙΒ/12:10) και αντιτίθεται σε κάθε ενέργεια του Θεού και των αγίων Του (Α' Θεσσαλονικείς Β/2:18).

Οι πονηρές δυνάμεις για να επιτύχουν το σκοπό τους και να μην αποτυγχάνουν εισέρχονται μέσα στους ανθρώπους. Και από τις εκδηλώσεις του ανθρώπου γνωρίζουμε και τη φύση των πνευμάτων (δαιμονίων) που είναι μέσα του: Πνεύμα υπερηφάνειας και εγωισμού, πνεύμα οργής και θυμού, πνεύμα ψεύδους και απάτης, πνεύμα ασθένειας, κλπ.. Ο μη αναγεννημένος συνήθως «κατέχεται» από πονηρά πνεύματα. Ο αναγεννημένος, που ανήκει στην εξουσία του Ιησού, εάν δώσει τόπο στο Διάβολο «φιλοξενεί» μέσα του τα πνεύματα αυτά και πρέπει να τα επιτιμήσει με το όνομά τους απευθείας στο όνομα του Ιησού και τότε φεύγουν. Πρέπει ο πιστός το σώμα του, που είναι ο «ναός» του Κυρίου να φροντίζει να είναι καθαρό: «Ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού ΣΑΡΚΟΣ και ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, εκπληρούντες αγωνία εν φόβω Θεού» (Β' Κορινθίους Ζ/7:1 – βλ. ς'/6:14-18), «Διότι ηγοράσθητε διά τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά τον ΣΩΜΑΤΟΣ σας και διά του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ σας, τα οποία είναι του

Θεού» (Α' Κορινθίους ς'/6:19-20).

Ο Διάβολος συντρίφτηκε με τη σταυρική θυσία του Ιησού στο Γολγοθά και του αφαιρέθηκε κάθε εξουσία και δύναμη (Γένεση Γ/3:15, Γαλάτας Γ/3:16, Ιωάννης ΙΒ/12:31-32, κλπ). Τώρα μάχεται με λύσσα να παρασύρει στην αιώνια απώλεια, όσους περισσότερους μπορεί. Το τέλος του όμως είναι αποφασισμένο: «...Και ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ, ο πλανών αυτούς ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου είναι το ΘΗΡΙΟΝ και ο ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΗΣ, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνας των αιώνων» (Αποκάλυψη Κ/20:10).

Η μεγαλύτερη νίκη του Διαβόλου επάνω στον άνθρωπο είναι στο ότι τον έχει πείσει «πως δεν υπάρχει» και παράλληλα τον έχει κάνει «θρηκόληπτο», γεμίζοντάς τον με προλήψεις και δεισιδαιμονίες και για τα δεινά που του δίνει τον στρέφει κατά του Θεού, τον οποίο κατηγορεί ως υπεύθυνο της δυστυχίας του, είναι «ο πλανών την οικουμένην όλην».

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ» - Κωδικός 17.
- (2) Βιβλίο: «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ» - Κωδικός 18.
- (3) Μαθήματα σε 4 CD με τίτλο «Η ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ» (ομιλ: Αλκιβιάδης Τζελέπης).
- (4) .....
- (5) .....

36. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ (ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ)

«Και είπεν ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' ΕΙΚΟΝΑ ημών, καθ' ΟΜΟΙΩΣΙΝ ημών· και ας εξουσιάξη επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών...κλπ» (Γένεση Α/1:26). Εδώ είναι το 1^ο προφητικό μήνυμα της Βίβλου και όχι, όπως πιστεύεται ότι είναι στη Γένεση Γ/3:15, όπου ο Θεός είπε στον Διάβολο (όφη) για τη συντριβή του από τη σταυρική θυσία του Ιησού: «Και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός ΣΟΥ και του σπέρματος ΑΥΤΗΣ· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού».

«Ας ΚΑΜΩΜΕΝ άνθρωπο»: Εφόσον είναι πληθυντικός, ο Θεός, δεν θα «έκανε» μόνος Του τον άνθρωπο, έπρεπε να υπήρχε και κάποιος άλλος ή κάποιοι άλλοι. **«ΕΙΚΟΝΑ ημών» και «ΟΜΟΙΩΣΙΝ ημών»:** Η δημιουργία του ανθρώπου θα γινόταν σε δύο φάσεις,

(1) κατά την «εικόνα» τους, και (2) κατά την «ομοίωσή» τους. **«Εξουσιάζη»:** Εδώ είναι λάθος η μετάφραση του Βάμβα, το αρχαίο Εβραϊκό κείμενο είναι σε πληθυντικό αριθμό **«αρχέτωσαν»** (=εξουσιάζουν), που σημαίνει ότι το σχέδιο του Θεού δεν ήταν μόνον για τον πρώτο άνθρωπο, τον Αδάμ («να εξουσιάζει»), αλλά ήταν για όλο το ανθρωπινό γένος («να εξουσιάζουν»).

Το επόμενο εδάφιο **27** φαινομενικά δείχνει ότι έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το εδάφιο 26: **«Και ΕΠΟΙΗΣΕΝ ο Θεός τον άνθρωπον κατ' ΕΙΚΟΝΑ ΕΑΥΤΟΥ· κατ' εικόνα Θεού ΕΠΟΙΗΣΕΝ αυτόν· άρσεν και θήλυ ΕΠΟΙΗΣΕΝ αυτούς».** Ο Θεός με τον ή τους συνεργάτες Του δεν «ΕΚΑΜΑΝ» (πληθυντικός) τον άνθρωπο, **αλλά μόνος Του «ΕΠΟΙΗΣΕΝ» τον άνθρωπο** και τον «εποίησεν» όχι κατά την «εικόνα ΤΟΥΣ» και κατά την «ομοίωσή ΤΟΥΣ», αλλά μόνο σύμφωνα με την πρώτη φάση (=εικόνα) και μάλιστα μόνο κατά τη **δική Του** εικόνα («εικόνα ΕΑΥΤΟΥ εποίησεν»). Απέτυχε ο Θεός του αρχικού σχεδίου Του;

Το ρήμα «ΚΑΜΝΩ» (Εβρ.«ΑΣΑ») σημαίνει «κατασκευάζω κάτι με κόπο από ένα ΠΡΟΫΠΑΡΧΟΝ υλικό, ώστε να πάρει άλλο σχήμα και μορφή». **Το ρήμα «ΠΟΙΕΩ-Ω»** (Εβρ.«ΜΠΑΡΑ») σημαίνει δημιουργώ κάτι εκ του μηδενός και αυτό εφαρμόζεται μόνο στον Θεό, που «ποιεί εκ του μηδενός».

Το **«ας ΚΑΜΩΜΕΝ άνθρωπο»** (εδ.26) αναφέρεται προφητικά στο **τι** είχε σχεδιάσει ο Θεός να κάνει για όλο το ανθρωπινό γένος γενικά και στο εδ. 27 βλέπουμε τον Θεό, σαν **πρώτο βήμα** υλοποίησης του σχεδίου Του ήταν να δημιουργεί τον άνθρωπο μόνον **«κατά την ΕΙΚΟΝΑ Του»** και όχι «κατά την εικόνα ΤΟΥΣ», ούτε επίσης και «κατά την ΟΜΟΙΩΣΗ Του». Αυτό θα το έκανε σε πολύ μεταγενέστερο χρόνο τον άνθρωπο σαν **δεύτερο βήμα**.

Το απώτερο σχέδιο του Θεού ήταν ο άνθρωπος να γίνει και «κατά την ΟΜΟΙΩΣΗ Του», αλλά αυτό όμως θα γινόταν μελλοντικά, όταν ο Υιός Του, ο άνθρωπος Χριστός Ιησούς, που θα γεννιόταν από την παρθένο Μαρία εκ Πνεύματος αγίου, θα σταυρωνόταν, θα πέθαινε, θα ανασταίνόταν και θα έστελνε την επαγγελία του Πατρός στους ανθρώπους, οπότε θα μπορούσε χωρίς εμπόδιο να κατοικήσει μόνιμα στις καρδιές τους για να αρχίσει ο άνθρωπος να γίνεται και **«καθ' ΟΜΟΙΩΣΗ Του»**, γεγονός το οποίο θα γίνει στον ουρανό,

όταν δούμε τον Ιησού πρόσωπο με πρόσωπο και τότε θα είμαστε ΟΜΟΙΟΙ με Αυτόν: **«Τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι· εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι ΟΜΟΙΟΙ με Αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί Αυτόν καθώς είναι»** (βλέπε: Α΄ Ιωάννου Γ/3:2)

Αρα στο Γένεση Α/1:26-27 έχουμε το πρώτο προφητικό μήνυμα της Βίβλου, που είναι **το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου** από τον Θεό, ο οποίος **προέβλεψε ΠΡΙΝ** την πτώση του ανθρώπου (βλ. Ρωμαίους Γ/3:25) και **ενήργησε ΜΕΤΑ** την πτώση του (βλ. Α΄ Πέτρου Α/1:18-19, αρχ. κείμενο), άλλωστε αυτό φαίνεται με σαφήνεια από το Β/2^ο κεφάλαιο της Γένεσης, όπου περιγράφεται με λεπτομέρεια η δημιουργία του πρώτου ανθρώπου από τον Θεό μόνο Του, σαν η 1^η φάση του σχεδίου Του. Με τη μελλοντική θυσία του Υιού Του θα ακολουθούσε και η 2^η φάση του σχεδίου Του, γι' αυτό αναφέρεται σε πληθυντικό αριθμό στη Γένεση **«Ας ΚΑΜΩΜΕΝ άνθρωπον κατ' εικόνα ΗΜΩΝ, καθ' ομοίωσιν ΗΜΩΝ».**

Ο Θεός αγαπώντας τον αμαρτωλό άνθρωπο και μισώντας την αμαρτία, ενήργησε έτσι ώστε η ΑΓΑΠΗ Του και η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ Του σε μια αρμονική συνεργασία να εξεύρουν το έργο της λύτρωσης και θα κτυπούσαν την αμαρτία όχι επάνω στον άνθρωπο, αλλά επάνω σε κάποιο εξιλαστήριο Αρνίον. Αυτό το νόημα έχει και ο προφητικός Ψαλμός ΠΕ/85:10 που λέγει: **«ΕΛΕΟΣ και ΑΛΗΘΕΙΑ συναπαντήθησαν· ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ και ΕΙΡΗΝΗ εφιλήθησαν»**

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: **«Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ»** - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 07.
- (2) Βιβλίο: **«ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ»** - Κωδικός 37.
- (3) Μάθημα σε 1 CD με τίτλο **«ΑΣ ΚΑΜΩΜΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟ»** - Κωδικός CD 31.
- (4) Μάθημα σε 1 CD με τίτλο **«ΤΟ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»** - Κωδικός CD 131.
- (5) .....
- (6) .....

37. ΟΙ 7 ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ

Η Εβραϊκή εβδομάδα είχε 7 ημέρες και χωριζόταν σε 2 κατηγορίες, στις **«ΠΡΩΤΕΣ ημέρες»** της εβδομάδας που ήταν οι 4 πρώτες και στις **«ΕΣΧΑΤΕΣ ημέρες»** που ήταν οι 3 τελευταίες. Τυπολογικά αντιπροσωπεύουν **ΕΠΤΑ χιλιετηρίδες**. Από την εκδίωξη των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο μέχρι την έλευση του Ιησού εί-

ναι τυπολογικά οι 4 ΠΡΩΤΕΣ ημέρες (4 χιλιοετηρίδες) και από τον Ιησού μέχρι και την συντέλεια του κόσμου είναι 3 ΕΣΧΑΤΕΣ ημέρες (3 χιλιοετηρίδες). Κατά συνέπεια οι «έσχατες ημέρες» της Βίβλου αρχίζουν από την εποχή του Ιησού (Πράξεις Β/2:15-17, Εβραίου Α/1:1, Α΄ Τιμόθεου Δ/4:1-2, Β΄ Τιμόθεου Γ/3:1-5, κλπ).

Ολόκληρη η **ΒΙΒΛΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ** του κόσμου, από τη δημιουργία μέχρι τη συντέλεια του κόσμου, χωρίζεται σε ΕΠΤΑ περιόδους (όχι χιλιοετηρίδες) και κάθε περίοδος τελειώνει με μία κρίση. Οι 4 πρώτες περίοδοι ή «οικονομίες» δεν αναφέρονται ρητά στην Βίβλο, αλλά συνάγονται, σε αντίθεση με τις υπόλοιπες 3 τελευταίες για τις οποίες γίνεται ρητή αναφορά. Οι 7 οικονομίες είναι οι εξής:

(1) **Οικονομία της ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ:** Αρχίζει από τη δημιουργία του κόσμου, χωρίς να μπορεί να προσδιορισθεί ο ακριβής χρόνος, αφού πιθανόν να πρόκειται και για εκατομμύρια χρόνια και τελειώνει με μια κρίση, με την **εκδίωξη των πρωτοπλάστων** από τον παράδεισο (Γένεση Γ/3:23), που σύμφωνα με τα νέα ιστορικά δεδομένα υπολογίζεται περίπου το **4000** π.Χ. Ονομάζεται περίοδος της «αθωότητας», γιατί ο άνθρωπος, πριν την πνευματική του πτώση, ζούσε ενώπιον του Θεού σε κατάσταση αθωότητας και τέλειας επικοινωνίας μαζί Του.

(2) **Οικονομία της ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ:** Αρχίζει από την εκδίωξη των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο και **τελειώνει** πάλι με μια κρίση, με τον **παγκόσμιο κατακλυσμό** επί της εποχής του Νώε (Γένεση, κεφ. Ζ/7), γεγονός που συνέβηκε το έτος **2.500** π.Χ. Από τους 3 γιούς του Νώε (Σημ, Χαμ και Ιάφεθ) προήλθαν όλες οι μετέπειτα φυλές. Ονομάζεται περίοδος της «συνείδησης», γιατί ο άνθρωπος, μετά την πτώση του, ήρθε σε συναίσθηση της αμαρτίας του.

(3) **Οικονομία της ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ:** Η περίοδος αυτή αρχίζει από τον παγκόσμιο κατακλυσμό και τελειώνει επίσης με μια κρίση, με τη **σύγχυση των γλωσσών στη Βαβέλ** (Γένεση, κεφ. ΙΑ/11), γεγονός που συνέβηκε το έτος **1.900** π.Χ.. Μέχρι τότε ήταν ένας λαός και είχαν μία γλώσσα.

(4) **Οικονομία της ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ:** Η περίοδος αυτή αρχίζει από τη Βαβέλ και τελειώνει με το «πάσχα» των Ισραηλιτών. Πρόκειται για κρίση του Θεού εναντίον των Αιγυπτίων (οι γνωστές 10 πληγές),

στους οποίους ήταν υπόδουλοι οι Ισραηλίτες (βλ. Έξοδος, κεφ. ΙΒ/12), γεγονός που συνέβηκε το έτος **1.445** π.Χ..

(5) **Οικονομία του ΝΟΜΟΥ:** Αρχίζει με την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο και τελειώνει με μια διαφορετική κρίση. Η κρίση του Θεού δεν πέφτει επάνω στους ανθρώπους, αλλά επάνω στο Γιο Του, τον Ιησού, γεγονός που συνέβηκε πριν από **2.000** περίπου χρόνια. Η περίοδος του Νόμου, αναφέρεται ρητά στην Βίβλο και ονομάστηκε έτσι από το Νόμο που έδωσε ο Θεός στο Μωϋσή επάνω στο όρος Σινά.

(6) **Οικονομία της ΧΑΡΗΣ:** Αρχίζει από την εποχή του Ιησού και θα τελειώσει στο μέλλον με την **αρπαγή της εκκλησίας**, (εκκλησία της Φιλαδέλφειας), όπου ξαφνικά χιλιάδες χιλιάδων άνθρωποι, που θα είναι αναγεννημένοι πιστοί, από κάθε Ήπειρο του πλανήτη μας θα εξαφανισθούν. Τα σώματα των **ζωντανών πιστών** θα μεταμορφωθούν σε αθάνατα, οι **πιστοί νεκροί** θα αναστηθούν με άφθαρτα σώματα και όλοι μαζί θα συναντήσουν τον Ιησού στο μεσουράνημα. Στη Γη θα αρχίζει η επταετής περίοδος της παγκόσμιας διακυβέρνησης από τον Παγκόσμιο Υπέρ-Ηγέτη, τον γνωστό «Αντίχριστο».

(7) **Οικονομία της ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ:** Αρχίζει με τη δεύτερη ένδοξη έλευση του Κυρίου Ιησού, στο τέλος της επταετίας του Αντίχριστου και θα τελειώσει με την καταστροφή ουρανού και γης και τη δημιουργία ΝΕΟΥ ουρανού και ΝΕΑΣ γης.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

(1) «ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ»	- Κωδικός CD 021
(2) «ΤΟ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»	- Κωδικός CD 131
(3) «Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»	- Κωδικός CD 140
(4) «ΟΙ 7 ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ»	- Κωδικός CD 146
(5)	.....
(6)	.....

38. ΑΡΙΘΜΟΙ και ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

Η Αγία Γραφή είναι ένα βιβλίο γεμάτο τυπολογίες και συμβολισμούς, που όλα αυτά είναι «σκιά μελλόντων γεγονότων». Με την θυσία του Ιησού και την ανάστασή Του όλος το τυπολογικός νόμος της Παλαιάς Διαθήκης έχει καταργηθεί, ενώ ο ηθικός νόμος εξακολουθεί να ισχύει. Με σύντομο τρόπο θα δούμε μερικούς συμβολισμούς των αριθμών, όπως η Βίβλος μας τους δίνει:

Αριθμός 1. Συμβολίζει τη **ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ** του Θεού, σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις (Δευτερονόμιο ζ'6:4, Μάρκος ΙΒ/12:29, Ζαχαρίας ΙΔ/14:9, Α' Τιμόθεου Β/2:5, κλπ).

Αριθμός 2. Συμβολίζει την **ΕΝΟΤΗΤΑ**: «Εάν 2 συμφωνήσουν περί παντός πράγματα επί της γης θα γίνει», «μπορούν να περιπατήσουν 2 μαζί εάν δεν είναι σύμφωνοι;», «ο ΠΑΤΗΡ εν τω ΥΙΩ» (πλήρη ταύτιση και ενότητα της ανθρωπίνης και της θείας φύσης), ο Ιησούς έστειλε τους μαθητές Του πάντοτε 2 - 2 (ποτέ έναν - έναν), ενότητα ανδρα και γυναίκας, σύμβολο της ενότητας του Ιησού και της εκκλησίας.

Αριθμός 3. Συμβολίζει την **ΚΡΙΣΗ - ΘΛΙΨΗ** του Θεού: 3 παιδιά στην κάμινο, θλίψη γι' αυτούς και κρίση εναντίον των κατηγορών τους (κεφ.Γ/3^ο), 3 ήταν οι πειρασμοί του Ιησού στην έρημο, 3 ημέρες έμεινε στον τάφο ο Ιησούς, 3 είναι τα εξάρια του αριθμού του Αντίχριστου (666), 3 ακάθαρτα πνεύματα βγήκαν από το στόμα του Δράκοντα (=Διαβόλου), η ουρά του δράκοντα έσυρε το 3^ο των αστέρων του ουρανού (Αποκαλ.ΙΒ/12^ο), η μεγάλη θλίψη θα είναι 3,5 χρόνια, λίγο περισσότερο από 3, σύμβολο υπερβολικής θλίψης, 3 είναι οι φορείς του κακού στον κόσμο, ο Διάβολος που ήδη υπάρχει και τα 2 όργανά του (Αντίχριστος και Ψευδοπροφήτης), που πρόκειται να εμφανιστούν. Τέλος, 3 είναι οι τίτλοι (όχι πρόσωπα) του ΕΝΟΣ και ΜΟΝΟΥ αληθινού Θεού που υπάρχει, δηλ. Πατέρας - Υιός - Πνεύμα άγιο: Ο Πατέρας από αγάπη στον άνθρωπο, έριξε την **ΚΡΙΣΗ Του επάνω στον Υιό Του** και όποιος δέχεται τη θυσία αυτή τον αναγεννά και τον βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του, σε αντίθετη περίπτωση τον περιμένει η αιώνια κρίση.

Αριθμός 4. Συμβολίζει την **ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ** του Θεού και έχει σχέση με τους 4 ορίζοντες της Γης (Βορράς, Νότος, Ανατολή, Δύση). 4 ήταν τα θηρία στην όραση του Δανιήλ, που αντιπροσώπευαν 4

παγκόσμιες αυτοκρατορίες (κεφ.Ζ/7^ο). Ο Θεός είναι ο Κύριος της Γης και του Ουρανού.

Αριθμός 5. Συμβολίζει τη ΧΑΡΗ του Θεού, αλλά και τις 5 **ΔΙΑΚΟΝΙΕΣ** του Θεού προς τους χρισμένους αγίους Του (βλ. Εφεσίους Δ/4:11). Στους Κριτές Ζ/7:3-7 έχουμε την περίπτωση που οι 300 του Γεδεών βάζουν το ένα χέρι στο ΝΕΡΟ (σύμβολο του Λόγου και του Πνεύματος) και με το άλλο κρατούν το ΟΠΛΟ. Το χέρι έχει 5 δάχτυλα, σύμβολα των 5 χαρισμάτων διακονιών, που ο Κύριος «ντύνει» το λαό Του για να έχει νίκη στον πνευματικό πόλεμο.

Αριθμός 6. Είναι αριθμός **ΑΝΘΡΩΠΟΥ**, συμβολίζει την ατελή φύση του. Ο αριθμός του Αντίχριστου έχει τρία εξάρια. Το 3, ως σύμβολο κρίσης και το 6 ως σύμβολο του ανθρώπου, φανερώνει την κρίση της διεφθαρμένης ανθρώπινης φύσης και ειδικά εδώ την προσπάθεια του Αντίχριστου να παρουσιάσει ένα ψεύτικο «τέλειο» σύστημα διακυβέρνησης, που θα επιφέρει τελικά την κρίση του Θεού επάνω σε αυτόν και στο όργανό του, τον Ψευδοπροφήτη.

Αριθμός 7. Συμβολίζει την **ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ** του Θεού, είτε πρόκειται για **ευλογία**, είτε πρόκειται για **κρίση**: 7 οι ημέρες της δημιουργίας, την 7^η ημέρα αναπαύθηκε ο Θεός, το όνειρο του Ιωσήφ για τις 7 παχιές και τις 7 ισχνές αγελάδες, 7 φορές διέταξε ο προφήτης του Θεού να βουτηγεί ο Σύρος Νεεμάν στα νερά του Ιορδάνη για να θεραπευτεί από τη λέπρα (Β' Βασιλέων Ε/5), 7 ετήσιες εορτές είχε θεσπίσει ο Θεός στην Παλαιά Διαθήκη, 7 ημέρες ήταν η εορτή των Αζύμων, 7 φορές οι Ισραηλίτες γύρω από τα τείχη στην Ιεριχώ, 7 φωτη ήταν η λυχνία, 7 προφητικές εβδομάδες του Δανιήλ (κεφ.Θ/9^ο), 7 ήταν η ημέρες της Εβραϊκής εβδομάδας, κλπ. **Ειδικά στην Αποκάλυψη ο αριθμός 7 αναφέρεται πολλές φορές: 7 εκκλησίες, 7 αστέρες, 7 πνεύματα του Θεού, 7 σφραγίδες 7 σάλπιγγες, 7 φιάλες, ο Δράκος είχε 7 κεφάλια και 7 διαδήματα, κλπ.**

Αριθμός 8. Συμβολίζει τη **ΝΕΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ** ή μια ΝΕΑ ΑΡΧΗ σε όλε τις περιπτώσεις: 8 άτομα σώθηκαν από τον κατακλυσμό, το 8^ο έτος ήταν το Ιωβηλαίον, 8^η ημέρα ήταν η εορτή της Σκηνοπηγίας, ο Ιησούς αναστήθηκε την 1^η ημέρα της εβδομάδας, που ήταν η 8^η κατά σειρά της προηγούμενης εβδομάδας, η Πεντηκοστή ήταν και αυτή την 8^η ημέρα, κλπ.

Αριθμός 12. Συμβολίζει την πληρότητα **ΕΞΟΥΣΙΑΣ** και **ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ** του Θεού: **12** φυλές του Ισραήλ, **12** απόστολοι, **12** αστέρες (βλ. IB/12ο κεφ. Αποκάλυψης) **12** πυλώνες, **24** πρεσβύτεροι στον ουρανό, δηλ. 2 φορές επί 12, κλπ.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) .....
- (2) .....

39. ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Αρπαγή της εκκλησίας» ονομάζεται το γεγονός που ΞΑΦΝΙΚΑ εκατομμύρια άνθρωποι θα εξαφανιστούν από τη Γη. Ο Ιησούς θα έρθει να αρπάξει το λαό Του: **Οι πιστοί ΝΕΚΡΟΙ θα αναστηθούν και οι πιστοί ΖΩΝΤΑΝΟΙ θα μεταμορφωθούν**, όπου όλοι μαζί, με νέα άφθαρτα και αθάνατα σώματα θα συναντήσουν τον Ιησού στον αέρα και θα είναι για πάντα μαζί Του (βλ. Α' Κορινθίους ΙΕ/15:51- 55, Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18). Τυπολογικά, η εκκλησία που θα αρπαχτεί θα είναι η «**εκκλησία της Φιλαδέλφειας**» και αυτό θα συμβεί στην αρχή της επταετίας της διακυβέρνησης του κόσμου από τον Αντίχριστο. Κάτω θα παραμείνει η «**εκκλησία της Λαοδικείας**» (εκκλησία της θλίψης), που τυπολογικά είναι οι «**πέντε φρόνιμες παρθένες**» ή οι «**δύο μάρτυρες**» της Αποκάλυψης (κεφ. ΙΑ/11) και που στο μέσον της επταετίας (όταν θα έχουν σκοτωθεί από τον Αντίχριστο), αφού θα αναστηθούν, θα αρπαχθούν στον ουρανό. Η «εκκλησία της θλίψης» είναι «**το υπόλοιπον τους σπέρματος της γυναικός**» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:17). Περικοπές της Βίβλου σχετικά με την αρπαγή των πιστών: Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18, Α' Κορινθίους ΙΕ/15:51-55, Ματθαίος ΚΔ/24: 31,40-41, Λουκάς ΙΖ/17:34-25, Αποκάλυψη ΙΒ/12:5 (ο υιός ο άρσεν), Ησαΐας Ξ/60:8, Εφεσίους Δ/4:30, Β' Κορινθίους.Α/1:22, Ε/5:5, κλπ .

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**» - Κωδικός **03**.
- (2) Βιβλίο: «**ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ και ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ**» - Κωδικός **28**.
- (3) Μάθημα σε **1 CD** με τίτλο «**Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**» - Κωδικός **CD 05**.
- (4) Μάθημα σε **1 CD** με τίτλο «**ΤΟ ΕΝΔΥΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ**» - Κωδικός **CD 50**.
- (5) Μαθήματα σε **4 CD** με τίτλο «**Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΩΝ 10 ΠΑΡΘΕΝΩΝ**».
- (6) .....
- (7) .....

. . . / / / . . .

40. ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Η επάνοδος του Ιησού θα γίνει στο τέλος της επταετίας του Αντίχριστου: Τα βασικά χαρακτηριστικά της Β' έλευσής Του θα είναι:

- (1) **Θα έρθει ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ.**
- (2) **Η έλευσή Του θα είναι ΟΡΑΤΗ.**
- (3) **Θα έρθει με ΔΟΞΑ και ΔΥΝΑΜΗ.**
- (4) **Θα έρθει ΞΑΦΝΙΚΑ.**

Με την έλευσή Του ο Ιησούς θα συντρίψει τον Άνομο, τον Αντίχριστο (Β' Θεσσαλονικείς Β/2:8), θα υποτάξει τα επαναστατημένα κατά του Θεού έθνη (Αποκάλυψη ΙΖ/17:14) και θα ελευθερώσει το Ιουδαϊκό υπόλοιπον. Τα 2 θηρία του ΙΓ/13 κεφαλαίου της Αποκάλυψης, ο Αντίχριστος και ο Ψευδοπροφήτης θα συλληφθούν και θα ριχτούν ζωντανόι στη λίμνη του πυρός (Αποκάλυψη ΙΘ/19:20) και ο Σατανάς θα δεθεί για χίλια χρόνια (Αποκάλυψη Κ/20:1-3). Το περιφρονημένο όνομα του Ιησού θα αναγνωρισθεί και θα τιμηθεί από όλους και κάθε γλώσσα, φυλή και έθνος θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος «**εις δόξαν Θεού Πατρός**» (Φιλιππησίους Β/2:9-11). Ο ένδοξος και αναστημένος Ιησούς Χριστός θα λάβει την εξουσία η οποία δεν θα παρέλθει ποτέ (βλ. Δανιήλ Ζ/7:13-14) .

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**» - Κωδικός **03**.
- (2) Βιβλίο: «**ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ και ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ**» - Κωδικός **28**.
- (3) .....
- (4) .....

41. ΚΡΙΣΗ ΔΙΚΑΙΩΝ και ΑΔΙΚΩΝ

Οι κρίσεις βασικά θα είναι δύο:

(α) **Κρίση στο ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ των πιστών** «κατά τα έργα τους», για να λάβουν το μισθό τους, η οποία θα γίνει στον ουρανό μετά την αρπαγή και της «εκκλησίας της Λαοδικείας», δηλαδή στα δεύτερα τριάμισι έτη της επταετίας του Αντίχριστου (Β' Κορινθίους Ε/5:10, Ρωμαίους ΙΔ/14:10, Α' Κορινθίους Γ/3:11-15). Οι **μη πιστοί** θα κριθούν «περί ΑΜΑΡΤΙΑΣ», το ότι δεν δέχτηκαν τη λυτρωτική θυσία του Ιησού στο Γολγοθά.

(β) **Κρίση στο Μεγάλο ΛΕΥΚΟ ΘΡΟΝΟ**, κατά την οποία ο Θεός θα κρίνει «τα κρυπτά των ανθρώπων δια του Ιησού Χριστού (Ρωμαί-

ους Β/2:16). Όλοι θα εμφανιστούν ενώπιόν Του, μικροί και μεγάλοι, δίκαιοι και άδικοι, πλούσιοι και φτωχοί, κλπ, για να υποστούν τη δίκαιη κρίση ή τη δίκαιη ανταμοιβή, που οι ίδιοι διάλεξαν ενόσω βρισκονταν στη Γη. Δεν θα υπάρχει πλέον ΚΑΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ για όσους είχαν απορρίψει τη λυτρωτική θυσία του Ιησού Χριστού (Αποκάλυψη Κ/20:11, Ματθαίος ΚΕ/25:31-46 - Επίσης: Ιωάννης Ε/5:22-27, Πράξεις Ι'/10:2 και ΙΖ/17:31, Β' Τιμόθεου Δ/4:1, Ματθαίος ΙΒ/12:36, Ρωμαίους Β/2:5-6, Α' Κορινθίους ς'/6:2, Β' Πέτρου Β/2:4, κλπ).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (2) .....
- (3) .....

42. ΟΥΡΑΝΟΣ και ΚΟΛΑΣΗ

Και τα δύο είναι αιώνια. Όπως θα υπάρχει ατέλειωτη χαρά και ευφροσύνη στον ουρανό για τους λυτρωμένους με το αίμα του Ιησού (Ιωάννης ΙΔ/14:1-3, Αποκάλυψη Ζ/7:15-17), έτσι θα υπάρχει αιώνια κόλαση και καταδίκη, γι' αυτούς που εδώ στην επίγεια ζωή απορρίπτουν τη χάρη του Θεού (Αποκάλυψη Κ/20:10-15). Ο **ΟΥΡΑΝΟΣ** θα είναι το ένδοξο αιώνιο σπίτι των αναγεννημένων πιστών και η **ΚΟΛΑΣΗ** θα είναι το μέρος του αιώνιου βασανισμού για όλους εκείνους που συνειδητά απορρίπτουν τον Ιησού ως προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή. Πουθενά η Βίβλος δεν διδάσκει ότι θα υπάρξει και «**δεύτερη ευκαιρία σωτηρίας**» μετά θάνατο (βλ. Ματθαίος ΚΕ/25:46, Δανιήλ ΙΒ/12:2, Ιωάννης Ε/5:29, Ρωμαίους Β/2:7-8, κλπ) .

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (2) .....
- (3) .....

43. Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στον ουρανό υπάρχει μόνο **ΕΝΑΣ ΘΡΟΝΟΣ** και ονομάζεται ο «**θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ**» (Αποκάλυψη ΚΒ/22:3). Είναι ο «**ένας**» θρόνος που ανήκει και στο ΘΕΟ (θεία φύση) και στο ΑΡΝΙΟ, τον Ιησού Χριστό (ανθρώπινη φύση). Έχουμε ταύτιση της θείας φύσης του ΠΑΤΕΡΑ με την ανθρώπινη φύση του ΥΙΟΥ. Στην προς Εβραίους Α/1:8-9 γράφει: «**Περί δε του Υιού· ο ΘΡΟΝΟΣ, ΣΟΥ, ω Θεέ, (είναι)**

*εις τον αιώνα του αιώνος· σκήπτρον ευθύτητος (είναι) το σκήπτρον της βασιλείας σου. Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας ανομίαν, **διά τούτο ΕΧΡΙΣΕ σε, ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου**».* Αναφέρεται στον Υιό («**δια τούτο, έχρισε σε**», ο άνθρωπος χρίεται) που αναστήθηκε, αναλήφθηκε και κάθισε **μέσα** στο θρόνο του Πατέρα και μέσα στον ίδιο θρόνο θα καθίσουν και οι πιστοί: «**Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθίση μετ' Εμού ΕΝ ΤΩ ΘΡΟΝΩ ΜΟΥ, καθώς και εγώ ενίκησα και εκάθισα μετά του Πατρός μου εν τω θρόνω ΑΥΤΟΥ...**» (Αποκάλυψη Γ/3:21). Στο αρχαίο κείμενο λέγει «**ο θρόνος σου, Ο ΘΕΟΣ**», ονομάζει το Υιό με το οριστικό άρθρο «**ο**», γιατί βλέπει στο πρόσωπό Του ΟΛΗ τη θεότητα του Πατέρα.

Ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη ΚΒ/22:3-4 μας αποκαλύπτει ότι στον ουρανό θα λατρεύουμε ΕΝΑ πρόσωπο: «**Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον· και Ο ΘΡΟΝΟΣ του Θεού και του Αρνίου** (εδώ υπάρχει ΕΝΑΣ θρόνος για ΔΥΟ πρόσωπα) **θέλει είσθαι εν αυτή, και οι δούλοι ΑΥΤΟΥ** (ενώ εδώ έχουμε 2 πρόσωπα, δεν λέγει «**δούλοι ΑΥΤΩΝ**», πληθυντικός αριθμός) **θέλουσι λατρεύσει ΑΥΤΟΝ, και θέλουσιν ιδεί το πρόσωπον ΑΥΤΟΥ, και το όνομα ΑΥΤΟΥ θέλει είσθαι επί των μετώπων αυτών**». Εδώ αναφέρεται στο πρόσωπο του Πατέρα και στο πρόσωπο του Υιού, δεν λέγει όμως «**ΠΡΟΣΩΠΑ**», αλλά «**ΠΡΟΣΩΠΟ**», που σημαίνει ότι στον ουρανό θα υπάρχει **ΕΝΑΣ** θρόνος και θα βλέπουμε «**ΕΝΑΝ**» Κύριο και όχι «**πολλούς**», γιατί ο Πατέρας Θεός που είναι «**Πνεύμα**» (Ιωάννης Δ/4:24, Ιωήλ Β/2:28, κλπ) κατοικεί και διαμένει παντοτινά μέσα στο αναστημένο και ένδοξο σώμα του Υιού Του και θα έχουμε **ΕΝΑ όνομα**, το όνομα το ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ που είναι, «**ΙΗΣΟΥΣ**» (=ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ).

Εδώ όμως δημιουργείται ένα μεγάλο κενό με την **τριαδική θεολογία**, που στα επίσημα δογματικά της βιβλία, δεν υπάρχει καθαρή θέση, για το που βρίσκεται στον ουρανό το 3^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας, ο «**Θεός άγιο Πνεύμα**» (συμπροσκυνούμενο και συνδοξαζόμενο με τα άλλα δύο πρόσωπα), αφού σε ολόκληρο το βιβλίο της Αποκάλυψης, όχι μόνο δεν γίνεται καμιά απολύτως μνεία, αντίθετα, όταν αναφέρεται στον Θεό, μας αποκαλύπτει ή ότι το Πνεύμα του Πατέρα Θεού κατοικεί μέσα στον αναστημένο Ιησού, το σώμα του οποίου είναι η «**σκηνή**» (το κατοικητήριο) του Πατέρα ή αναφέρεται στα «**επτά πνεύματα του Θεού**» (Αποκάλ.Α/1:4, Γ/3:1, Δ/4:5, Ε/5:6, κλπ)..

όχι βέβαια ότι ο Θεός που είναι «Πνεύμα» έχει «7 πνεύματα», αλλά ο αριθμός «επτά» είναι αριθμός του Θεού και φανερώνει την πληρότητα του Πνεύματος του Θεού.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (2) Βιβλίο: «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 23.
- (3) Βιβλίο: «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**» - Κωδικός 37.
- (4) .....
- (5) .....

44. Η ΔΕΞΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Υπάρχει η εσφαλμένη άποψη ότι στον ουρανό θα υπάρχουν **ΔΥΟ** θρόνοι, ο ΕΝΑΣ είναι του Πατέρα και ο ΑΛΛΟΣ είναι του Υιού, που κάθεται «*εκ δεξιών του Πατρός*», ενώ ο ίδιος ο Ιησούς διακηρύττει ότι κάθεται **μέσα** στο θρόνο του Πατέρα (Αποκάλυψη Γ/3:21) και στην Αποκάλυψη ΚΒ/22:3-4 βλέπουμε μόνο ΕΝΑ θρόνο.

«**ΘΡΟΝΟΣ**» σημαίνει «**ΕΞΟΥΣΙΑ**» και στον Ιησού δόθηκε από τον Πατέρα «*πάσα εξουσία εν ουρανώ και επί γης*» (Ματθαίος ΚΗ/28:18, **Βλέπε:** Ιωάννης Γ/3:35, Ε/5:22, ΙΓ/13:3, ΙΖ/17:2, Πράξεις Β/2:36, Ρωμαίους ΙΔ/14:9, Α΄ Κορινθ.ΙΕ/15:27, Εφεσίους Α/1:10,20-21, Φιλιππησίους Β/2:9-10, Α΄ Πέτρου Γ/3:22, κλπ). Ο Θεός ενεργεί πάντοτε με τη «**δεξιά**» και ποτέ με την «**αριστερά**» χείρα. Πρόκειται για μεταφορικό λόγο που δείχνει ότι το «δεξί χέρι» του Θεού είναι το «χέρι» της ΔΥΝΑΜΗΣ, της ΕΞΟΥΣΙΑΣ και της ΙΣΧΥΟΣ (**βλέπε:** Έξοδος ΙΕ/15:6, Δευτερονόμιο ΛΓ/33:2, Πράξεις Ζ/7:38, Εβραίους Β/2:2, **Ψαλμοί:** ΙΗ/18:35, Κ/20:6, ΚΑ/21:8, ΚΔ/24:3, ΚΕ/25:4, ΚΗ/28:10, ΟΖ/77:10, ΟΗ/78:54, κλπ).

Το ότι πρόκειται η αναφορά της Βίβλου «εκ δεξιών» για μεταφορική έννοια και όχι ότι εννοεί δύο θρόνους, φαίνεται με απόλυτη σαφήνεια, γιατί η Βίβλος **ρητά** αναφέρει ότι δεν κάθεται μόνον ο Υιός στα «δεξιά» του Πατέρα, **αλλά και ο Πατέρας κάθεται στα «δεξιά» του Υιού**, μια αποκάλυψη ελάχιστα γνωστή στους πολλούς. Αναφέρω συνοπτικά μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

Στον Ψαλμό ΡΙ΄(110) στο 1^ο εδάφιο βλέπουμε τον ΥΙΟ να κάθεται στα δεξιά του ΠΑΤΕΡΑ: «*Είπεν ο ΚΥΡΙΟΣ* (Εβρ.ΓΙΑΧΒΕ, ο Πατέρας) *προς τον ΚΥΡΙΟΝ μου* (Εβρ.ΑΔΟΝΑΪ, ο Υιός), *Κάθου ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ μου εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου*». Μιλά ο Πα-

τέρας στον Υιό και στο 5^ο εδάφιο του λέγει «*ο Κύριος* (ο ΓΙΑΧΒΕ) *ο ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ ΣΟΥ, θέλει συντρίψει βασιλείς εν τη ημέρα της οργής Αυτού*». Στο εδ.5 ο Πατέρας είναι στα «δεξιά» του Υιού.

Στον Ψαλμό Ις΄/16:8, που προφητικά μιλά ο Ιησούς λέγει: «*Ενώπιόν μου είχαν τον ΚΥΡΙΟΝ* (Γιαχβε) *διαπαντός, διότι (είναι) ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ ΜΟΥ δια να μη σαλευθώ*». Στον Ψαλμό Π/80:17 παρουσιάζει προφητικά τον Ιησού σαν τον «*άνδρα της ΔΕΞΙΑΣ του Θεού*», δια του οποίου ενεργεί τα πάντα. Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση είναι τα λόγια του Ιησού που αναφέρει στην Αποκάλυψη Γ/3:21 ότι κάθεται πλέον ΜΕΣΑ και όχι στα ΔΕΞΙΑ του θρόνου του Πατέρα, ασκεί όλη την εξουσία και τη δύναμη του Πατέρα: «*Τούτον* (τον Ιησού) *ο Θεός ύψωσε ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΑΥΤΟΥ αρχηγόν και σωτήρα...*» (Πράξεις Ε/5:31 - Βλέπε και Πράξεις Β/2:36). Έτσι είδεν τον Ιησού και ο Στέφανος όταν τον λιθοβολούσαν, ντυμένο με τη δόξα του Πατέρα: «*Ο δε Στέφανος, πλήρης ων Πνεύματος αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε την ΔΟΞΑΝ του Θεού* (ο Θεός είναι Πνεύμα, δεν φαίνεται, μόνο τη δόξα Του είδε, Πως;) *και τον Ιησούν ιστάμενον ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ του Θεού...*» και στον Ιησού απευθύνθηκε λέγοντας: «*Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου*» (Πράξεις Ζ/7:55-59). Ο Ιησούς σηκώθηκε από το θρόνο Του, που ήταν πλήρης της δόξας του Πατέρα για να υποδεχθεί το δούλο του.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 02.
- (2) Βιβλίο: «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 23.
- (3) Βιβλίο: «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**» - Κωδικός 37.
- (4) .....
- (5) .....

45. ΟΙ 2 ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

Στην Αποκάλυψη στο ΙΑ/11 κεφάλαιο αναφέρονται οι «**ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ**» που θα δώσουν τη μαρτυρία τους κατά την πρώτη περίοδο της βασιλείας του Αντίχριστου «*Ούτοι είναι αι δύο ΕΛΑΙΑΙ και αι δύο ΛΥΧΝΙΑΙ, αι ιστάμεναι ενώπιον του Θεού της γης*».

Για το «**ποιοι είναι οι 2 μάρτυρες**», η Αγία Γραφή με τα ΣΥΜΒΟΛΑ που η ίδια μας δίνει και που η ίδια ερμηνεύει, μας δίνει την απάντηση, χωρίς να προσθέσουμε εμείς δικές μας δογματικές και θεολογικές απόψεις. Εδώ έχουμε δύο λέξεις κλειδιά, που μας δίνουν και την ερμηνεία για τους «**δύο μάρτυρες**», οι λέξεις είναι «**ΕΛΑΙΑΙ**» και

«**ΛΥΧΝΙΑΙ**». Τι μας αποκαλύπτει ο Λόγος του Θεού ότι συμβολίζουν η «ΕΛΑΙΑ» και η ΛΥΧΝΙΑ;»

α) ΛΥΧΝΙΑΙ: Ο Ιησούς στην Αποκάλυψη περιπατεί ανάμεσα σε ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΕΣ «*το μυστήριον των επτά αστέρων, τους οποίους είδες εν τη δεξιά μου, και τας επτά λυχνίας τας χρυσάς. Οι επτά αστέρες είναι οι άγγελοι των επτά εκκλησιών, και αι ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΑΙ, τας οποίας είδες, είναι αι ΕΠΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ*» (Αποκάλυψη Α/1:20, Γ/3:14-22, κλπ). Άρα το πρώτο στοιχείο που η Γραφή μας δίνει είναι ότι οι «2 μάρτυρες» είναι «2 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ». Τι εννοεί εδώ η Βίβλος; Θα το δούμε στον αμέσως επόμενο συμβολισμό.

β) ΕΛΑΙΑΙ: Ο λαός του Θεού, το σώμα της εκκλησίας του Ιησού, όλοι γνωρίζουμε ότι είναι η «καλήν ΕΛΑΙΑ»: Στην προς Ρωμαίους ΙΑ/11:23-24 ο Παύλος αναφέρει: «*Και εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν εις την απιστίαν, θέλουσιν εγκεντρισθή· διότι δυνατός είναι ο Θεός πάλιν να εγκεντρίση αυτούς. Επειδή εάν συ απεκόπησ από της φυσικής ΑΓΡΙΕ-ΛΑΙΑΣ και παρά φύσιν ενεκεντρίσθης εις ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑΝ, πόσω μάλλον ούτοι οι φυσικοί θέλουσιν εγκεντρισθή εις την ιδίαν αυτών ελαίαν*». Ο λαός Ισραήλ είναι η φυσική ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑ από την οποία «μπολιάστηκαν» («ενεκεντρίσθης») πνευματικά οι πιστοί που προέρχονται από τα έθνη και ο Λόγος του Θεού τους αποκαλεί ΑΓΡΙΕ-ΛΑΙΑ και έτσι το σώμα του Ιησού έγινε η ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑ. Το δεύτερο λοιπόν στοιχείο που η Βίβλος μας δίνει για τους 2 μάρτυρες (που τους αποκαλεί «ελαία»), είναι ότι ο ένας είναι η «ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑ» και ο άλλος είναι η «ΑΓΡΙΕΛΑΙΑ».

Με τα παραπάνω στοιχεία που η ίδια η Βίβλος μας αναφέρει, το εδάφιο «*ούτοι είναι αι δύο ΕΛΑΙΑΙ και αι δύο ΛΥΧΝΙΑΙ...*», ερμηνεύεται πλέον από μόνο του: Οι «ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ», δεν θα είναι **κατά γράμμα** μόνο 2 άνθρωποι, όπως πιστεύει το 90% περίπου των αναγεννημένων πιστών σε όλο τον κόσμο, αλλά θα είναι δύο ομάδες (γκρουπ) εκκλησιών, που θα δίνουν τη μαρτυρία τους στην πρώτη περίοδο της επταετίας του Αντίχριστου. Η μία ομάδα θα είναι η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΞ ΙΟΥΔΑΙΩΝ («η καλήν ελαία») και η άλλη θα είναι η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΞ ΕΘΝΩΝ («η αγριελαία») και οι δύο ομάδες θα είναι «ΔΥΟ» μάρτυρες, που σημαίνει ότι θα υπάρχει ΔΙΠΛΗ μαρτυρία (εξ' ού και «δύο μάρτυρες»), τους οποίους όπως αναφέρει η Βίβλος θα τους θανατώσει ο Αντίχριστος και στο μισό της επταετίας θα ανα-

στηθούν και θα αρπαχτούν στον ουρανό.

Στο κεφάλαιο ΙΑ/11 της Αποκάλυψης υπάρχουν και άλλες τυπολογίες, όπως στο εδάφιο 8 που αναφέρει «*και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείσθαι επί της πλατείας της πόλεως της μεγάλης, ήτις καλείται πνευματικώς Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη*». Το αρχαίο κείμενο δεν αναφέρει «τα πτώματα αυτών», αλλά «το ΠΤΩΜΑ αυτών» και με αυτό αλλάζει όλη η ερμηνεία. Ο Ιησούς δεν σταυρώθηκε στις πραγματικές πόλεις Σόδομα ή Αίγυπτο (τα Σόδομα άλλωστε δεν υπήρχαν), αλλά έξω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ, εκεί που θεωρείται χώρος των εθνικών και εμάς ο Κύριος από που μας έβγαλε; Μας έβγαλε έξω από τα πνευματικά Σόδομα και την Αίγυπτο. Όταν λοιπόν η Γραφή λέγει «*Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη*», εννοεί τον κόσμο, το σύστημα του Διαβόλου από το οποίο μας ελευθέρωσε.

Εάν λοιπόν πάρουμε τον Λόγο «κατά γράμμα» στην Αποκάλυψη ΙΑ/11 πρέπει να ψάξουμε να βρούμε 2 ανθρώπους μόνο και πολλοί ερμηνευτές το έχουν κάνει. Επ' αυτού υπάρχουν δύο κυρίως απόψεις: Η μία άποψη αναφέρει ότι θα είναι ο **Ενώχ** και ο **Ηλίας**, που είναι οι μοναδικοί άνθρωποι στον κόσμο που δεν γνώρισαν ΦΥΣΙΚΟ θάνατο, αλλά αρπάχτηκαν στον ουρανό και η άλλη άποψη αναφέρει ότι θα είναι ο **Ηλίας** και ο **Μωυσής** που εμφανίστηκαν στο όρος της όρος Θαβώρ, κατά τη μεταμόρφωση του Ιησού. Φυσικά αυτές είναι ερμηνείες ανθρώπινες. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο ΕΝΩΧ αρπάχθηκε από τον Θεό **ΠΡΙΝ** τον κατακλισμό (τύπος της «εκκλησίας της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ», που αρπάζεται πριν την κρίση) και ο ΗΛΙΑΣ αρπάχθηκε **ΜΕΤΑ** τον κατακλισμό (τύπος της «εκκλησίας της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ», που μένει κάτω και περνά μέσα από την κρίση και μετά αρπάζεται).

Οι «**ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ**» του ΙΑ/11 κεφαλαίου της Αποκάλυψης είναι τυπολογικά **ή** η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ», **ή** η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ», **ή** οι «5 ΦΡΟΝΙΜΕΣ ΠΑΡΘΕΝΕΣ».

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**» - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» - Κωδικός 33.
- (2) Μήνυμα αυτοτελές σε 1 CD με τίτλο: «**ΟΙ 2 ΜΑΡΤΥΡΕΣ**» (από τη σειρά των μαθημάτων με τίτλο «**ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ**»).
- (3) .....
- (4) .....

46. ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΝΤΙΒΙΒΛΙΚΩΝ ΟΡΩΝ

Ορολογίες και λέξεις που δεν αναφέρονται μέσα στην Αγία Γραφή και η τυχόν χρήση τους αλλοιώνει τον Λόγο του Θεού δεν πρέπει να γίνονται αποδεκτές και να χρησιμοποιούνται. Σημειωτέον ότι, εφόσον δεν αναφέρονται μέσα στο πρωτότυπο αρχαίο κείμενο οι ορολογίες αυτές δεν είναι θεόπνευστες. Τέτοιοι αντιβιβλικοί όροι, που έχουν διεισδύσει με την πάροδο των αιώνων μέσα στην εκκλησία είναι: **Θεομήτωρ** (=μητέρα Θεού/Ο Θεός δεν έχει πατέρα ή μητέρα), **παναγία** (=αγία πάντων/Ο Θεός αναφέρεται απλά ως «άγιος» και όχι ως «πανάγιος»), **αιεπάρθενος**, **Θεός Υιός**, **Θεός** άγιον Πνεύμα, τριάδα, ομοούσιος, αδιαίρετος, τρισυπόστατος, κλπ. Για τους τρεις τελευταίους όρους δεν υπάρχει σαφή και ενιαία δογματική ερμηνεία και αποδοχή από το σύνολο των αναγεννημένων πιστών.

Η απόρριψη και η μη χρήση τριαδικών όρων, δεν σημαίνει απόρριψη του Πατέρα, του Υιού και του αγίου Πνεύματος, όπως πολλοί λάθος πιστεύουν. Άλλο είναι πίστη σε **"Πατέρα, Υιό και άγιο Πνεύμα"** και άλλο είναι πίστη σε **"αγία τριάδα"**, είναι δύο διαφορετικά θέματα, ενώ για πολλούς ταυτίζονται.

Ο αναγεννημένος πιστός που έχει αποκαλυπτική γνώση από τον Θεό και γνωρίζει «εις **τίνα επίστευσε**», πιστεύει **ΚΑΙ** στον Πατέρα **ΚΑΙ** στον Υιό **ΚΑΙ** στο άγιο ΠΝΕΥΜΑ, αλλά όχι στην αγία Τριάδα, γιατί έχει **«επίγνωση»** (όχι «γνώση») ΠΟΙΟΣ είναι ο Πατέρας, ΠΟΙΟΣ είναι ο Υιός και ΠΟΙΟΣ είναι το άγιο Πνεύμα και έτσι λατρεύει τον Θεό **«εν Πνεύματι και ΑΛΗΘΕΙΑ»** (Ιωάννης Δ/4:23), δηλαδή να Τον λατρεύει και με το «πνεύμα» του (πνευματικά) και με «αλήθεια» (με επίγνωση). Όταν λέγει «Θεέ μου», «Ιησού μου», «Πατέρα μου», κλπ ξέρει σε ΠΟΙΟΝ απευθύνεται.

Αντιβιβλικές είναι και οι ονομασίες διάκρισης που χρησιμοποιούν οι διάφορες χριστιανικές ομολογίες, κινήσεις ή ομάδες, όπως ευαγγελικοί, πεντηκοστιανικοί, τριαδικοί, μονοθεϊστές, σαββατιστές, κλπ., ονομασίες που πολλές φορές δημιουργούν εντάσεις.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: **«ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ»** - Κωδικός 37.
- (2) Βιβλίο: **«ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ** - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - Κωδικός 34.
- (3) .....
- (4) .....

47. ΤΟ «ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ» (ΜΗ ΑΠΟΔΟΧΗ)

Το «Σύμβολο της Πίστεως», που καθιερώθηκε από τις δύο πρώτες Οικουμενικές Συνόδους (Νίκαιας – 325 μ.Χ και Κωνσταντινούπολης 381 μ.Χ.), ανεξάρτητα εάν περιέχει ή όχι δογματικά λάθη δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να γίνει αποδεκτό **ως θεόπνευστο**, καθόσον δεν στηριζόμαστε στα ανθρώπινα δημιουργήματα, αλλά μόνο στον αληθινό και αψευδή Λόγο του Θεού, την Βίβλο. Σύμφωνα με αξιόπιστες ιστορικές πηγές (βλ. **«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ»** Στεφανίδη, κλπ) το Σύμβολο της Πίστεως αποτελεί δημιούργημα των σκοτεινών αιώνων της εκκλησίας, πρόκειται για ένα κείμενο των αποφάσεων των Οικουμενικών εκείνων Συνόδων που είχαν οδηγήσει το λαό σε πλάνες και είχαν δεχθεί μέσα στους κόλπους της «εκκλησίας» πλήθος ειδωλολατρικών δοξασιών και η αποδοχή του εκ μέρους μας, συνιστά αυτόματα και **την αναγνώριση των έργων της εκκλησίας εκείνης της περιόδου**, που ιστορικά ανήκει στην «εκκλησία της Περγάμου» (συμβιβαζόμενη) και στην «εκκλησία των Θυατείρων» (εκκλησία των σκοτεινών αιώνων).

Το «Σύμβολο της Πίστεως», δημιούργημα μη αναγεννημένων ανθρώπων σε μια παραγμένη και σκοτεινή εκκλησιαστική περίοδο, εφόσον δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί θεόπνευστο, αναμφίβολα εμπεριέχει μέσα του πλάνες, που **με έντεχνο τρόπο** έβαλε ο εχθρός μέσα και ο πιστός «αδυνατεί» να τις αντιληφθεί. Σημειωτέον ότι το «Σύμβολο της Πίστεως» καμιά αναγεννημένη εκκλησία δεν το θεωρεί ως θεόπνευστο, αλλά γίνεται όμως αποδεκτό ως καθαρή πηγή πληροφόρησης των δογματικών αρχών της χριστιανικής πίστης των πρώτων αιώνων.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: **«ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ»** - Κωδικός 37.
- (2) Βιβλίο: **«ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ** - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - Κωδικός 34.
- (3) .....
- (4) .....

48. ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ο Θεός είναι **άγιος** και χρησιμοποιεί **άγια σκεύη** για τους **άγιους** σκοπούς Του, ευαρεστείται ο λαός Του, οι άγιοί Του, να λάμπουν ως φωστήρες **«εν μέσω μιάς σκολιάς και διεστραμμένης»**, να

είναι το «*φως του κόσμου*» (Φιλιππησίους Β/2:13-15). Ο Ιησούς είπε «*άγιοι να γίνετε, όπως και εγώ είμαι άγιος... να είστε καθαροί*». Ο αναγεννημένος πιστός (άνδρας ή γυναίκα) οφείλει να είναι ένα αστραφτερό μαργαριτάρι μέσα στο περιβάλλον του, να είναι **ευπρεπής** στην εμφάνισή του, να είναι **ευγενής** στους τρόπους του, να έχει **σπλάχνα οικτιρμών** για τον πλησίον του, να ανταποδίδει με **αγάπη** στο κακό, αγαπώντας αυτούς που τον κατατρέχουν, να είναι **υπόδειγμα πολίτη**, να δίνει τη μαρτυρία του για τον Ιησού, να μην είναι επιρρεπής σε **άπρεπα και άσεμνα θεάματα** ή στην **άκρατη οινοποσία**, να μην **καπνίζει** γιατί το σώμα του είναι ναός του Θεού και πρέπει να τον διατηρεί καθαρό, να εκφράζεται κόσμια και να μη χρησιμοποιεί λέξεις που δεν συνάδουν με το ήθος ενός αναγεννημένου πιστού και γενικά μέσα από το πρόσωπό του να φαίνεται ο χαρακτήρας του Ιησού Χριστού, «*πολιτεύεσθε αξίως του ευαγγελίου του Χριστού*» προτρέπει ο απ. Παύλος (Φιλιππησίους Α/1:27, βλ. Εφεσίους Δ/4:1).

Ο αληθινός μαθητής του Ιησού, εκτελεί το θέλημά Του, όχι εξαναγκαστικά, πιεστικά, από υποχρέωση ή από καθήκον, αλλά με χαρούμενη καρδιά, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη του στο σωτήρα του Ιησού που τον έσωσε από την αιώνια απώλεια, που τον γέμισε με το Πνεύμα Του και τώρα είναι ένας μάχιμος στρατιώτης δικός Του, έχοντας δύναμη και εξουσία ενάντια στην αμαρτία. Παρακάτω αναφέρονται προτροπές της Βίβλου για να έχουμε άγια ζωή:

- «**Πορνεία δε και πάσα ακαθαρσία ή πλεονεξία ΜΗΔΕ ΑΣ ΟΝΟΜΑΖΗΤΑΙ** μεταξύ σας, καθώς πρέπει εις αγίους, μηδέ αισχροτής και μωρολογία ή βωμολοχία, τα οποία είναι απρεπή, αλλά μάλλον ευχαριστία..... Μηδείς ας μη σας απατά με ματαίους λόγους· επειδή διά ταύτα έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας. *Μη γίνεσθε λοιπόν συμμετοχοί αυτών. Διότι ήσθε ποτέ σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίω· περιπατείτε ως τέκνα φωτός*» (Εφεσίους Ε/5:3-8).

- «**Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία, ...τώρα όμως απορρίψατε και σεις ταύτα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν εκ του στόματός σας· μη ψεύδεσθε εις αλλήλους**» (Κολοσσαείς Γ/3:5-10)

- «**Φανερά δε είναι τα έργα της σαρκός, τα οποία είναι μοιχεία, πορ-**

νεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες, ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, διχοστασία, αιρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια τούτων, περί των οποίων σας προλέγω, καθώς και προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράττοντες βασιλείαν Θεού δεν θέλουσι κληρονομήσει» (Γαλάτας Ε/5:19-21).

- «**Ας μη βασιλεύη λοιπόν η αμαρτία εν τω θνητώ υμών σώματι, ώστε κατά τας επιθυμίας αυτού να υπακούητε εις αυτήν, μηδέ παριστάνετε τα μέλη σας ΟΠΛΑ ΑΔΙΚΙΑΣ εις την αμαρτίαν, αλλά παραστήσατε εαυτούς εις τον Θεόν ως ζώντας εκ νεκρών, και τα μέλη σας ΟΠΛΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ εις τον Θεόν**» (Ρωμαίους ζ'/6:12-13).

Εκείνο που πρέπει να χαρακτηρίζει έναν αναγεννημένο πιστό είναι η γλυκύτητα των λόγων του, είναι η καλή και όχι η κακή χρησιμοποίηση της γλώσσας του, που μπορεί να γίνει ή ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ. Ο λόγος του πρέπει να είναι με χάρη «*αρτυμένος με άλας*», με νοστιμιά. Ο Ιάκωβος γράφει ότι «*Εάν τις δεν πταιή εις λόγον, ούτος είναι ΤΕΛΕΙΟΣ ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήση και όλον το σώμα*» (Ιάκωβος Γ/3:2). Ο απ. Παύλος μας προτρέπει: «*Πάσα πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία ΑΣ ΑΦΑΙΡΕΘΗ από σας μετά πάσης κακίας· γίνεσθε δε εις αλλήλους χρηστοί, εύσπλαγχοι, συγχωρόντες αλλήλους, καθώς ο Θεός συνεχώρησεν εσάς διά του Χριστού*» (Εφεσίους Δ/4:31-32).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ**» - Derek Prince - Εκδόσεις «Το ΑΝΩΓΕΙΟ».
- (2) Μαθήματα σε 4 CD ή 1 CD mp3 με τίτλο «**Η ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ**» (Α.Τζελέπης).
- (3) Μάθημα σε **διπλό CD** με τίτλο «**Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ**» (ομιλ. Γιώργος Παππάς).
- (4) Μάθημα σε **1 CD** με τίτλο «**Η ΓΛΩΣΣΑ ΠΥΡ ΕΙΝΑΙ**» - Κωδικός CD **32** (Α.Τζελέπης).
- (5) Μάθημα σε **1 CD** με τίτλο «**ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ**» - Κωδικός CD **56** (Α.Τζελέπης).
- (6) Μάθημα σε **1 CD** με τίτλο «**ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ & ΟΧΙ ΑΚΡΟΑΤΕΣ**» - Κωδ. CD **75** (Α.Τζελέπης).
- (7) «**ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ**»: Κασετίνα με 4 αυτοτελή θέματα σε CD, με 4 διαφορετικούς ομιλητές (Αλκιβιάδης Τζελέπης, Δημήτρης Χρηστίδης, Jack Hayford, Michael Herrmann).
- (8) .....
- (9) .....

49. Ο ΠΙΣΤΟΣ και ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ο αναγεννημένος πιστός πρέπει να σέβεται και να πειθαρχεί στους νόμους του κράτους, εφόσον βέβαια δεν έρχονται σε αντίθεση με τον Λόγο του Κυρίου. Ο Ιησούς αναφερόμενος στις πολιτικές εξουσίες είχε πει: «*Απόδοτε τα τω Καίσαρι του Καίσαρος και τα τω Θεώ του Θεού*», δώστε στον Καίσαρα αυτά που ανήκουν στον Καίσαρα (δηλ. στο κράτος) και με τα σημερινά δεδομένα στο κράτος αποδίδουμε τους φόρους μας, είμαστε άψογοι στις **συναλλαγές μας**, εκπληρώνουμε τις **στρατιωτικές μας υποχρεώσεις**, ασκούμε τα πολιτικά μας και συνταγματικά μας δικαιώματα, όπως δικαίωμα **ψηφίζουν, εκλέγουν και εκλέγεσθαι**, κλπ και γενικά προβαίνουμε σε όλες τις νόμιμες υποχρεώσεις μας. Η Βίβλος για θέμα αυτό αναφέρει:

«Πάσα ψυχή ας υποτάσσεται εις τας ανωτέρας εξουσίας. Διότι δεν υπάρχει εξουσία ειμή από Θεού· αι δε ούσαι εξουσίαι υπό του Θεού είναι τεταγμέναι. Ωστε ο εναντιούμενος εις την εξουσίαν εναντιούται εις την διαταγήν του Θεού· .....επειδή ο άρχων είναι του Θεού υπηρέτης εις σε προς το καλόν ....Διά τούτο είναι ανάγκη να υποτάσσησθε ουχί μόνον διά την οργήν, αλλά και διά την συνείδησιν. Επειδή διά τούτο πληρόντε και ΦΟΡΟΥΣ· διότι υπηρέται του Θεού είναι εις αυτό τούτο ενασχολούμενοι» (βλ. Ρωμαίους ΙΓ/13:1-7).

«Υποτάχθητε λοιπόν εις πάσαν **ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ** διά τον Κύριον· είτε εις βασιλέα, ως υπερέχοντα, είτε εις ηγεμόνας, ως δι' αυτού πεμπομένους εις εκδίκησιν μεν κακοποιών, έπαινον δε αγαθοποιών· *διότι ούτως είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες να αποστομόνητε την αγνωσίαν των αφρόνων ανθρώπων*» (Α' Πέτρου Β/2:13-15).

«Υπενθύμιζε αυτούς **ΝΑ ΥΠΟΤΑΣΣΩΝΤΑΙ** εις τας αρχάς και εξουσίας, **ΝΑ ΠΕΙΘΑΡΧΩΣΙ**, να ήναι έτοιμοι εις παν έργον αγαθόν, να μη βλασφημώσι μηδένα, να ήναι άμαχοι, συμβιβαστικοί, να δεικνύωσι προς πάντας ανθρώπους **πάσαν πραότητα**» (Τίτος Α/1:1-2).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) .....
(2) .....

... / / / ...

50. ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Η Καινή Διαθήκη αναφέρεται παρά πολύ συχνά για τα **κατά σάρκα** αδέρφια του Ιησού, πλην όμως η άποψη που επικρατεί μεταξύ των θρησκευόμενων είναι ότι πρόκειται για «**ξαδέλφια**» ή για «αδέρφια» του Ιησού από προηγούμενο γάμο του Ιωσήφ και όχι για αδέρφια Του που απέκτησε η Μαριάμ με τον Ιωσήφ. Η Βίβλος με σαφήνεια αναφέρει ότι ο Ιησούς είχε αδελφούς και αδελφές και μάλιστα αναφέρει και τα ονόματά τους: «*...Δεν είναι ούτος ο τέκτων, ο υιός της Μαρίας, αδελφός δε του ΙΑΚΩΒΟΥ και ΙΩΣΗ και ΙΟΥΔΑ και ΣΙΜΩΝΟΣ; και δεν είναι αι ΑΔΕΛΦΑΙ Αυτού ενταύθα παρ' ημίν; Και εσκανδαλίζοντο εν αυτώ*» (Μάρκος ζ'/6:3). Το ίδιο αναφέρεται και στο Ματθαίος ΙΓ/13:54-56, γεγονός που σημαίνει ότι οι συμπατριώτες του Ιησού γνώριζαν πολύ καλά την οικογένειακή Του κατάσταση.

Στο Ματθαίος ΙΒ/12:46-47 αναφέρεται ο Λόγος του Θεού με πολλή απλότητα ότι ο Ιησούς είχε κατά σάρκα αδέρφια, τα οποία όμως δεν πίστευαν ότι ήταν ο Μεσσίας και τον ειρωνευόντουσαν (βλ. Ιωάννης Ζ/7:2-5). Βλέπουμε όμως ότι μετά την ανάστασή Του άλλαξαν στάση και μαζί με την Μαριάμ εκζητούσαν να βαπτισθούν με το άγιο Πνεύμα: «*Ούτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδόν εις την προσευχήν και την δέησιν μετά των γυναικών και ΜΑΡΙΑΣ της μητρός του Ιησού και μετά των ΑΔΕΛΦΩΝ Αυτού*» (Πράξεις Α/1:13-14).

Ο απ. **ΠΑΥΛΟΣ** συχνά μιλούσε για τους κατά σάρκα αδελφούς του Κυρίου Ιησού και ειδικότερα για τον Ιάκωβο, τον μεγαλύτερο από τα υπόλοιπα αδέρφια του, γιατί ήταν ο πρώτος ποιμένας της τοπικής εκκλησίας της Ιερουσαλήμ (βλέπε: Α' Κορινθίους Θ/9:5 και ΙΕ/15:5-7, Γαλάτας Α/1:18-19 και Β/2:9). Ο απ. **ΠΕΤΡΟΣ** επίσης συχνά αναφερόταν στον Ιάκωβο, γεγονός που φανερώνει ότι μεταξύ των πιστών της πρώτης εκκλησίας ήταν γνωστός ως «ο αδελφός του Κυρίου», άνθρωπος με ευθύνη και πνευματικός στύλος της εκκλησίας (βλέπε: Πράξεις ΙΒ/12:17 και ΙΕ/15:13, Γαλάτας Β/2:11-12). Σημειωτέον ότι στην Καινή Διαθήκη ο Ιάκωβος και ο Ιούδας, που έχουν γράψει τις ομώνυμες επιστολές, είναι οι κατά σάρκα αδελφοί του Ιησού, γι' αυτό και αποκαλούνται «αδελφόθεοι».

Η άλλη άποψη ότι τα αποκαλούμενα αδέρφια του Ιησού ήταν από **προηγούμενο γάμο του Ιωσήφ**, αυτή η άποψη απορρίπτεται τελείως ως αβάσιμη και αστήρικτη μέσα από την Βίβλο, η οποία δεν

μας αναφέρει τίποτα για το παρελθόν του Ιωσήφ, παρά μόνο ότι ήταν αρραβωνιασμένος με τη Μαριάμ, η οποία «*πριν ΣΥΝΕΛΘΩΣΙΝ, ευρέθη εν γαστρί, έχουσα εκ Πνεύματος αγίου*» (βλ. Λουκάς Α/1:26, Ματθαίος Α/1:18) και το «**ΠΡΙΝ συνέλθωσιν**», σημαίνει ότι η Μαρία έμεινε έγκυος πριν να έχουν γαμήλιες σχέσεις, κάτι που το ξεκαθαρίζει ρητά η Γραφή: «*Εξεγερθείς δε ο Ιωσήφ από του ύπνου έκαμεν ως προσέταξεν αυτόν ο άγγελος Κυρίου και παρέλαβε την ΓΥΝΑΙΚΑ αυτού, και ΔΕΝ ΕΕΓΝΩΡΙΖΕΝ αυτήν, **εωσού** εγέννησε τον υιόν αυτής τον ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΝ και εκάλεσε το όνομα Αυτού Ιησούν*» (Ματθαίος Α/1:24-25). Εδώ έχουμε δύο λέξεις κλειδιά: «ΕΩΣΟΥ» και «ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ»

«ΕΩΣΟΥ»: Είναι χρονικό επίρρημα που σημαίνει ότι η Μαριάμ, αφού γέννησε τον Ιησού, μετά «**συνήλθε**», δηλαδή είχε γαμήλιες σχέσεις με τον Ιωσήφ, ο οποίος την είχε ήδη παντρευτεί, γιατί εάν δεν το έκανε αυτό, τότε ο μεν Ιησούς **θα λογιζόταν ΝΟΘΟΣ** και δεν θα μπορούσαν να Τον παρουσιάσουν στο Ναό για να περιμηθεί, η δε Μαριάμ **θα λογιζόταν ως ΠΟΡΝΗ** και σύμφωνα με το Μωϋσαϊκό νόμο θα έπρεπε ΝΑ ΛΙΘΟΒΟΛΗΘΕΙ. **«ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ»:** Εφόσον υπάρχει «πρωτότοκος», σημαίνει ότι υπάρχει και «δευτερότοκος», και «τριτότοκος», κλπ και σύμφωνα με την Βίβλο ο δευτερότοκος ήταν ο **Ιάκωβος**, λίγο πιο μικρότερος σε ηλικία από τον Ιησού.

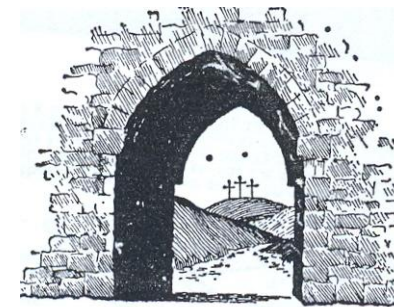
Εάν τα αδέλφια του Ιησού ήταν από προηγούμενο γάμο του Ιωσήφ, σημαίνει ότι: (α) Σε ηλικία φυσικά θα ήταν αρκετά μεγαλύτερα από τον Ιησού και (β) Ο Ιωσήφ όταν παντρεύτηκε τη Μαριάμ ήταν πολύ μεγάλος σε ηλικία, δηλαδή έδωσαν σε μια κοπελίτσα να παντρευτεί έναν ηλικιωμένο με πολλά παιδιά. **Αυτό είναι παράλογο**, αλλά εάν ήταν αλήθεια, θα βλέπαμε στη συνέχεια τον Ιωσήφ και τη Μαριάμ να έχουν μαζί τους και τα παιδιά αυτά, πλην όμως δεν τα είχαν, ούτε όταν ο Ιωσήφ και η Μαριάμ πήγαν στη Βηθλεέμ για να απογραφούν, ούτε όταν οι μάγοι μετά από δύο χρόνια πήγαν στο σπίτι τους για να προσκυνήσουν το βρέφος, ούτε και σε καμιά άλλη περίπτωση που αναφέρει η Βίβλος. Αντίθετα, ιστορικές αξιόπιστες πηγές αναφέρουν ότι ο Ιάκωβος, μαρτύρησε το **70 μ.Χ.**, γεγονός που φανερώνει ότι γεννήθηκε μετά τον Ιησού.

Από την παραπάνω σύντομη περιγραφή το συμπέρασμα είναι ότι ο Ιησούς είχε και άλλα κατά σάρκα αδέλφια (4 αγόρια και άγνωστο αριθμό κοριτσιών), ήσαν μικρότερα από Αυτόν, γιατί Αυτός ήταν

ο «πρωτότοκος» γιος της Μαριάμ, νόμιμης γυναίκα του Ιωσήφ, μετά τη γέννησή Του και ο «μονογενής» Γιος του Θεού. Ο Ιακώβ ήταν ο «δευτερότοκος», κλπ. Τέλος, είναι απάτη και πλάνη του Διαβόλου για το «**αισιπάρθενο**» της Μαριάμ, γιατί εφόσον γέννησε τον Ιησού, έπαψε να είναι παρθένος, ενώ τον συνέλαβε παρθένος.

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (1) Βιβλίο: «**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ και ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ**» - Κωδικός **08**.
- (2) Βιβλίο: «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» - Εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - Κωδικός **02**.
- (3) .....

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ – ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ομιλήτης: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΘΕΜΑΤΑ σε ΜΟΝΑ CD/DVD

01. Οι σπασμένες στάμνες
02. Η επτάφωτη λυχνία
03. Μεταξύ δύο φρονημάτων
04. Ενθυμείσθε τη γυναίκα του Λωτ
05. Η αρπαγή της εκκλησίας
06. Η ελπίδα της ανάστασης
07. Ο καθαρισμός της εκκλησίας (Gr)
08. Ο καθαρισμός της εκκλησίας (Eng)
09. Οι σπασμένες πύλες
10. Άγγιγμα και δύναμη
11. Χτίσε το «ναό» του Θεού
12. Οι εκλεκτοί του Θεού
13. Η ενέργεια του Σατανά
14. Το θυσιαστήριο του Θεού
15. Παρηγορείτε το λαό Μου
16. Αφιέρωση και Δύναμη
17. Νεεμάν ο Σύρος (Β' Βασιλείων, κεφ.Ε/5)
18. Ο υπηρέτης του Θεού
19. Ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου
20. Ο σύγχρονος «Γαδαρηνός»
21. Οι 7 εκκλησίες της Αποκάλυψης
22. Η παραβολή της «κιβωτού»
23. Η δόξα της εκκλησίας των Ε.Κ.
24. Η μετάνοια της εκκλησίας των Ε.Κ.
25. Βιβλικοί «σεισμοί»
26. Η ομολογία της εκκλησίας των Ε.Κ.
27. Η αναβολή (παραβολή 2 υιών)
28. Ο σύγχρονος «Βαρτίμαιος» (Eng)
29. Ποιος είναι Αυτός; (Τις είναι Ουτός;)
30. Ο θρίαμβος της ζωής
31. Ας κάμωμεν άνθρωπον... (Γέν.Α:26)
32. Η γλώσσα ΠΥΡ είναι
33. Η πανοπλία του πιστού
34. Το μυστήριο της κρίσης (Δανιήλ Ε')
35. Όταν ο Θεός μιλά (Ψαλμός 93)
36. Εμπιστεύσου τον Λόγο Του
37. Η γυναίκα του Λωτ - Τα 4 «ΕΑΝ»
38. Η ειδωλολατρεία σε έξαρση
39. Το πνεύμα της υιοθεσίας
40. Είναι ώρα να ξυπνήσουμε
41. Ο πόλεμος των 2 βασιλείων
42. Η θεότητα του Κυρίου Ιησού
43. Το νέο όνομα των πιστών
44. Ίσχυε και ανδρίζου - Ο θυμός του Θεού
45. Η «κιβωτός» έρχεται.....
46. Ο άνθρωπος που ο Θεός ψάχνει
47. Προσευχή ποτισμένη με πίστη
48. Η πίστη κινεί το χέρι του Θεού
49. Πέθανε για σένα (Ησαΐας ΝΓ/53)

50. Το ένδυμα του γάμου
51. Απόκριες και καρναβάλι
52. Απόβαλε τη ζύμη
53. Το κλειδί της συγχώρησης
54. Σχέσεις άνδρα και γυναίκας
55. Ο αμετάβλητος Ι.Χ.- Μη στρέψεις πίσω
56. Το στόμα του πιστού
57. Η λειτουργικότητα της εκκλησίας
58. Η ενότητα της εκκλησίας
59. Πορεία προς την αγιότητα
60. Πίστη και υπακοή
61. Θυσία και καθαρότητα
62. Το ζύπνημα του «γίγαντα»
63. Ο στρατιώτης του Ιησού Χριστού
64. Η εκκλησία των «Εσχάτων Καιρών»
65. Ο Κύριος της δόξας - Μη μεριμνάτε
66. Η καθαρότητα του στρατοπέδου του Θεού
67. Ομολογίες - Η τρικυμία (Μάρκος Δ:35-41)
68. Περπάτημα και τελειότητα (Γένεσις ΙΖ/17)
69. Το γράμμα της Δεβόρρας (Eng)
70. Το γράμμα της Δεβόρρας (Gr)
71. Αρχή σοφίας, φόβος Κυρίου
72. Η κτίση συστενάζει και συναγωνιά
73. Ο μάχιμος στρατιώτης του Κυρίου
74. Είναι ώρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου
75. Εκτελεστές και όχι αφορατές
76. Το παράπονο του Θεού
77. Νικηφόρα πορεία της εκκλησίας
78. Περιπατείτε με αγάπη
79. Γεμάτοι από το Χρίσμα (Eng)
80. Η νύμφη του Αρνίου
81. Γαλήνη στην καταιγίδα (Μάρκος Δ:35-41)
82. Γογγυσμός ή δοξολογία;
83. Τα ευχάριστα νέα - Ιωάννης Γ/3:16
84. Το θάρρος της εκκλησίας των Εσχ.Καιρών
85. Η παγίδα των μικρών πραγμάτων
86. Η πορεία της εκκλησίας ανά τους αιώνες
87. Η μάχη της ΣΑΡΚΑΣ και του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
88. Η υπευθυνότητα του πιστού
89. Επιθυμίες και εκπλήρωση- Προς Εμμαούς
90. Θέσε την αγάπη σου σ' Αυτό.
91. Η είσοδος του Ιησού στα Ιεροσόλυμα
92. Ενώπιον πάντων (η δύναμη της ομολογίας)
93. Η μεταμόρφωση του χαρακτήρα
94. Ευχαριστία και αχαριστία (Ψαίσις, κεφ.Α)
95. Πνευματικό Φως και σκοτάδι (ο Βαρτίμαιος)
96. Επίστευσα γι' αυτό και ελάλησα
97. Τα μη βλεπόμενα
98. Ζωή και Θάνατος- Η κρίση της εκκλησίας

99. Η δύναμη του χρίσματος του Ιησού
100. Η μοναδικότητα του ονόματος του Ι.Χ.
101. Ο ζήλος του πιστού
102. Το άστρο της Βηθλεέμ
103. Αβεσσαλώμ - Μετανοείτε
104. Ποιος είναι όμοιος με τον Θεό;
105. 7 βήματα για 1 θαύμα - Το νέον πράγμα
106. Έλλειψη άρτου στον «Οίκο του άρτου»
107. Παρ' ολίγον «χριστιανός»
108. Υπάρχει πηγή ανοιχτή
109. Πνευματική μάχη και απελευθέρωση
110. Η βασιλεία του Θεού έφθασε
111. Υιέ μου, υιέ μου Αβεσσαλώμ
112. Η ιστορική πορεία & ενότητα της εκκλησίας
113. Προφητείες για τη γέννηση του Ιησού
114. (α) Νικηφόρα πορεία εκκλησίας - (β) Προφητείες για το θάνατο του Ι.Χ.
115. Μη ομοζυγείτε με απίστευτους
116. Ι.Χ. η δύναμη μέσα μας/Η σοφία κράζει
117. Ο Νεεμάν και η πνευματική λέπτρα
118. Άγγιγμα πίστης - Θρίαμβος και Νίκη
119. Επτά πνευματικά όπλα του πιστού
120. Η διακονία της εκκλησίας των Εσχ.Καιρών
121. Η μεγαλειότητα του Θεού
122. Γιατί πρέπει να ομολογούμε;
123. Πνευματικοί (βιβλικοί) σεισμοί
124. Χρίσμα και μαρτυρία
125. Έξοδος ΙΒ/12 - Ο αληθινός μαθητής
126. Είθε να έσχιζες τους ουρανούς
127. (α) Να λάμψει το φως σας (β) Γκρεμίστε τις πύλες
128. Το μυστήριο της ΑΝΟΜΙΑΣ
129. Το μυστήριο της ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
130. Η υπομονή των αγίων
131. Το προφητικό σχέδιο του Θεού
132. Οι 5 αρρώστιες της γλώσσας
133. Βασκανία και Μάτιασμα
134. Μουσικές δαιμονικές επιρροές
135. Ανάσταση των νεκρών
136. Ο λαός Μου δεν με γνωρίζει,
137. Η δύναμη της πίστης (θαύματα πίστης)
138. Έσχ.καιροί - Εκπλήρωση προφητειών
139. Είθε να έσχιζες τους ουρανούς
140. Η ιστορία της εκκλησίας
141. Κιβωτός του Νώε και η τυπολογία της
142. Η αγάπη του Θεού & ζωή νίκης
143. Από την ΑΙΓΥΠΤΟ στην ΕΡΗΜΟ
144. Τα μάτια του Θεού σε βλέπουν
145. Το σπέρμα της γυναίκας
146. Οι 7 Βιβλικές Οικονομίες
147. Οι 2 Μάρτυρες της Αποκάλυψης
148. Υπέρ εκκλησία & υπόγεια εκκλησία
149. Περιφρονημένος και απορριμμένος

150. Πνευματικά περπατήματα του πιστού
151. Τα σανδάλια του Ιησού
152. Σχίσμα δι' Αυτόν
153. Πλήρης Πνεύματος ή με δύναμη Πνεύμ.
154. Η κληρονομία μας
155. Ιούδας και δοξολογία
156. Το έργο του Θεού στις έσχατες ημέρες
157. Σωστός ύμνος σε λάθος όχθη
158. Βγες από την Βαβυλώνα
159. Εξι σκαλοπάτια για τον Θρόνο
160. Η δύναμη της θεραπείας

ΣΕΙΡΕΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

01. Οι εορτές του Κυρίου (11 CD)
02. Ποιος είναι ο Ιησούς (8 CD)
03. Τα γεγονότα των Τελευτ.Καιρών (6 CD)
04. Εκπλήρωση προφητειών (5 CD)
05. Βδέλυγμα της ειδωλολατρείας (4 CD)
06. Η συντριβή του Σατανά (4 CD)
07. Η παραβολή των 10 παρθένων (4 CD)
08. Η καθαρότητα του πιστού (4 CD)
09. Αρνητική ή Θετική ομολογία; (4 CD)
10. Το σύστημα του Αντίχριστου (3 CD)
11. Η θεοπνευστία της Αγ.Γραφής (4 CD)
12. Ο Λόγος του Θεού (3 CD)
13. Το Ελεύθερο «θέλω» (3 CD)
14. Τα σημεία των Εσχάτ. Καιρών (6 CD)
15. Δράση των Σκοτ. Δυνάμεων (4 CD)
16. Το Πανόραμα των Προφητειών (7 CD)
17. Ήθη και έθιμα εορτών (3 CD)
18. Οι συνθήκες του Θεού (16 CD)
19. Εσχατοί καιροί (8 CD)
20. Πνευματική εξουσία (3 CD)

ΜΗΝΥΜΑΤΑ σε διπλά CD

- Δ01. Εξέλθετε εκ μέσου αυτών
- Δ02. Αναβίωση ειδωλολατρείας (CD 38, 51)
- Δ03. ΓΛΩΣΣΑ, ευλογία ή κατάρα; (CD 32, 56)
- Δ04. Γαλήνη στην καταιγίδα (CD 67, 81)
- Δ05. Αποχωρισμός από δαιμον. πνεύματα
- Δ06. Η «κυριακή ημέρα»
- Δ07. Η κλειστή θύρα
- Δ08. Απατηλή και καθαρή καρδιά
- Δ09. Οι 7 λόγοι του Ιησού στο σταυρό
- Δ10. Πρώιμη και όψιμη βροχή
- Δ11. Το κάλεσμα του Ιησού
- Δ12. Τα 2 μυστήρια: Ανομίας & Ευσεβείας
- Δ13. Η ανασύσταση του κράτους Ισραήλ
- Δ14. Αστρολογία και Ζώδια
- Δ15. Ο Υιός ο ΑΡΣΕΝ
- Δ16. Το στράτευμα του Κυρίου
- Δ17. Η Βαβυλώνα είναι εδώ
- Δ18. Ενέργειες και δυνάμεις του Θεού

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

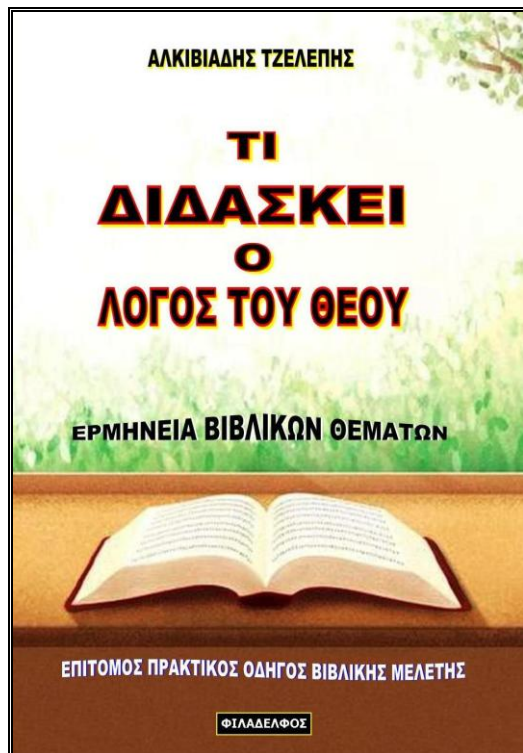
Συγγραφέας: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Α/Α	ΟΝΟΜΑΣΙΑ – ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ
01.	ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02.	ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Θησαυρός πρακτικής θεολογίας
03.	ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογικό)
04.	ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (ερμηνευτικό)
05.	ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
06.	Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ
07.	Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ – Γένεσις Α:26
08.	Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ και ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ
09.	ΚΑΘΑΡΑ & ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ - ΒΙΒΛΟΣ & ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ
10.	ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11.	ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12.	ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
13.	Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ «Η όραση του θερισμού» και «Πόλεμος και δόξα» (Ρικ Τζόινερ) «Ο υιός ο άρσεν» (Αλκιβιάδης Τζελέπης)
14.	ΠΟΛΕΜΟΣ και ΝΙΚΗ (προφητικό- αναζωπύρωσης)
15.	ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ
16.	ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ εικονογραφημένη (σχεδιαγράμματα, χάρτες, πίνακες, κλπ.)
17.	ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ - <i>διπλό βιβλίο</i> Διασκευή του βιβλίου «ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ» (Α.Τζελέπης) Βιβλίο 1^ο - «Ξεσκεπάζοντας τον εχθρό».....(κωδικός 17Α) Βιβλίο 2^ο - «Συντρίβοντας τον εχθρό» ..... (κωδικός 17Β)
18.	ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ Βιβλίο 3^ο «Σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού» (διασκευή: Α.Τζελέπης)
19.	ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ & Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ

20.	Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
21.	Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ
22.	Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ – η Ημέρα του Κυρίου
23.	ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ – η Θεότητά του Ιησού
24.	ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ
25.	«Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο)
26.	«ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο)
27.	Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28.	ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29.	ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ! (προφητικό)
30.	ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (16 αυτοτελή θέματα)
31.	ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγουδία - Ύμνοι - Κάλαντα (υμνολόγιο)
32.	ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές μαρτυρίες)
33.	ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο FACEBOOK)
34.	ΔΟΓΜΑΤΑ και ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
35.	ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36.	Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37.	ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
37Α.	ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ, από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ Εικονογραφημένη έκδοση - Παράρτημα βιβλίου Νο 37
38.	ΘΕΣΕΙΣ - ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ & ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39.	ΖωοΦΙΛΙΑ και ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ - ΦΙΛΟΖΩΟΣ ή ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ;
40.	ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ερμηνευτική - τυπολογική μελέτη)
41.	Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42.	ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (προφητείες - οράσεις)
43.	Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44.	ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές

Τα βιβλία έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα: www.AlkiviadisFiladelfos.com

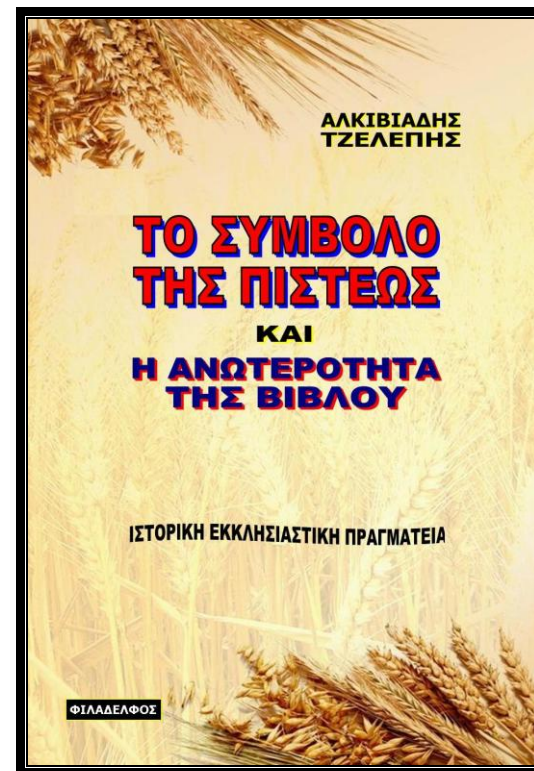

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 3 - 6

Α' έκδοση: 1992 ❖ Ε' έκδοση βελτιωμένη: 2022
(σελ. 608)

- **Ένας** πολύτιμος **ΟΔΗΓΟΣ - ΒΟΗΘΗΜΑ** για εργάτες Ευαγγελίου, Θεολόγους, δασκάλους Κυριακών (κατηχητικών) Σχολείων, κήρυκες του Λόγου του Θεού, εκπαιδευτικούς, κλπ., αλλά και για κάθε ειλικρινή ερευνητή του Λόγου του Θεού, της Αγίας Γραφής.
- **Ένα** **ΕΠΙΤΟΜΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ**, που περιέχει **31** αυτοτελή θέματα, τα οποία αναλύονται με σύντομο, απλό και κατανοητό τρόπο και περιλαμβάνουν πολλές αναφορές εδαφίων και περικοπών της Αγίας Γραφής.
- **Ένα** κατάλληλο βοήθημα για αρχάριους και για προχωρημένους στη μελέτη της Αγίας Γραφής. Περιλαμβάνει **ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ** και **ΠΙΝΑΚΕΣ**.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 43 - 2

Α' έκδοση: 01/2017 (Σελ.524) # Β' έκδοση: 03/2023 (Σελ.584)

❖ Πρόκειται για ένα βιβλίο που αποτελεί σημαντικό σταθμό στην ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, καθόσον γίνεται μια αντικειμενική ιστορική καταγραφή των γεγονότων και των συνθηκών που συνετέλεσαν στην καθιέρωση του «Συμβόλου της Πίστεως». Παράλληλα γίνεται και ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ του Συμβόλου της Πίστεως, για να είναι τεκμηριωμένη από κάθε άποψη η παρουσίαση του όλου θέματος και έτσι δεν θα υπάρχουν κενά και ερωτηματικά στον αναγνώστη.

❖ Η παρούσα μελέτη, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «τριαδική» ή ως «μονοθεϊστική», καθόσον με αντικειμενικότητα και με ιστορική αξιοπιστία καταγράφονται οι θέσεις και των δύο κατηγοριών. Ο δόκιμος όρος που θα μπορούσε να αποδοθεί στο παρόν βιβλίο είναι ότι αποτελεί μια «ιστορική εκκλησιαστική πραγματεία», που με τεκμηριωμένα στοιχεία δείχνει την ανωτερότητα της θεόπνευστης Βίβλου απέναντι σ' ένα **ανθρώπινο** θρησκευτικό σύγγραμμα, όπως είναι το «Σύμβολο της Πίστεως»

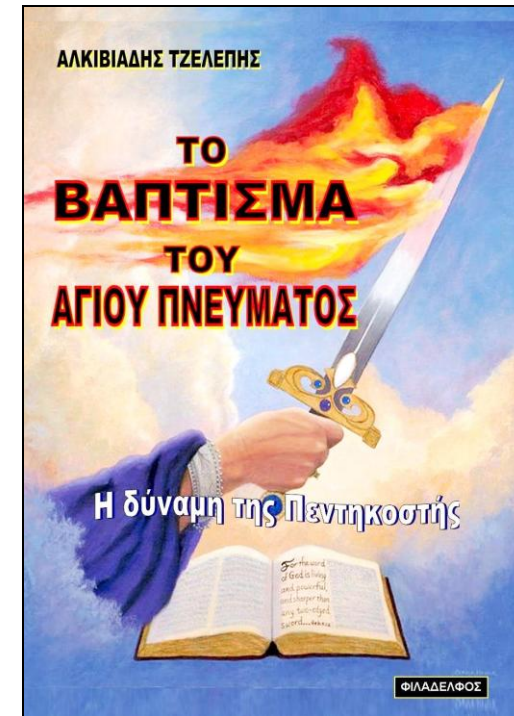

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

1η έκδοση: 1995 ❖ 7η έκδοση βελτιωμένη 2021 ❖ Σελίδες 570

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή **ιστορικά στοιχεία** τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής **επίθεσης της Ρωσίας** με τους συμμάχους της **εναντίον του λαού Ισραήλ**. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν **«θρησκευτικό»**, αλλά αποτελεί ένα **«σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο»**, μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

❖ **Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση:** **Ποιο** θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης»; **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και πότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 4 - 3

Α' έκδοση: 1990 (σελίδες 280) Β' έκδοση: 2012 (ανατύπωση)
Γ' έκδοση εμπλουτισμένη : 2021 (σελίδες 526)

❖ Ένα βιβλίο μοναδικό για την Ελληνική Χριστιανική βιβλιογραφία, καθόσον παρουσιάζει και αναλύει την εμπειρία της Πεντηκοστής και το λαλείν ξένες γλώσσες σύμφωνα με όλες τις επικρατούσες απόψεις, τόσο των υποστηρικτών της, όσο και των αντιφρονούντων (αντιχαρισματικών) Πρόκειται για μια απολογητική και ερμηνευτική μελέτη, που θα δώσει απάντηση στα ερωτήματα κάθε ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας του Λόγου του Θεού.

Μερικά από τα περιεχόμενά του:

❖ Η υπόσχεση του Θεού για το άγιο Πνεύμα του Θεού - Το έργο του αγίου Πνεύματος στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης - Πεντηκοστή: Το "σημείο" της εκπλήρωσης της υπόσχεσης του Θεού - Παρουσίαση 12 επιχειρημάτων που παρουσιάζουν οι αρνητές της εμπειρίας της Πεντηκοστής - Αποτελέσματα και οφέλη από το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα - Πνευματικά χαρίσματα - Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην "αναγέννηση" και στο "βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα" - Πως μπορεί ο πιστός να λάβει το άγιο Πνεύμα;

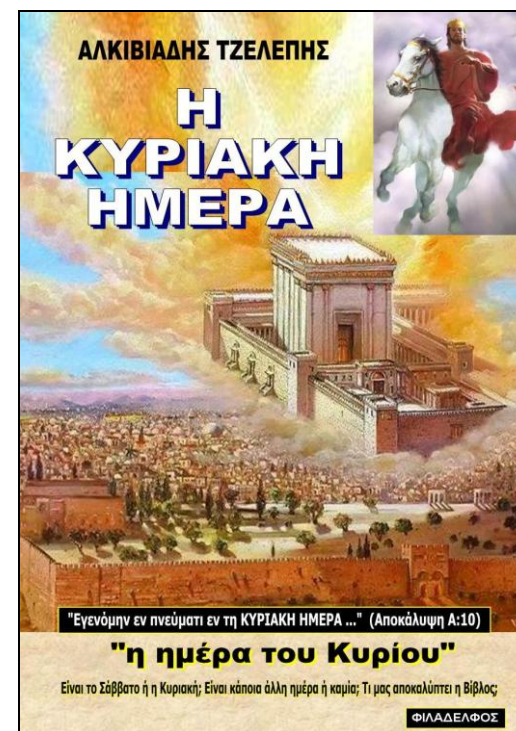
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 36 - 4

Α' έκδοση: 02/2021 ❖ Σελίδες 552

❖ Ένα βιβλίο που αποτελεί «ΥΜΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ» για το σημαντικό ρόλο της μέσα στην εκκλησία, στην οικογένεια και στην κοινωνία. Επειδή το θέμα «γυναίκα» από τους αρχαίους χρόνους ήταν ένα αμφιλεγόμενο θέμα που δημιουργούσε αντιπαράθεσεις στο βιβλίο αυτό ασχολούμαστε με όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται μέσα στην Βίβλο και δίνονται απαντήσεις σε πολλά ερωτήματα που απασχολούν κάθε εκζητητή των αληθειών της Αγίας Γραφής.

❖ Στο βιβλίο αυτό, δίνονται απαντήσεις σε θέματα, όπως είναι:

- Μπορεί μια γυναίκα να κηρύττει, να προσεύχεται ή να προφητεύει;
- Ποιες είναι οι διακονίες και οι υπευθυνότητες της μέσα στην εκκλησία;
- Ποια είναι η πνευματική της εξουσία, που της δόθηκε από τον Θεό;
- Ποια ενδυμασία αρμόζει στη γυναίκα, που επαγγέλλεται θεοσέβεια;
- Μπορεί μια χωρισμένη να παντρευτεί ξανά;
- Τι αναφέρει η Βίβλος για τις γαμήλιες (συζυγικές) σχέσεις;
- Ποιος ο ρόλος της γυναίκας σαν σύζυγος και σαν μητέρα
- Και πολλές άλλες απαντήσεις θα βρείτε στο βιβλίο «σταθμό για τη γυναίκα»

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 30 - 2

Α' έκδοση: 05/2018 ❖ Σελίδες 270

(αρχική έκδοση 80 σελίδων: 10/1993)

Ποια είναι η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ την οποία αναφέρει ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη Α:10, πρόκειται για την "ημέρα της Κυριακής" ή για την μελλοντική "ημέρα του Κυρίου;" Όταν ο Ιωάννης έγραψε την Αποκάλυψη το 95 μ.Χ. ο όρος "Κυριακή" για την πρώτη ημέρα της εβδομάδας ήταν άγνωστος. Ήταν όμως γνωστός στον ειδωλολατρικό κόσμο, γιατί την πρώτη ημέρα της εβδομάδας λάτρευαν τον θεό Ήλιο και τον Περσικό θεό Μίθρα και την ημέρα αυτή ονόμαζαν "Die Dominica", που σημαίνει "ημέρα του Κυρίου".... (Dominicus = Κύριος)

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

- Η έννοια της λέξης «ΗΜΕΡΑ»
- Η πρώτη αποστολική εκκλησία τηρούσε την ημέρα του Σαββάτου;
- Τι αναφέρει η Βίβλος για την «έβδομη ημέρα ή Σάββατο» και για την «πρώτη ημέρα» της εβδομάδας;
- Τι είναι τα «δύο Σάββατα;»
- Είναι καλό να τηρούμε σαν «άγια ημέρα» το Σάββατο;